DEC 20 1955

JAN - 4 1956

The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.

Published Twice Weekly by the Daugavas Vanagi. — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Cable Address: Latamerika. Editor in U.S.A. — A. Zvērs, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI. 6-7667

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT. OTTAWA

SATURDAY, DECEMBER 17, 1955

LATVIJA AMERIKĀ

99./430. n-rs SESTDIEN, 1955. GADA 17. DECEMBRĪ 5. GADS

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — apgāds Daugavas Vanagi. Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte. Redakcijas un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. — EM 8-0792. Telegrammu adrese — Latamerika. ASV redakcija — Arnolds Zvērs, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI 6-7667. Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; par 3 mēn. $4.50; par 6 mēn. $8.50; par 1 gadu $16.00. Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.40; tekstā $2.80 par 1 collas telpu 1 slejā

DALLESS KĻŪDĪJIES

Rietumu un Austrumu konfliktos vienmēr piemin Baltijas valstis

Lai gan Chruščevs un Bulgāņins jau aizcelojuši, putekļi, ko sacēla viņu ceļojums uz Indiju un Burmu, vēl nav nogulušies. Ir zīmīgi, ka līdzīgos gadījumos, kad uzpeld Rietumu un Austrumu pretešķības, vienmēr tiek pieminētas arī Baltijas valstis. Atcerēsimies, ka Burmā Chruščevs asi uzbrukā Rietumu valstīm un paziņoja, ka Padomju Savienība esot pret kolonizmu. Tad amerikāņu žurnālisti tam jautāja: „Kā ir ar Igauniju un Latviju?" Tas Chruščevu ārkārtīgi sanikno ja. Vēlāk krievi mēģināja mīkstināt Chruščeva izteicienus un uzvēla vainu tulkam. Maskavas „Pravda" attēlo šo gadījumu pavisam citādi un pārmet Rietumu žurnālistiem, ka tie esot sagrozījuši faktus. Pēc „Pravdas" versijas iznāk, ka asos uzbrukumus Rietumu valstīm teicis nevis Chruščevs, bet kāds vārdā nemināms Burmas diplomāts.

Amerikāņu prese atzīst, ka ASV valsts sekretārs Dalless pielaidis lielu kļūdu, parakstot ar Portugales ārlietu ministru Kunju kopīgu paziņojumu, kurā Goas apgabals Indijas rietumu piekrastē atzīts par portugaļu provinci, bet ne par Portugaļu koloniju Indijā. Ar to it kā atzītas Portugalēs tiesības uz apgabalu. Šo apstākli nekavējoties izmantoja Chruščevs, kāpinot indiešu īgnumu pret ASV, kas aizstāvot kolonializmu. Šis Dallesa paziņojums izsauca lielu neapmierinātību Indijas presē. Tā „Times of India", ko ieskata par ASV draudzīgu laikrakstu, raksta: „Ja Goa un Makao (portugāļu īpašumi Indijā un Ķīnā) ir provinces, tad laikam tādas ir arī Latvija un Igaunija. Ja svešas valstis tur savā varā Goa un Makao un to nesauc par kolonializmu, tad arī nevar saukt par imperiālismu to, ka Krievija pārvalda Rumāniju un Čechoslovakiju."

Japāna Apvienotās Nācijās nav uzņemta

VĒL NEPIEDZĪVOTS MASKAVAS TRIKS

VETO REKORDS DROŠĪBAS PADOMĒ

Padomju Savienība un nacionālistu Ķīna Drošības padomē izmanto savas veto tiesības, lai aizkavētu Apvienoto Nāciju biedru skaita palielināšanu.

Ņujorkā. Kanadas iecerētais plāns Apvienoto Nāciju biedru skaita palielināšanai turpat vai par vienu trešo daļu piedzīvoja galīgu sakāvi Drošības padomes sēdē šī gada 13. decembrī. Vēl līdz šim neredzētos veto plūdos Padomju Savienībai pierādīja visai pasaulei savu „ārkārtīgo vēlēšanos sadarboties ar pārējām valstīm."

Kā pirmā Kanadas plānam pamatus zem kājām izsita nacionālistu Ķīna, kas, izmantodama savas veto tiesības, Drošības padomē noraidīja ārējās Mongolijas uzņemšanu Apvienotās Nācijās. Nacionālistu Ķīnas paraugam nekavējoties sekoja Padomju Savienības pārstāvis Sobolevs, kas trīspadsmit (!) reizes pēc kārtas pacēla savu roku, lai aizkavētu visu 13 Rietumu atbalstīto valstu uzņemšanu Apvienotās Nācijās. Austrija, Japāna Spānija, Īrija, Italija, Laosa, Kambodža, Ceilona, Portugale, Somija, Jordāna, Nepala un Lībija Maskavai nav pieņemamas. Pirms tam Padomju Savienība savas veto tiesības bija paspējusi izmantot vēl divas reizes, uzgāžot to nacionālistu Ķīnas priekšlikumām Kanadas plānā paredzētām 18 valstīm klāt pieskaitīt vēl Dienvidkoreju un Dienvidvietnamu. **Tātad vienā dienā Padomju Savienība savas veto tiesības izmantojusi 15 reizes — patiesi vēl neredzēts veto siena laiks. Līdz šim Drošības padomes pastāvēšanas laikā veto tiesības vispār izmantotas tieši 77 reizes.**

Lai gan Drošības padomes sēdē vislielākos veto plūdus sagādāja Padomju Savienība, zināmas aprindas Kanadas plāna iznīcināšanā vainо nacionālistu Ķīnu, kas, sākot veto ārējās Mongolijas uzņemšanai, izraisīja Padomju Savienības rīcību. Indija un arabu valstis tagad mēģinās uzsākt ciņu, lai panāktu nacionālistu Ķīnas izslēgšanu no Apvienotām Nācijām. Par nacionālistu rīcību ļoti rūgti izteicās arī Japānas pārstāvis, kas paskaidroja, ka vienīgi nacionālistu veto ir aizkavējis Japānas ilgi gaidīto uzņemšanu Apvienotās Nācijās.

Sensācija nākošajā dienā

AN UZŅEM 16 VALSTIS

Pēc veto rekordu dienas 13. decembrī Drošības padome nākošajā dienā sanāca uz jaunu sēdi, kurā Padomju Savienības delegāts Sobolevs bija ar mieru atteikties no Ārējās Mongolijas uzņemšanas AN, ja neuzņem arī Japānu. Sobolevs bija ar mieru atteikties no Ārējās Mongolijas uzņemšanas AN, ja neuzņem arī Japānu. Sovjetsavienībai nosodinājumu Drošības padome atbalstīja un 13 minūšu laikā, balsojot, par katru valsti atsevišķi, Apvienotajās Nācijās uzņēma: Austriju, Ceilonu, Iriju, Italiju, Jordānu, Kambodžu, Laosu, Lībiju, Nepalu, Portugali, Somiju, Spānju, kā arī Padomju Savienības satelītus —Albāniju, Bulgāriju, Rumāniju un Ungāriju.

NODEVĒJS ATGRIEZIES

NO AUSTRUMVĀCIJAS ATGRIEZIES AGRĀKAIS RIETUMVĀCIJAS PRETIZLŪKOŠANAS VADĪTĀJS JOHNS, KAS 1954. GADA 20. JŪLIJĀ NO RIETUMBERLĪNES IZSĶĪRĀS DOTIES PIE KOMŪNISTIEM.

Bonna. Otto Johns, agrākais Rietumvācijas pretizlūkošanas kustības vadītājs, kas ar savu pāriešanu pie komūnistiem 1954. gadā radīja vienu no lielākām pēckara sensācijām, līdzīgu sensāciju atkārtoja pagājušo pirmdien, kad viņš pilnīgi negaidot no Austrumberlīnes ieradās Rietumberlīnē, lai pēc tam turpinātu ceļu uz Rietumvācijas galvaspilsētu Bonnu.

Dānijas lielākais dienas laikraksts Berlingske Tidende zina stāstīt, ka Johnam no komūnistu rokām palīdzējis izglābties dāņu žurnālists Hendriks Bonde-Hendriksens, kas pārvedis agrāko vācu spiegu vadītāju no Austrumberlīnes uz Rietumberlīni. Bonde-Hendriksens pats stāsta, ka pagājušā gada vasarā viņam bijusi intervija ar Dr. Johnu Austrumvācijā. Nesen viņš saņēmis pēdējā lūgumus pēc palīdzības, lai izkļūtu no komūnistu joslas Vācijā.

Bonde-Hendriksens viņam nolēmis palīdzēt. Bez grūtībām dāņu žurnālists iekļuvis Autrumberlīnē, kur pie Humboltā universitātes viņam bijusi norunāta satikšanās ar Johnu. Pēdējais tai pašā laikā paziņojis komūnistu slepenpolicistiem, kas viņam pastāvīgi sekojuši, ka viņam darīšanas universitātē un, ka viņš vēlētos tās kārtot viens pats. Slepenpolicisti palikuši ārpusē, kamēr Johns iegājis universitātes ēkā, kur viņa vienām durvīm, bet tuvākajā izsteidzies ārā pa kādām citām tieši laikā, lai sastaptos ar dāņu žurnālistu, kas viņu uzņēmis savā automašīnā. Brauciens pa Unter den Linden noritējis bez sarežģījumiem, tāpat nav bijušas nekādas grūtības tikt cauri komūnistu policijas postenim pie Brandenburgas vārtiem, nonākot rietumu joslā, dāņu žurnālists Johnu steigšus aizvedis un Tempelhofas lidlauku, no kurienes abi devušies tālāk uz Rietumvāciju.

Pagaidām vēl par Johna piedzīvojumiem Austrumvācijā Bonna klusē. Cik zināms, viņš neatrodas apcietinājumā. Kanclers Adenauers paskaidrojis, ka vispirms jānoskaidro, vai Johns ir noziedzies pret Rietumvācijas likumiem, tikai tad var sākt runāa par viņa tālāko nākotni. Rietumvācijas opozicijas vadītājs Ollenhauers domā, ka nevis politiķiem, bet gan psichiatriem būtu jārūpējas par agrākā pretizlūkošanas vadītāja nākotni.

CHRUŠČEVS IR VILTĪGĀKS PAR STAĻINU

Slavināšanas, solīšanas, mānīšanas un kūdīšanas lielmeistars

Sav. Valstu diplomātiem ar nepatiku nākas atzīt, ka Padomju Savienības komūnistu partijas pirmais sekretārs Ņikita Chruščevs ir pavisam cita kalibra vīrs, nekā sākumā varēja domāt.

No balmutīgā dzērāja Chruščevs pēkšņi ir pārvērties cietā komūnistu politikas veidotājā, kas neprot nedz atkāpties, nedz piekāpties, kas prot tikai iet tālāk uz priekšu. Pēc Maskavas lielo Āzijas brauciena amerikāņiem gribot negribot jāsāk rēķināties ar iespēju, ka Chruščevs varētu izrādīties spējīgāks un viltīgāks, nekā bija pats Staļins. Un šāda iespēja nebūt neuzlabo amerikāņu labsajūtu.

Salondiplomātiem Chruščeva uzvešanās liekas pilnīgi nepiedodama, jo sevišķi tas sakāms par viņa izturēšanos Āzijas apciemojuma laikā. Diplomātiskā apkārtceļa vietā Chruščevs bieži vien izvēlas taisno ceļu. Pa politikas plāno ledu Chruščevs uz pirkstgaliem nestaigā — un neielūst. Vienkāršam indietim vai burmietim šāda rīcība imponē. Tai brīdī, kad Chruščevs mēģina pārdot komūnisma ideju Indijai, Burmai, Kašmirai vai Afganistanai, viņu nebūt neuztrauc, ko par viņu domā laikraksti Londonā vai Vašingtonā. Galvenais ir tas, ka Rietumi par viņu domā. Ko Rietumi par viņu domā, tam vairs nav nekādas nozīmes.

Chruščevs savos diplomātiskajos paņēmienos Burmā un Indijā turieniešus slavināja līdz debesīm. Indijas un Burmas sociālistiskā plānošana, neitrālitāte un kultūrālais progress Chruščeva mutē atrada visai atzinīgus vārdus. Tikmēr, kamēr Āzija seko Maskavas nospraustai politikai, Āzija var rēķināties ar bagātīgām Padomju Savienības uzslavām un solījumiem; ieskaitot „mūsu pēdējo maizes garozu," kā to dramatiskā un gaužām iespaidīgā veidā deklarēja Chruščevs.

Slavinot citus, Padomju Savienība neaizmirst arī palielīt pati sevi, jo sevišķi tad, ja neviens cits to nav papūlējies darīt. Pad. sasniegumi kara un miera apstākļos Chruščevam likās sevišķas atzinības vērti. **Lai indiešiem būtu pilnīgi skaidrs, ko augstie Maskavas viesi īsti vēlas pateikt, Indijas apmeklējuma laikā Padomju Savienība atzina, par nepieciešamu izmēģināt savu līdz šim spēcīgāko ūdeņražbumbu. Indija bijīgi pataustīja sava varenā kaimiņa savilktos muskuļus un padevīgu smaidu sejā atzina, ka tie cieti gana.**

Tur, kur nepietika ar solīšanu un dielšanu, Chruščevs pārgāja uz melošanu. Šai disciplīnā viņš patiesi spēja parādīt savas ģeniālās spējas. Konservātīvākam klausītājam jau viens otrs no Chruščeva apgalvojumiem būtu varējis izklausīties mazliet tā kā pārspīlēts. Piemēram, ka Anglija sākusi Otro pasaules karu, kamēr Sav. Valstis gatavojoties sākt Trešo. Anglija ir gatava atzīt, ka kriketa sākumi patiesi meklējami Anglijā, toties Otrā pasaules kara izgudrotāja godu uz sevis negrib uzņemties. Sav. Valstis izrāda līdzīgu atturību, kad tiek runāts par Trešo pasaules karu.

Slavināšanai, solīšanai un mānīšanai sekoja ceturtā un pēdējā Chruščeva māciba — kūdīšana.

Kūdīšana ir veca krievu māksla, kas, no paaudzes uz paaudzi pārliedama, ir veidojusies un attīstījusies, līdz šodien savā spīdumā tā var sacensties ar sava kunga un pavēlnieka pakausi. Goa, Portugales kolonija Indijā ir Indijas īpašums, mācīja Chruščevs. Vajag tikai iet un to paņemt. Dienvidaustrumāzijas aizsardzības līgums ir Sav. Valstu imperiālistu izgudrojums. Šis līgums ir agresīvs pēc dabas — vai citādi gan Indija tam būtu pretojusies! Arī Padomju Savienība to neatzīst. Sav. Valstu militārā palīdzība Pakistanai nav nekas vairāk kā kara kūdīšana.

Piemērots un izdevīgs sarunu temats izrādījās arī kolonializms. Indieši un burmieši nekad nedrīkst aizmirst, kā Anglija kādreiz ir izmantojusi viņu zemes. Padomju Savienība turpretim sniedz roku draudzībā un sadarbībā... Īsumā Chruščeva padoms Āzijai ir apmēram šāds: jūsu ienaidnieks kā pagātnē, tā arī tagad ir kapitālistiskie Rietumi. Jūsu vienīgais draugs ir Padomju Savienība. Varētu domāt, ka Orvels savu 1984. gadu ir veltījis tieši Chruščevam.

PADOMJU SAVIENĪBA PĀRDOS INDIJAI TĒRAUDU

NOBEIDZOT SAVU PRET RIETUMIEM APVAINOJUMIEM BAGĀTO BRAUCIENU ĀZIJĀ, CHRUŠČEVS UN BULGĀŅINS ATGRIEZĀS INDIJĀ, LAI TURPINĀTU SAVU LIELIŠANAS, KRĀPŠANAS UN SOLĪŠANAS POLITIKU

Jaundelhi. Indija un Padomju Savienība Jaundelhi izdeva kopēju komunikē, aicinot visas valstis sniegt roku starptautiskā saspīlējuma mazināšanai un uzsvēra, ka vilšanās, kādu sagādāja nesenā Ženēvas ārlietu ministru konference, var droši tikt uzskatīta par pārejošas dabas. Tai pašā laikā tika paziņots, ka Indija un Padomju Savienība parakstījušas jaunu tirdzniecības līgumu, pēc kura Pad. Savienība nākamo trīs gadu laikā pārdos Indijai 1 milj. tonnu tērauda.

Kopējā Padomju Savienības un Indijas komunikē, kuru parakstīja abu valstu ministru prezidenti, netiek atzītas militārās alianses un militārie bloki, jo tie tikai paplašinot aukstā kara robežas. Atbrunošanās, pēc Padomju Savienības un Indijas domām, ir vienīgais ceļš, kā modibināt mieru pasaulē un kā izvairīties no apstākļiem, kas varētu novest pie jauna pasaules kara un līdz ar to neizbēgamas iznīcības.

Nēru un Bulgāņins pieprasīja atomieroču aizliegšanu. Padomju Savienība šai sakarā paskaidroja Indijai, ka krievi jau sen cīnoties par atomieroču aizliegšanu, bet ka Rietumu ielvalstis šādam plānam nepiekrītot. Tikai savas drošības dēļ Padomju Savienība esot spiesta atomieroču ražošanas turpināšanu. Kā zināms, Bulgāņinam un Chruščevam braukājot pa Indiju, Padomju Savienība izmēģināja savu līdz šim spēcīgāko ūdeņražbumbu.

Tālākās sarunās Padomju Savienības ministru prezidents Bulgāņins un Indijas ministru prezidents Nēru izteica neapmierinātību ar līdzšinējo Apvienoto Nāciju izturēšanos komūnistu Ķīnas uzņemšanas jautājumā. Abi valstsvīri ieteica Apvienotām Nācijām nepretoties komūnistu Ķīnas uzņemšanai.

SĪRIJA APSŪDZ IZRAĒLU

SĪRIJAS VALDĪBA PIEPRASA APVIENOTO NĀCIJU IEJAUKŠANOS IZRAĒLAS AGRESIJAS APTURĒŠANAI.

Apvienotās Nācijas Ņujorkā. Sakarā ar nesenajiem Izraēlas iebrukumiem Sīrijā, pēdējās valdība iesniegusi asu protestu Apvienoto Nāciju Drošības padomei, pieprasot pēdējās iejaukšanos Izraēlas agresijas apturēšanai. Savā vēstulē Drošības padomes priekšsēdim Sīrija paskaidro, ka pēdējo dienu uzbrukumos nogalināti 49 sīrieši; 37 karavīri un 12 civilisti, pēdējo starpā trīs sievietes. Tai pašā laikā astoņi sīriešu karavīri ievainoti un 30 saņemti gūstā.

Izraēlas uzbrukumi Sīrijas armijas novietnēm Galilejas jūras apkārtnē, sacēluši plašu neapmierinātības vētru Anglijā. Vienā no saviem asākiem pārmetumiem Izraēlai Anglija sacīja, ka, spriežot jēc visām ziņām, Izraēlas uzbrukumam nav bijis ne mazākā pamata, ka tas noticis pilnīgi bez jebkādas provokātīvas izturēšanās no Sīrijas puses.

Ķīnā ierīkota padomju baze

No Taipejas nacionālistu telegrafa aģentūra ziņo, ka Honkongā pienākusi ziņa par Padomju Savienības militārās bazes ierīkošanu Čušan salā, kas atrodas 90 jūdžu attālumā uz dienvidiem no Šanghajas. Pekingas valdība visu salu nodevusi krievu rīcībā.

DV PIEVĒRŠAS JAUNATNES AUDZINĀŠANAS PROBLĒMĀM

Kārtējā delegātu pilnsapulce notiks 4./5. februārī

DVKV kārtējā sēde notika 11. decembrī Toronto. Sēdē piedalījās V. Mukts, L. Līdums, I. Jankovskis, A. Beitāns, J. Ronis, V. Curiška un rev. kom. loc. A. Putniņš.

Kā pirmo valde skatīja cauri no Halifaksas N. S. ienākušo rakstu un piekrita ieskatam, ka Halifaksā darbojas DV kopa, kas saistības ar KV kārtos līdzīgi pārējām Kanadas nodaļām. Par kopas priekšnieku apstiprināja plkv. A. Silgaili. Kopas adrese: P. O. Box 436, Spryfield N. S.

Valde pieņēma zināšanai DV Montreālas nodaļas protokolus 16., 17. un 18. Vienojās, ka tajos skartie jautājumi Montreālas delegātam jāierosina nākošajā delegātu pilnsapulcē.

Pārrunājot ģimeņu mājiņu iegādes jautājumu invalidiem, KV nolēma lūgt DV R-Vācijas valdi piesūtīt līdz 15. janvārim informāciju par izsniegtiem pabalstiem un aizdevumiem, kā arī sīkāku informāciju par nākotnes nodomiem šinī lietā.

Kasieris V. Curišķis ziņoja, ka Ziemsvētku ziedojumu akcijas ietvaros uz šo dienu ienācis ap $4200,-. No šīs summas uz Vāciju nosūtīts $3.000,- un tuvākās dienās sūtīs $1.000,- Rezultātus par ienākušiem ziedojumiem vēl nav paziņojušas 8 nodaļas. Valde lūdz nodaļas iesūtīt KV grūtdieņiem paredzētās summas, lai nekavējoties tās varētu pārsūtīt uz Eiropu.

Ziemsvētku dāvanām Austrijas grūtdieņiem valde nolēma caur DVKV nosūtīt 100 gab. Care saiņus un $250.00 naudā.

Biedrzinis ziņoja, ka dažas nodaļas nav iesūtījušas ziņojumus par pārmaiņām biedru kustībā, ko uzdod nodaļām darīt nekavējoties.

Pieņēma zināšanai St. Katarīnes nod. valdes rakstu, ka nodaļa nav atteikusies no saistību kārtošanas ar apgādu. Tikko radīsies labvēlīgāki apstākļi, saistības tiks nokārtotas.

Jaunatnes noz. vad. A. Beitāns iesniedza priekšlikumu, lai nodaļu valdes sarīkotu diskusiju un referātu vakarus par tematiem „Latviskā audzināšana", „Mūsu nākotnes problēmas, trimdas dzīvei ieilgstot" utt.

Par piekšzīmīgu darbu un nostāju sakarā ar 5 gadu darbības atceri valde izteica atzinību DV Britu Kolumbijas nodaļas valdei un biedriem.

No Vācijas saņemts raksts, kur Leģiona vēstures sastādītājs O. Caunītis (Augustdorf b. Detmold, Lager Germany) lūdz visus Kanadā dzīvojošos bijušos 22., 25, 313., 316., un 2. Liepājas polic. pulka karavīrus iesūtīt viņam šo vienību organizēšanas un kauju aprakstus.

Sakarā ar gada noslēgumu valde lūdz nodaļas pēdējo ceturkšņa maksājumu izdarīt līdz 10. janvārim.

Delegātu sanāksmi nolēma sasaukt 4./5. februārī. Īpašs darba kārtības punkts paredzēts pārrunām par LNAK (referērs priekšsēža vietnieks L. Līdums).

Noslēgumā valde lūdz visas DV nodaļas Kanadā Ziemassvētkos atcerēties vietējā pilsētā un apkārtnē dzīvojošos trūkumcietējus un invalidus un novēl visiem atsaucīgajiem ziedotājiem un organizācijas atbalstītājiem gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu.

Pārrunājot jautājumu par to invalidu vajadzībām, kas dzīvo Kanadā un kuriem vajadzīga ārsta palīdzība, nepieciešams iegādāties protēzes vai tās atjaunot, valde uzdeva aprūpes nozares vadītājam stāties sakaros ar vācu konsulātu Toronto, reizē kārtojot invalida Freimaņa protēzes izdevumu atmaksu vācu konsulātā.

BALTIJAS VALSTU JAUTĀJUMS APVIENOTAJĀS NĀCIJĀS

AN Politiskajā un Drošības komitejā pagājušā nedēļā tika ierosināts Baltijas valstu jautājums; tas izraisīja protestu no krievu puses. Baltijas valstis savā runā pieminēja Irakas delegāts Mohameds Al-Gamali. Viņa domu gājiens bija tāds, ka pasaulē nebūs miera un drošības, iekāms visas tautas nebūs atbrīvotas no svešas virskundzības. Tas attiecas kā uz Alžīru un Maroku, tā arī uz Baltijas valstīm. Šinī vietā iebildumus cēla Francijas delegāts Mochs, aizrādot, ka Alžiras jautājuma apspriešana ir atlikta. Komitejas priekšsēdis Jaunzēlandes delegāts Munro lūdza runātāju nepieskarties Alžiras jautājumam. Tūliņ pēc tam padomju delegāts Kuzņecovs cēla iebildumus pret Baltijas valstu pieminēšanu, jo šis jautājums neesot uzņemts darba kārtībā. Tad priekšsēdis lūdza runātāju nepieskarties arī Baltijas valstu jautājumam. Irakas delegāts paskaidroja, ka viņa runa ir tēmēta pret koloniālismu jebkādā veidā un jebkurā vietā, un pieminētās zemes esot koloniālisma piemērs.

KAD IZDZIEST ŽENĒVAS GARS...

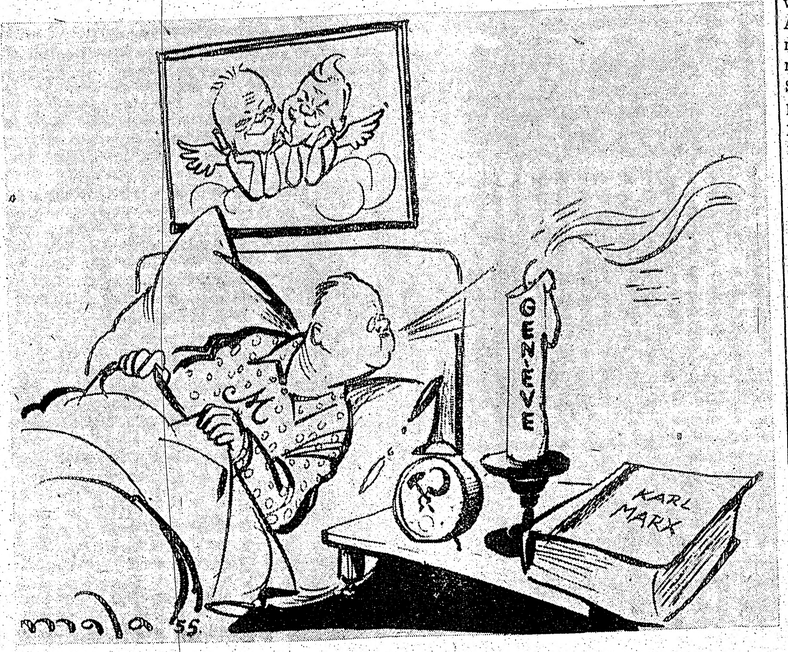

Molotovs: — Tā, nu atkal mierīgu sirdi varu izpūst to Ženēvas gara sveci un ķerties pie vecā, mīļā Marksa...

LATVIJA

Draugi grib mūs aizmirst,
Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRINBERGS

MĒS UN DEMOKRATIJA

Ikvienas valsts garīgā un materiālā labklājība atkarājas no valsts vadītāju personu spējām un gribas pilsoņiem radīt apstākļus, kas šo labklājību sekmē. Viens no valsts labklājības pirmnoteicējiem pamatprincipiem ir demokratija. Pagātne, bet jo sevišķi nesenā tagadne ir skaidri pierādījusi, ka demokrātisko principu neievērošana agrāk vai vēlāk noved pie valsts sabrukuma. Nerunājot nemaz par nacionālsociālistiskās Vācijas sabrukumu, krass piemērs ir Argentīna, kā arī pārējās Dienvidamerikas valstis. Mainās totālitārās varas, bet tauta nīkuļo nabadzībā un postā.

Pagājušos 11 trimdas gados mums ir bijusi izdevība iepazīt dažādas valdīšanas metodes un principus, no tiem izvēloties labākos un paturot savas dzīves veidošanai. Tā ir bijusi par dārgu cenu pirkta dārga skola.

Pirmajos trimdas gados mēs skaistos demokratijas principus, ņemot priekšzīmi no dažām patstāvīgām valstīm, izbaudījām tik pilnīgi, ka vēlāk paši par šiem demokratijas izaugumiem nespējām vien nobrīnīties. Vēl šodien atmiņas atsit rūgtu garšu rīkles galā. Laika plūsmē šie nenormālie izaugumi ir daļēji iznīkuši, un latviešu trimdas kopības sadzīve, līdz ar to tās vadītāji organi. un personas, ir pieņēmušas zināmas normas, kas pamazām kļuvušas par tradicijām. Ir apsveicami, ka daudzām mūs visus skarošām lietām ir rasts stingrs, kopējs pamats. Šis tradicijas mūs vieno un stiprina mūsu kopējai cīņai pret varām, kas grib mūs iznīcināt.

Diemžēl, šo tradiciju ietvaros mūsu sadzīvē iezagušies arī elementi, kas kavē mūs šīs tradicijas tālāk attīstīt. Viens no šiem traucētājiem elementiem ir mēģinājums apiet demokratiskos principus, apstākļus attiecas arī uz [illegible] mūsu trimdas dzīves vadītājām personām. Nevar būt nekādu iebildumu pret parlamentārisko vilcieniem trimdas vadītāju organu lēmumu vairākuma ieguvumā. Bet ir iebildumi pret mazākas grupas apzinātu tangēšanu un nelecietību pret domu, kas pretēja vairākuma domai. Pret demokratijas principiem runā arī gadījumi, kad vadītājas personas izmantojot savu stāvokli un noteikšanu, patvaļīgi aizliedz publicēt vienas vai otras organizācijas informāciju, tanī pašā laikā ķengājoties par šīs organizācijas valdes locekļiem. Šādi gadījumi liek pamatoti domāt, ka viena vai otra vadītāja persona vēl nav politiski nobriedusi, lai spētu vadīt mūsu trimdas kopību, un, varbūt, kādreiz mūsu atjaunotās Latvijas likteņus.

Vēl vairāk ir nožēlojams fakts, ka latviešu trimdas prese, ar retiem izņēmumiem, atrazdamās zināmā materiālā atkarībā no vadītājām organizācijām, nav spējusi saglabāt savu autoritāti kā brīvas, lojālas domas pandēja. Nedrīkst aizmirst apstākli, ka šī prese dzīvo no lasītāju naudas, kas vēlas vispusīgu trimdas dzīves (arī nepatīkamo gadījumu) apgaismojumu. Šādos apstākļos nav brīnums, ka savlaicīgi katrs laikraksts, kurš ievieto arī pretējās puses domu, iegūst „opozicionāra" slavu. Šādiem apstākļiem valdot mēs vairs nevaram runāt nedz par preses brīvību, nedz par trimdas kopību. Ja mēs to pašl negribam, tad tas ir jāpasaka skaidri — tas ir farss, mākslīgi uzbūvēta butaforija, aiz kuras mēs mēģinām apslēpt mūsu vājumu.

Iemesls preses brīvības ierobežošanai, šķiet, meklējams baiļēs no kritikas. Pozitīva, konstruktīva kritika nebūt nenozīmē jaukt mūsu trimdas kopību un tās pasākumus. Tās loma ir norādīt uz pašreizējām nepilnībām, lai nākotnē mēģinātu veikt darbu vēl labāk. Vadītājām personām ir jāapzinās, ka bez kļūdām ir vienīgi Dievs. Sabiedriskajā darbā strādājot kļūdīties var ikviens, bet spējas un drosmi pierāda savas kļūdas atzīšana. Slēpšanās aiz nedemokratiskiem principiem ir atklāta vājuma pazīme. Ikvienam karavīram jānodod ziņojums arī par zaudētu kauju. Ja šis ziņojums netiek laikā nodots, tiek kavēta spēku pārgrupēšana, līdz ar to atklājot vājās vietas ienaidnieka uzbrukumam. Ka varas aiz dzelzs priekškara aģenti drudžaini meklē mūsu kopības vājos punktus, ir atklāts noslēpums. Ir nepareizs tomēr mēģinājums pretējās domas paudējus identificēt ar šiem mūsu kopības grūvējiem.

Demokratiskos principus nav iespējams iemācīties vai iemācīt citiem, lasot tikai politiskās rokas grāmatas. Šie principi ir jāpiemēro praktiski. Mums, latviešiem trimdā, šīs iespējas ir dotas. Izmantosim šīs iespējas kā vismazākajā latviešu grupiņā, tā arī trimdas vadītājos organos. Ja demokratiskie principi būs mūsos kļuvuši par tradiciju, tad mūs nespēs iznīcināt un sagraut neviens. Un, Latvijā atgriežoties, mums nebūs jāsāk tik neveiksmīgi, kā reiz jau sākām.

Māris Olainietis.

SADRAUDZĪBĀ AR ZIEDIEM UN DAIĻUMU

Īpašnieki Hedviga un Eduards Pētersoni savā puķu valstībā.
J. Kreiļa uzņ.

LOTUSA PUĶE TORONTO SMARŽO 5 GADI

Izrādās, ka teiksmainā Lotusa puķe, kas plaukst kaut kur tālu austrumos, jau piecus garus gadus ir klusu smaržojusi arī pašā Toronto sirdī — trokšņainajā Blūra un Batarsta ielu krustojumā, kur to, kopā ar citām smaržīgajām mājām, visus šos gadus rūpīgi kopušas čaklas latviešu rokas. Daudzi tautieši varbūt atcerēsies, ka Lotusa puķu veikalu, sākumā gan „uz pusgrauda", atvēra H. un E. Pētersoni, kuru gādībā veikals pastāvējis visus šos gadus, kamēr izmainījies gan viens otrs izpalīgs vai sabiedrotais, lai „izplaucētu" paši savus ziedu veikalus citos pilsētas stūros. Tā var gandrīz teikt, ka tas noticis Lotusa puķes iedvesmē, kuŗai nav trūcis šais gados ne labas zemes, ne saules siltuma košai, drošai ziedēšanai.

Pašreiz Lotusa veikalā jau otro gadu mājvietu atraduši arī latviešu dailamatnieku izstrādājumi, un, apskatot bagātīgo darbu klāstu, grūti pateikt, kuŗš kuru vairāk papildina — vai ziedi madaroto raktu izstrādājumus, vāzes, krūzes un rotas, vai arī pēdējie — ziedu puškus.

Tomēr izrādās, ka Lotusa puķu veikalam bez jau minētās ir vēl kāda cita saistība ar citām mākslām — un tā ir ar rampas gaismu un skatuvi, jo no pieciem veikala piederīgajiem četri ir ciešā teātŗa gūstā, jo kuŗš teātŗa draugs gan nepazīst Zaigu Lepni un pašus Pētersonus, bet nedēļas nogalu izpalīgs — allaž smaidošais Heinrichs Puķītis, par teātri domā pavisam nopietni, mācīdamies Torontо teātŗa skolā. Šai mākslinieciskajā gaisotnē, nav brīnums, tad arī patīk krāšņi plaukt Lotusa puķei, par ko liecina kaut vai tikai pāri par 1000 laimīgu līgavu, kuŗām lielās dienas ziedu rota saliktа šai veikalā.

Saprotams, Lotusa puķe nesmarzo tikai latviešiem, bet arī kanadiešiem un visiem citiem Toronto iedzīvotājiem, bet maz būs tautiešu, kas nezinās, kur to atrast. Tomēr izrādās, ka notiek arī brīnumi: tā nesen vēl veikalā ienācis lepns kungs, angļu mēlē izrunājies ar pārdevēju, pasūtinājis ziedus, un tie par pārsteigumu bijuši jāsūta — Bērziņa kundzei no Liepiņa kunga... Bet Lotusa puķe smaržo reibinoši visiem.

-gr.

SADALĪTS VALSTS SVĒTKU ATLIKUMS

18. novembŗa rīcības komiteja 9. novembŗa vakarā apsprieda valsts svētku sarīkojuma ienākumus un izdevumus. Komitejas locekļi atzina, ka guvuši daudz pieredzes tiešajā organizēšanas darbā, ko varēs likt lietā nākošajos valsts svētkos. Spriežot pēc vispārējām atsauksmēm sabiedrībā un presē, sarīkojums izdevies labi, pat labāk kā iepriekšējos gados.

Labprātīgi jos ziedojumos iepemts $533.0). Pēc dažādu izdevumu segšanas, kuŗos ietelp tīre, honorāri mākslinieki, dekorācijas, ziedi, sludinājumi u. c., tīrais atlikums ir $106.33. No šīs summas 10 proc. ($10.63) iemaksājami autoru honorāriem un 3% Skolu fondam, kā dēļ dalībnieki vienojās Skolu fondam iemaksāt $25.70. Atlikušos $70.00 iemaksās sarīkojumu fondā, no kuŗa eventuāli būs jāsedz latviešu stenda sarīkošanas izdevumi Kanadas nacionālajā izstādē. Pārskatu apstiprinās organizāciju pārstāvju sanāksmē.

Sarīkojumu kalendārs Toronto

27. decembrī Latviešu YMCAs un Lāpas eglītes vakars Centrālās YMCAs telpās.
31. decembrī DV Toronto nodaļas Jaungada sagaidīšana Kolumbus zālē.
7. janvārī gaidu un skautu strēlnieku atceres vakars.

LATVIEŠU FARMEŖU GRŪTĪBAS

Viegls sākums viegli iedzen spailēs

Laikraksti ziņo par latviešu farmeriem, kuŗi saimnieko sekmīgi, kā arī par tiem, kas īsā laikā nonāk grūtībās un likvidē savas saimniecības.

Nav noslēpums, ka jaunie latviešu farmeŗi Kanadā galvenokārt ir „iesācēji", citiem vārdiem, kam ar lauksaimniecību Latvijā nav bijis ievērojamu sakaru. Tas nu pamudina domāt, ka jauno farmeŗu sākuma grūtības saistāmas ar pieredzes trūkumu. Bet, pametot skatu bijušā Latvijas lauksaimnieka Kanadas farmā, redzams, ka grūtību jautājums nav arī te pārvarēts. Un šīs smagās grūtības, tā no malas, vai pareizāki sakot, — no pilsētas skatot, baida uzsākt saimniekošanu daudzus, kas to labprāt vēlētos.

Lai šeit saimniekotu, priekšnoteikums ir griba izturēt, un pārliecība, ka jātiek galā ar grūtībām, kuŗas radīsies. Nākošā nepieciešamība ir zināšanas lauksaimniecībā un spēja paredzēt pareizas lauksaimniecības nozares, tās pareizi saskaņojot. Vēl, kā vienmēr, drošs pamatnozare ir gaļas un piena liellopi, bet tam vajag liela kapitāla.

Latviešu farmeŗi vairumā saimniekošanu iesāk viegli, tas ir ar kredita nozarēm, kuŗās vajadzīgs mazs paša kapitāls un kur „iesākšanas brīdī" tirgus cenas labas.

Bet viegls sākums arī viegli iedzen spailēs, un dažkārt pie vienīgās izejas — saimniecības likvidēšanas — jāciešz zaudējumi.

Lauksaimniecības nozares ar drošiem panākumiem prasa lielu dzīvnieku, mašīnu un apgrozības kapitālu, un tā nu ar maziem iznēmumiem, latviešu iesācēju farmeŗiem trūkst. Secinājums: nepieciešams liels ražošanas kapitāla ieguldījums. Kā to atrisināt?

Tiem, kam naudas pietiekami, ir jāprot nopirkt laba farma, tik daudz neskatoties uz skaistu dzīvojamo ēku, kā ražošanas iespējām. Skaista dzīvojamā ēka ir izšķērdīgs izdevums, vismaz farmu pērkot. Pieņemot, ka farmu nepirks, maksājot skaidrā naudā, minēju sekojošu piemēru: Par farmu ar skaistu dzīvojamo ēku būs jāsamaksā $3.000 — 5.000 vairāk kā par citādā ziņā līdzīgu. Tas nozīmē vidēji % par hipoteku $250,- gadā, vai četros gados $1.000,-. pieliekot šos $1.000,- pie dzīvojamās ēkas, šie $3.000,- — 5.000,- vēl joprojām ir farmeŗa rīcībā, resp., pieder pašam. Farmas apskatot, vēlams uzklausīt piedzīvojuša (Kanadā) lauksaimnieka informāciju. Farmu pārdevēju aģentu informācija nav pietiekama, jo viņu intereses ir farmu pārdot.

Iesācējiem ar nepietiekami daudz naudas, lai iepirktu farmu un sekmīgi attīstītu vajadzīgās ražošanas nozares, ieteicams farmu rentēt, lai par iepirkšanas naudu palielinātu ražošanas kapitālu. Rentes nauda ir aptuveni tik liela, kā par iepirkto farmu hipotēkas procenti plūs nodoklis ($500-$800). Tādā ceļā var tikt pie labākas savas farmas.

Bez tam jābūt arī skaidrībā, ko vēlas izraudzīt par galveno saimniekošanas nozari. Runājot par latviešu pagastu, jāatceras, ka tas atrodas klimatiski bargā joslā, ko apzīmē ar piekto (Toronto ir 3. joslā), ar īsu augu vegetācijas periodu. Tas ir nepiemērots kukuruzas audzēšanai, kas ir lielākais graudu lopbarības līdzeklis.

K. Purmals,
R. R. 1, Proton, Ont.

Nepacietīgie jaunie pavalstnieki

No Vindzoras ziņo, ka 8. decembrī ap 150 jaunkanadiešu, kas piedalījušies Kanadas pavalstniecības piešķiršanas ceremonijā, svinību telpās aizturēti divas stundas. Visa grupa varējusi pat zaudēt tikko iegūtos pavalstniecības dokumentus. Lielākā daļa jauno pavalstniekų, izrādās, nav nogaidījuši akta beigas — pirms himnas dziedāšanas devušies prom. Tā kā līdzīgs gadījums bija jau noticis nedēļu pirms tam, tad tiesnesis uz šādu telpu atstāšanas varbūtību bija sagatavojies.

Mīļš paldies visiem tautiešiem, kas piedalījās manas sievas Lūcijas Balodis izvadīšanā uz pēdējo dusu.

KĀRLIS BALODIS

KANADĀ

TORONTO

Toronto latviešu baptistu draudzes jaunieši 9. decembrī bija sanākuši māc. R. Ekšteina viesmīlīgajā mājā, kur iztirzāja A. Eglīša romānu Cilvēks no mēnesa.

Pārrunu vakaru ievadīja M. Ekšteinas klavieŗu solo un L. Gertneres nodeklamētais E. Zālītes dzejolis Uguntiņa.

Par Anšlava Eglīša darbu referēja jaunatnes pulciņa Lāpa literārā puduŗa vadītāja Biruta Pope, vispirms īsumā pakavējoties pie rakstnieka biografijas. Sīkāk referente apskatīja romāna atsevišķos tipus un viņu savstarpējās attieksmes, tāpat attieksmes ar sabiedrību, kā latviešu, tā amerikāņu. Beidzot referente pakavējās pie Eglīša stila vispār, viņa tipu asā zīmējuma un efektīgā stāstījuma.

Sekoja dzīvas pārrunas par Eglīša tēlotajiem cilvēkiem un to prototipiem ikdienas dzīvē.

Māc. R. Ekšteins uzaicinātās lasīt lekcijas par baznīcas vēsturi šoruden nodibinātajā kanadiešu Baptistu institūtā. Institūta uzdevums ir modināt draudžu locekļos interesi par baptistu baznīcu un sekmēt draudžu darbu. Uz lekcijām pieteikušies ap 30 klausītāju, to starpā arī viens igaunis, priekšlasījumi sāksies janvāŗa mēnesī.

Toronto latviešu baptistu draudze 25. decembrī, pl. 4.00 pp. rīko eglītes vakaru Walmer Road baptistu baznīcā. Būs arī bērnu priekšnesumi un tējas vakars ar bērnu apdāvināšanu un pašapdāvināšanos pieaugušajiem.

Fotografs A. Jānītis dāvinājis 1 latv. ev.-lut. draudzei 400 Ziemassvētku apsveikuma kartītes ar sv. Andreja baznīcas ārpuses un altāŗa attēliem. Tās pārdod par 10c gabalā (vai arī dārgāk, pēc pircēja vēlēšanās), un viss ienākums tiks ieskaitīts veco ļaužu atpūtas nama fondā. Kartītes var iegādāties pēc dievkalpojuma draudzes grāmatu galdā vai arī baznīcas telpās pie mācītāja A. Čopa.

Sakarā ar Latvijas Kara skolas 36 gadu atceri, Toronto un apkārtnē dzīvojošie virsnieki 10. decembrī pulcējās kopējā sarīkojumā, kuŗā bija ieradušās ap 80 personu. Svētku runu teica pirmā izlaiduma virsnieki J. Rucelis un A. Liepiņš.

Rakstveida apsveikumus bija atsūtījuši ģenerāli Dankers un Bangerskis un majors B. Hāzners no Vācijas, ģen. Priede un citi virsnieki no ASV, pulkvedis Kripēns, kapt. Motmillers u. c. no Austrālijās, kā arī Anglijā, Brazilijā, Venecuēlā, Vankuverā un Montreālā dzīvojošie virsnieki. No DVK valdes apsveikumu bija sūtījis pr-ks V. Mukts.

Māc. A. Lūsis sv. Jāņa baznīcā salaulāja Andreju Brūmeli — Riekstiņu un Valiju Ozoliņu. Laulību laikā baznīcā stāvēja mazskautu goda sardze, bet pie izejas jaunlaulātos sagaidīja skautu un roveŗu goda sardze. A. Brūmelis ir skautu vadītājs un Tērvetes vienības mazskautu pulciņa vecākais.

NIAGARĀ

Niagaras latviešu sestdienas skolas Ziemassvētku eglītes vakars notiks svētdien, 18. decembrī, plkst. 16 Robinson ielā All Saints baznīcas zālē. Būs bērnu priekšnesumi un Ziemsvētku vecīša apciemojums. Aicināti visi tuvākās apkārtnes tautieši kā mazie, tā lielie, — būsit mīļi gaidīti ciemiņi!

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. GE 270[illegible]
114 DANFORTH AVE

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, MONTREAL, P.Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16

Apdrošināšana
14 labākajās sabiedrībās
VALD. BEBRIS
Tel. WA 2-5913.
48 Rathnally Ave, Toronto

LASĪTĀJU vēstules

PAR KRITIKU UN RECENZIJU

Latvijas Amerikā red.: Šī laikraksta 7. dec. numurā rakstā „Par un pret kritiku" S. izsakās pret pazīstamā kritiķa V. Kalves plaši izteiktajiem uzskatiem, kas bija iespiesti šī laikraksta agrākos numuros, izsakot pārsteigumu, ka V. Kalve avīžu rakstus saucot par kritiku, jo kritiku varot uzrakstīt tikai zinātnieks, latviešiem kritiķu gandrīz neesot. Raksta beigās S. runā par recenzijām, recenzijas varot mūsu rakstniekus tikai saniknot un izsmīdināt u. t. t.

Šie S. apgalvojumi tomēr nav pieņemami.

Vispār latviešu rakstos kritikas jēdzienu praktiski ne vienmēr vienādi izturēts, ar vārdu kritika dažreiz mēdz apzīmēt arī recenzijas un otrādi, ļoti iespējams, ka to dara arī V. Kalve, tāpat kā to dara arī pats S. savā 7. dec. rakstiņā, sākumā lietojot vārdu kritika, bet rakstiņa beigās runājot par recenzijām. Te pārmetumi lieki. Pavisam dīvains ir S. apgalvojums, ka it kā tikai par pavisam šauru tema rakstīts apcerējums ir kritika. Tēmas plašumam vai šaurumam nav nekādas nozīmes, katra sprieduma izteikšana par kādu sacerējumu, tā novērtēšana, ja tā balstās uz noteiktiem viedokļiem un principiem, ir neapšaubāmi šī sacerējuma kritika.

Nav jābūt arī zinātniekam (profesoram?), kā to apgalvo S., lai uzrakstītu kritiku, bez šaubām, ir jābūt gan sintētiskai domāšanai un tīri enciklopēdiskām zināšanām, labai orientācijai literātūrā, psiholoģijā un sociloģijā. V. Kalvem, kas absolvējis vairākas fakultātes, liekas, tās nevarētu trūkt.

Nav arī tā, kā S. apgalvo, ka latviešiem kritiķu gandrīz vai neesot, to ir bijis un ir diezgan daudz. Lai minam tikai Virzu, Švābi, J. Asaru, Zeifertu, Jansonu - Braunu, V. Eglīti, M. Valteru, J. Grīnu, J. Rudzīti, arī pašu V. Kalvi un daudzus citus.

Mag. iur. E. Lapiņš,
Grand Rapidos, Mich.

LIEKA TEORĒTIZĒŠANA

Laikr. Latvijas Amerikā redakcijai: V. Kalna atbildē LA 98. n-rā rakstā Kurš stiprāks — nav gaidītās skaidrības.

Nav jāaizmirst, ka, iekarojot pasauli, komūnistiem ir tikai viens vienīgs pamatprincips: iznīcināt katru dzīvu radību, kas pretojas viņu noziedzīgajiem nodomiem. Tāpēc pašlaik teorētizēt par tiesiskajā pasaulē atmestajiem, derīgajiem vai nederīgajiem principiem arī cīņā ar komūnistiem — ir nevietā un pat bīstami. To var atļauties Rietumu labi situētie valstsvīri, kuŗiem aiz dzelzs priekškara nevienu piederīgo nespīdzina un nenogalina, bet ne mēs.

Pats par sevi saprotams, ka trimdinieku rīcībā ir tikai psicholoģiski cīņas līdzekļi, bet — bez V. Kalna ieteiktā humora un feļetoniem!

L. L., Toronto

BUSIM PATIESI!

Latvijas Amerikā redakcijai:

Izlasot nesen jūsu laikrakstā atreferējumu par brāčista Pāvela Zariņa nesen notikušo koncertu Nujorkas Karnegi mazajā zālē, ar izbrīnu bija jākonstatē, ka par šo koncertu laikrakstam bija piesūtīts NYT atreferējuma sagrozīts teksts.

Pirmkārt, P. Zariņš programmā neatskaņoja Bacha, bet Arnolda Baksa (Bax) sonātu.

Otrkārt, Nujorkas Times īsā kritika par Zariņa spēli tiešā tulkojumā ir sekojoša:

„Zariņa kungs, šķiet, visvairāk bija iedziļinājies Baksa darbā, kuŗu viņš spēlēja ar lielāku noskaņu un simpatijām nekā pārējos darbus. Agrajā Bēthovena Noktirnē Op. 8, Vivaldi un Telemaņa Sonātās Zariņš bieži noslīdēja no toņa un bija nevērīgs vai vājš interprets."

Visu to secinot, nav daudz jābrīnās, kāpēc gan pie viena laikrakstam netika piesūtīta arī Nujorkas Harald Tribune „īsrecenzija," kas neapšaubāmi Zariņam būtu vēl daudz mazāk glaimojoša par iepriekšējo.

Tāpēc būsim pēc iespējas vairāk patiesi un nesagrozīsim faktus, jo Nujorkas latvieši lasa arī amerikāņu laikrakstus.

Mūzikas draugs, Nujorkā

IEVĒRĪBAI
Lai abonenti laikraksta
LATVIJA AMERIKĀ
ZIEMASSVĒTKU
paplašināto numuru
sakarā ar pasta pārslogojumu svētkos saņemtu laikā, to izsūtām 21. decembrī. Visi kas vēlas
sludinājumus
ievietot svētku numurā,
laipni lūgti sludinājumu manuskriptus iesniegt laikr. kantorim vēlākais līdz
pirmdienai 19. dec., pl. 3.
APGĀDS

Harijs Lasis-nogalināts lidmašīnas katastrofā

Š. g. 28. novembŗa izdevumā lielākie Venecuēlas dienas laikraksti veltījuši veselas lappuses, illustrējot ar foto attēliem, latvieša Harija Laša un Venecuēlas Carabobo aerokluba priekšnieka Rafaela Loaiza tragiskajam lidojumam. Harijs Lasis bijis minētā aerokluba lidotāju instruktors un apmācījis lidošanā arī Loaizu, kas nelaimes brīdī bijis pie stūres divvietīgā Pipper 65 J3 lidaparātā, bet Lasis atradies blakus. Loaiza aparātu vadījis ļoti zemā lidojumā pāri saviem krusttēva saimniecībai. Tādā veidā Loaiza vairākas svētdienas sveicinājis savu krusttēvu, bet šoreiz lidmašīna nespējusi izlīdzināties un iedrāzusies zemē, nonāvējot abus lidotājus. Loaiza bija arī Carabobo krimināltiesas tiesnesis un vietējā sabiedrībā plaši iecienīta persona ar augstu sabiedrisku stāvokli. Piedaloties vairākiem tūkstošiem pavadītāju, abi guldīti vienā kapsētā.

Harijs Lasis Venecuēlā ieradās pirms 7 gadiem, lidmašīnā aizbēgot no Padomju Krievijas. Rīgā Lasim piederēja mēchaniskā darbnīca; Venecuēlas laikraksti veltī nelaikim daudz atzinīgu vārdu, raksturojot viņu kā spējīgu un centīgu latvieti.

-js

ATSAUCIETIES — JŪS MEKLĒ

Savas adreses lūgti paziņot Kārlis Dzintars no Kandavas apkārtnes (iecelojis no Vācijas un dzīvojis Marktredvicā); Irmgarde Jumiķis no Rīgas; Visvaldis Klintis, — apm. 30 g. v., no Rīgas, studējis Pinebergā Vācijā; Elīzens Kīns Mārtiņa d., dzim. 1927. g. 13. maijā Daugavpilī un dzīvojis Darmstatē; Alfreds Sudrabiņš no Bauskas (dzim. ap 1924. g.); Emma (?) Kategats ar ģimeni.

Rakstīt un pieprasīt uz sekojošu adresi: American Latvian Association, Inc., 1727 Kenyon St., N.W., Washington 10, D.C. (Tel. DUpont 7-7812).

Vairākiem meklējamiem ir ziņas no tuviniekiem. Kartotēka pēc adreses iesūtīšanas paziņos meklētāja vārdu un adresi, atstājot iespēju pašiem sazināties tieši. Adresu pieprasījumiem pievienojams labprātīgs ziedojums meklēšanas un atbildes izdevumu segšanai, bet pieprasījumiem no ārzemēm International Reply Coupon'i.

DAUGAVAS VANAGI

PAZIŅOJUMS

DV Kanadā delegātu pilnsapulce notiks 1956. gada 4./5. februārī Toronto, DV namā, 123 Huron St. Sanāksmes sākums plkst. 10. Darba kārtībā:

1. Delegātu sanāksmes atklāšana:
   a) svētbrīdis,
   b) uzruna.
2. Mandātu komisijas ziņojums.
3. Sapulces vadības vēlēšanas.
4. Iepriekšējās delegātu pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
5. Valdes ziņojumi:
   a) priekšsēža, b) prikešsēža vietnieka, c) aprūpes daļas vadītāja, d) kasiera, e) informācijas daļas vadītāja, f) jauņatnes un sporta daļas vad., g) kultūras daļas vad., h) biedrziņa, i) sekretāra ziņojumi.
6. Saimnieciskie pasākumi pie DV KV (ref. V. Mukts un E. Reinberga).
7. Nodaļu delegātu ziņojumi.
8. DV CV loc. ziņojums.
9. DV Kanadā goda tiesas ziņojums.
10. Revīzijas komisijas ziņojums.
11. Debates par ziņojumiem un amatpersonu darbību.
12. Vēlēšanas:
   a) priekšsēža,
   b) priekšsēža vietnieka,
   c) valdes,
   d) revīzijas komisijas,
   e) goda tiesas.
13. LNAK (ref. L. Līdums).
14. Turpmākā darbība. (referenti: V. Mukts, I. Jankovskis, K. Sisenis, A. Beitāns un J. Treijs).
15. DV KV budžets 1956. gadam.
16. Dažādi jautājumi.

Delegātu sanāksmē balss tiesības būs tikai nodaļu ievēlētiem delegātiem. **DV Kanadas valde**

ZIEDOJUMI

DV Toronto nod. Ziemassvētku akcijas ietvaros ienākuši sekojoši ziedojumi:

A. Klincāns $5; A. Pūce $2; V. Cinis $1; E. Miķelsone $2; P. Jurevics $10; R. Pelūde $10; A. Ciekurs $2.25; K. Briedis $5; M. Lazda $3; E. Cukuls $1; A. Grīnbergs $2; R. Zīriņš $3; P. Stamatelatus $2; J. Auziņš $1; J. Bozis $1; A. Vējakāja $1; D. Blaubergs $2; Z. Sala $5; A. Beloglazovs $3; S. Asenieks $1; P. Būmanis $1; R. Vanka $2; H. Ozoliņš $5; K. Zustāns $1; A. Tropiņš $1; P. Leitrans $2; A. Turķis $10; R. Jankus $2; Z. Belte $1; P. Strazdiņš $5; A. Sudmalis $2; K. Geruckis $2; V. Verzemnieks $2; A. Atvars $4; J. Dieviņš $1; E. Reinbergs $3; A. Augulis $5; Z. Augulis $1; R. Ezeriņš $1; J. Benjamiņš $10; Ed. J. $1; Blūmentāls $1; J. Zizulevs $5; M. Tilmanis $2; V. Kārkls $2; E. T. Krūka $4; P. Brencis $10; A. Salnājs $5; A. Zvaigzne $5; J. Ierasts $5; L. J. Dargevics $10; M. Ankers $2. Kopā ar iepriekšējiem ziedojumiem $2.126.92.

Latvisks paldies ziedotājiem un ziedojumu vācējiem. Ziedojumu vācējus, kas vēl nav nodevuši listes, laipni lūdzam tās nodot nekavējoties, 123 Huron St., DV namā, lai netiktu kavēta beidzamo ziedoto summu nodošana pēc piederības.

Ziemassvētku akc. komiteja

DV Hamiltonas nod. Ziemassvētku akcijas ietvaros ienākuši sekojoši ziedojumi:

V. Leonovs $2; J. Bleks $1; J. Jaunzems $1; J. Vaskis $2; G. Eikerts $5; T. Šteinberga $2.00; E. Krasts $5; P. Pabērzs $5; F. Poder $1; nezināms $5; J. Vilks $1; A. Vilks $1; A. Upenieks $1; J. Bergis $1; Reimanis $5; J. Liepa $1; O. Rusmanis $1; J. Dubinskis $2; V. Skulmis $2; F. Zarāns $2; A. Balodis $5; E. Krinkelis $2; Al. Salenieks $1; V. Leonovs $1; J. Bieriņš $1; E. Mačernieks $1; I. Baugers $1; K. Grigālis $1; V. Krauklis $2; Briedis $2; V. Lukša $1; J. Žulerons $1; J. Petrovskis $1; M. Petrovskis $1; J. Bieriņš $2; J. Galoviznins $1; V. Šņornieks $2; E. Vītols $1; J. Priciņš $2; L. Delevko $5; A. Siliņš $2; M. Kalvītis $1; J. Rinmanis $5; T. Gailīte $5; J. Gailītis $5; E. Balceers $5; E. Klaviņš $1; S. Brencāns $1; L. A. Vītoli $10; Al. Linē $2; O. Zunde $1; E. Dāboliņš $2; V. Martinaitis $1; Kopā līdz š. g. 1. novembrim $121.00.

Sirsnīgs paldies atsaucīgajiem ziedotājiem, 15. nov. caur DV KV Hamiltonas nod. jau nosūtījusi trūkumcietējiem Vācijā pirmos — $300.00. (Turpinājums sekos)

MEKLĒ R. ŽIGLEVICU,
ziņas no meitas Austras.
Lūdz rakstīt A. ZELMENIM,
Box 273, Toronto 16, Ont., Canada

Redakcija patur tiesības iesūtītos manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai inicialiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī nesaklist redakcijas viedoklim.

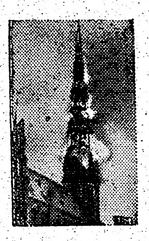

SVĒTRĪTA PĀRDOMĀM

PIE DURVĪM

Mācītājs Arnolds Lūsis

Redzi — es stāvu pie durvīm un klaudzinu. Ja kas dzird manu balsi un durvis atdara, tad es iešu pie viņa un turēšu mielastu ar viņu un viņš ar mani.

Jāņa par. grām. 3,20.

Cilvēka sirds ir kā durvis, kas atveramas tikai no iekšpuses. Pa šām durvīm ienāk tie, kurus mēs mīlam; tie, kuriem mēs gribam dāvināt savu draudzību, un tie, kuŗiem mēs uzticamies. Visiem pārējiem šīs sirds durvis parasti paliek aizslēgtas. Mēs varam tos viesmīlīgi uzņemt savā namā; varam izturēties pret tiem laipni un draudzīgi; varam tiem pat palīdzēt — ja šāda palīdzība ir vajadzīga. Bet mūsu sirdī tie vietu sev neatrod. Mūsu sirds tiem paliek aizslēgta. Mēs sevišķi nepriecājamies par šādu cilvēku atnākšanu, jo mēs tos negaidām patiesā sirsnībā. Un neesam parāk noskumuši, arī viņiem aizejot. Jo mūsu attieksmes ir bijušas tikai formālas.

Cilvēka sirds ir kā durvis, kas ar mīlestības atslēgu atveramas tikai no iekšpuses.

Līdzīgi tas ir arī ar mūsu Kunga un Pestītāja atnākšanu, kuŗai sagatavoties mūs skubina četras svētdienas pirms Ziemassvētkiem, tā saucamais adventa laiks.

Tie, kam Dievs licis piedzīvot lielu vecumu, varbūt, vēl atcerēsies garīgās noskaņas, kādas viņu bērnībā, adventa laikam iestājoties, valdīja vecāku namā un kaimiņu sētās... Atcerēsies dziļo nopietnību, ar kādu cilvēki vēl pagājušā gadsimta beigās gatavojās svētkiem. Atcerēsies, varbūt, ārējo spodrību,kādu viņu māmuļa, adventa laikam iestājoties, centās piešķirt sētai un istabai. Gados vecākie, par savu bērnību domājot, atcerēsies, varbūt, to iekšējo spodrību, pēc kādas, Ziemassvētkiem tuvojoties, tiecās viņu vecāki, kas vēlējās - lai, garā uz Betlemi staigājot, viņu sirds būtu tīra no pasaules jaunuma, lai tur nebūtu rūgtuma, ienaida, tumšu dziņu un kaislību...

Adventa laikā, šādu Kristus gaidītāju sirdīs, dziļi jo dziļi ieskan Jāņa atklāsmes grāmatas vārdi: „Redzi, es stāvu pie durvīm un klaudzinu. Ja kas dzird manu balsi, un durvis atdara, tad es iešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar mani.“ (3,20).

Ko tad nu īsteni mums atgādina adventa laiks? Kādu vēsti tas pauž visai cilvēcei?

1. Adventa laiks mums stāsta, ka Kristus mūs meklē. Kristus nav tālu no mums. Viņš nav paslēpies savos zvaigžņu augstumos. Zemībā, kā cilvēks, tikai bez grēka un cilvēciskajām vājībām un kaislībām. Viņš ir nācis pie cilvēkiem. Viņš stāv pie katrām durvīm. Jo Viņš uz mums visiem raugās kā uz saviem brāļiem un savām māsām. Viņš neskŗo mūs labos un launos. Viņš neraugās uz mūsu sabiedrisko stāvokli. Mūs visus Viņš meklē. Jo mūs visus Viņš mīl.

2. Adventa laiks mums stāsta, ka Kristus ne vien stāv aiz mūsu durvīm — bet ka Viņš liek mums arī zināt to, ka Viņš ir atnācis. Kristus stāv aiz durvīm — un klaudzina. Varbūt — tu nespēj to sadzirdēt ar ausīm. Bet ja tu neesi kā nosūnojis akmens garīgās vienaldzības un truluma tuksnesī, tad tu to sadzirdēsi ar savu sirdi. Un tu steigsies Viņam atvērt. Un darīsi to tādā noskaņā, kādā savas zemās un piekvēpušās būdas durvis pasakā malkas cirtējs atvēris savam ķēniņam, kas zem viņa jumta grib meklēt patvērumu vētrā un negaisā. Tu darīsi to tādā noskaņā, kādā to ir darījis Kaparnauma virsnieks — dzīves izlutinātais un romiešu kultūras audzinātais cilvēks, kas, viņa mīļotam kalpam mirstot, steidzas pie Jēzus un saka: „Kungs, es neesmu cienīgs, ka tu nāc zem mana jumta...“

Tiešām — nevis Kristum vajadzētu meklēt mūs — bet mums būtu Viņš jāmeklē! Kristum nevajadzētu stāvēt pie mūsu durvīm, un klaudzināt — bet mums — vajadzētu iet pie Viņa... Iet ar vainas un nožēlas pilnu sirdi... Iet un lūgt — lai Viņš nedusmojas uz mums, lai Viņš mūs neatstumj, lai Viņš kaut īsu mirkli iegriežas mūsu namā, liek savas mīlestības gaismai starot pār mums un mūsu pelēko dzīvi un ikdienu...

Bet — tikai mēs, cilvēki, prasām sev godu un godbijību. Dievs māk arī pazemoties. Dievs māk noņemt savu ķēniņa kroni — lai, skrandās tērpies, staigātu starp tiem, kuŗu paštaisnība un pilnības izmaņa — bieži vien nav nekas cits, kā tikai — nožēlojamas skrandas, ar kuŗām cilvēki cenšas apsegt savas dvēseles kailumu.

Mēs, cilvēki, nemākam tā pazemoties, kā ir pazemojies Dieva Dēls.

Mūsu prasības ir daudz lielākas. Mēs ejam tikai pie tiem, kas mūs pie sevis ielūguši. Mēs gribam sastapties tikai ar tiem, kuŗus atrodam par sev līdzīgiem sabiedriskā stāvokļa un turības ziņā...

Kristus nāk pie mums visiem. Viņš stāv pie mūsu visu durvīm un klaudzina.

Viņa viesošanās varbūt prasīs tikai mazu daļiņu no mūsu „dārgā“ laika, ko mēs ziedosim pārdomām, klausoties mūsu Kunga un Pestītāja vārdos. Jo katram no mums Viņam ir kaut kas, ko teikt. Kaut kas tāds, ko citiem mēs varbūt nesacītu. Katra cilvēka dvēselē būs kāds traips vai traipiņš, ko tikai Kristus var nomazgāt, lai līksmi un žēlastības cerībā mēs varētum staigāt pa Dieva ceļiem un kļūt par Dieva bērniem ieeit, laikā, un tur — mūžībā.

Katrā mājā, un, katrā ģimenē — būs kaut kas labojams; būs kāds mezgls, kas iemeties citkārt gludi ritošā dzīves pavedienā, kāds mezgls, ko vajadzētu atrisināt... Katrā ģimenē būs jautājumi, uz kuŗiem mēs paši nespējam atbildēt, uz kuŗiem tikai Kristus var sniegt mums pareizo atbildi.

Neraizēsimies! Mūsu Kungs un Pestītājs ir pieticīgs un nav — izvēlīgs.

Bet durvis, pa kuŗām Viņš var ienākt, ir tava sirds.

Šīs durvis nav atveramas no ārpuses. Un — cits neviens tavā vietā to nevar darīt. Tev pašam tas ir jādara. Tev pašam ir sevī jāatrod mazliet mīlestības pret to, kas nokāpis no saviem žvaigžņu augstumiem, lai kā cilvēks nāktu pie cilvēkiem. Tev pašam sevī ir jāatrod mazliet vairāk sirsnības pret savu Kungu un Pestītāju, mazliet vairāk ticības... un pazemības... un... vainas apziņas... Tikai tad tu dzirdēsi Viņa balsi: „Redzi, es stāvu pie vārtiem un klaudzinu... Ja kas manu balsi dzird, tas man atvērs, un es iešu pie viņa un taisīšu mielastu ar Viņu un Viņš ar mani.“

TRIMDAS SAULAINĀS UN ĒNAS PUSES

BOSTONĀ SAUC, MASKAVĀ ATSKAN

Paša Kremļa nopeltais un pazeminātais biedrs architekts A. Vlasovs, tās padomju celtniecības delegācijas vadītājs, kas apbraukāja ASV, tagad izlējis žulti ar Pravdas muti par baltiešu rīkotajām pretdemonstrācijām pret šo delegāciju ASV, kas, kā zināms, notika Bostonā un vēl vienā citā mazākā pilsētā.

A. Vlasovs Pravdā apgalvo, ka „reakcionāras provokātoru apvindas“ ASV, kas mēģinājušas viņu aizturēt no atgriešanās Padomijā, ir izlietojušas visādus līdzekļus, lai maitātu „draudzīgās attieksmes“ Padomju Savienības un Savienoto Valstu starpā. Uz šo apvindu norādījumu „sabiedrības padibenes“ esot mēģinājušas traucēt padomju celtniecības delegācijas apciemojumu ASV ar to, ka „iebāzuši provokātīvas brošūras delegācijas locekļu viesnīcas istabās un rīkojot huligāniskus uzbrukumus pret delegātiem.“

Pēc delegācijas locekļu visdziļākās pārliecības, kas dibināta uz daudziem faktiem, saka Vlasovs, šīs provokācijas rīkojusi amerikāņu policija. Šajā „tumšajā aferā“ vēlāk pievienojusies arī amerikāņu prese.

A. Vlasovs runā arī par baltiešu organizētajām pretkomūnistiskām demonstrācijām Bostonā. „Huligāniskie uzbrukumi“ bija pretkomūnistiskie plakāti un naidīgie saucieni Kremļa varmākām.

Interesants ir Vlasova atklājums, ka delegācijas locekļu istabās iebāztas pretkomūnistiskas brošūras un skrejlapas. Tas var būt taisnība. Kad šo rindu rakstītājs izdalīja Kenmore viesnīcas priekšā iespaidīgo bilžu brošūru The Red Pestilence Grasps At You un citas brošūras, tad no viesnīcas iznāca kāds amerikānis un aicināja brošūras dalīt arī viesnīcas iekšpusē. Tas arī tika izdarīts. Tur pienāca kāds viesnīcas darbinieks formā un lūdza viņam iedot vairākas brošūras, jo viņš tās vaŗēšot ļoti labi izlietot demonstrantu mērķu labā. Viņš arī dabūja žūksni brošūru, kur redzami noslepkavotie latvieši un citas ainas no apspiestās Latvijas.

Ja A. Vlasovs tagad apgalvo, ka viņu istabās sagāztas provokātīvas brošūras, tad tas nozīmē, ka minētais amerikānis to arī ir izdarījis. Paldies viņam par to! Patiesībai muti nevar aizbāzt pat Kremļa varenie — un tas, kas tika teikts pretkomūnistiskajās demonstrācijās Bostonā, tagad atbalsojas Maskavā.

Bostonas policija un prese bija gan demonstrantiem draudzīga un saprotoša, bet ne vairāk. Vlasova histeriju, acīmredzot, diktē viņa nāves bailes no sekām, ko parasti piedzīvo tie Padomijā, kas krīt nežēlastībā. Vlasovam var viegli iznākt pēc kundziskā ceļojuma pa Ameriku nožēlojams sunisks ceļojums — uz Vorkutu!

Šis spilgtais gadījums māca, ka nav taisnība tiem, kas saka, ka demonstrācijas ir „bērniška niekošanās“ un ka brošūru laiks esot jau pagājis.

Lūk, daudz kritizētās LCK un citas brošūras šoreiz lieliski pakalpoja trimdinieku cīņā pret komūnismu.

Vai tie ir komūnistu celtnieki, redaktori, mācītāji, lauksaimnieki vai citi delegāti, mēs demonstrēsim un viņus apbērsim ar brošūrām, kas pauž apspiesto tautu protestus un apsūdzību pret mūsu tautu verdzinātājiem un kāvējiem. Tas mums ir jādara un mēs darīsim — ass un nesaudzīgi un nepiekāpīgi!

Saturns

Abonementu pieteikumus, sludinājumus un informāciju pieņem

Čikāgā

K. KALNGARS

LA pārstāvis

Chicago 44, Ill.

5645 W. HURON ST.

V. Kalns.

PIEZĪMES LAPU MALĀ

UZ INDIJU (8)

Bolševiku dižvīru viesošanās Indijā pagaidām līdzinās tām austrumnieku mīklām, kam neviens atminējums neder. Bet, tā kā arī pati notikuma dalībnieki nezina, kas no tā iznāks, mēs varam mierīgi nogaidīt. Vispirms mūs var ziņkārot daži blakus vērojumi, lielās mīklas mazās daļas.

BOLŠEVIKU JAUNAIS ARPOLITISKAIS STILS

Gadu desmitiem bolševiku varas turētāji neuzdrošinājās atstāt savu Kremli, kas tādējādi izveidojās viņiem pašiem par cietumu. Tikai kara laikā Staļins reiz bija spiests doties uz kādas citas valsts teritoriju, lai satiktos ar sabiedroto valstu vadītājiem; arī tad šarunu vieta (Teherana) bija netālu no Pad. Sav. robežas. Tikai pēdējā gada laikā bolševiku varas vīri uzdrošinājušies izraudzīties jaunu, kustīgāku stilu, redzēdami, ka brīvās pasaules „līdojošie valstsvīri“ (piem., Daless. Nērū) panāk tiešās sarunās ievērojami vairāk nekā Padomju Savienība ar saviem stīvajiem diplomātiem. Novilka līdz kaulam aizpogātos cietumuzraugu tērpus, kādus valkāja Staļins un Maļenkovs, uzvilka rietumu piegriezuma uzvalkus un iegādājās modernus ceļojuma koferus. Pirmais tālais bolševiku brauciens notika 1954. g. sept. un oktobrī uz sabiedrotās sarkanās Ķīnas galvaspilsētu. Otrs brauciens bija vēl drosmīgāks — 1955. g. maijā devās pie ilgi apkaŗotā un diplomātiski vajātā Tito uz Dienvidslaviju. Taču arī šie braucieni, ja arī tālu ārpus Pad. Sav. robežām, bija uz komūnistu valdītām zemēm. Mēnesi ilgais ceļojums pa Indiju, Burmu un Afganistanu īstenībā ir pirmais gadījums, kad bolševiku dižvīri ilgāk kavējas brīvās un demokratiskās zemēs un paši-cenšas rādīt brīvu diplomātu stāju. Līdz šim bolševiki ar brīviem cilvēkiem civilizētajā pasaulē runājuši tikai, ja ienākuši tur ar karaspēku (un tad runāšana, zināms, ļoti īsa) vai aprobežojušies ar steidzīgu nē pasacīšanu un laidušies tūlīt atpakaļ.

Kā varēja nonākt pie jaunā stila? Kas ir tā autors? Kādas pūles tas maksāja? Ko ar to cer panākt?

Pie jaunā stila, protams, ķērās tikai ārkārtīgas nepieciešamības spiesti. Tas maksāja smagus pārkārtojumus Kremļa hierarchijā. To atviegloja brīvās pasaules vienprātīgās ilgas redēt pēc Staļina nāves kādu pagriezienu, kādu pārmaiņu.

CHRUŠČEVS JAUNĀ STILA AUTORS

Jaunā stila galvenais autors izlobāms no izbraucienu dalībnieku sarakstu salīdzināšanas. Tiklab braucienam uz Peipingu, kā braucieniem uz Belgradi un Indiju bija sastādīts plašākas delegācijas. Pārējie dalībnieki tajās mainījušies, visās delegācijās piedalījušies tikai divi vīri — Hruščevs kā delegācijas vadītājs un Bulganins. Ne vien Hruščeva vadītāja stāvoklis, bet arī viņa izturēšanās liek saprast, ka viņš ir pirmais un vadošais vīrs un tātad arī šī jaunā ārpolitikas stila autors.

Hruščeva karjēra ir zīlbinoša un elpu aizraujoša, ne vien bolševiku vergu valsts, bet arī pasaules vēstures mērogiem mērojot, ja zina, ka viņš nepilnu divi gadu laikā ieguvis izšķirēju lomu Pad. Savienības iekšienē un reizē kļuvis par tās ārpolitikas virzītāju. Pārējās Pad. Sav. ārpolitikā redzētās sejas ir ar rāvienu nobāžušas. Braucienos uz Peipingu un Belgradi piedalījās vēl Mikojans (ārējās tirdzniecības ministrs) un Šepilovs (Pravdas redaktors), Belgrades un Indijas delegācijās bija ārlietu viceministrs Gromiko. Molotovs nav piedalījies nevienā no šiem braucieniem; jādomā, ka viņam būs drīz jānoiet no skatuves; pagaidām viņam vēl jākārto Kremļa izpratnē maznozīmīgās un iesaldējamās attieksmes ar rietumiem. Sarunas, kuŗās vajadzīga diplomātiskā rutīna, Hruščevam nav pa spēkam. Runa, ko viņš savulaik teica satelitiem Prāgā, bija Pravdai jāpārstrādā no viena gala līdz otram. Chruščevs ir cita tipa vīrs. Viņš ir paša-pļāpīgs improvizātors. Viņa karjēra visu laiku notikusi iekšējās pārvaldes nozarē, kur nekādu pretī runātāju nav un nav klāt arī nevēlamu ausu. Izvirzīdamies partijas priekšgalā, viņš tagad reprezentē tās dogmu un paļāvīgo ticību tai. Protams, viņš ir apguvis vietas vai pat rezervētus nodalījumus šejienes kapsētās mirušo latviešu apglabāšanai. Cik izdevies noskaidrot, neviena kapsēta, kuŗa guldīts lielāks skaits latviešu, nevēlas rezervēt kapu vietas ilgākam laikam bez samaksas. Iespējams, ka zināmu atvieglinājumu varētu saņemt no Kensiko kapsētas Valhallā, apm. stundas braucienā no Manhatanas uz ziemeļiem Vestčesteras apriņķī. Kapsēta ir skaistā vietā, koku un zaļumu bagāta. Tās administrācija būtu ar mieru rezervēt latviešiem noteiktu rajonu, ja lielāko daļu par kapu vietām samaksātu triju gadu laikā. Kapa vieta maksā $70.00. Tuvumā atrodas krematorija. Kapsētā rezervēti nodalījumi abām Ņujorkas igauņu ev.-lut. draudzēm.

Fernklifa kapsētā pie Hartsdēlas, arī Vestčesteras apriņķī, apglabāts lielākais skaits latviešu, apm. 60. Mirušo piemiņas dienā Fernklifa kapsētā jau divus gadus noturēti mirušo piemiņas dievvārdi, kuŗos pulcējušies katrreiz ap 100 apmeklētāju. Uz vietas ir krematorija un mauzolejs urnu uzglabāšanai. Administrācija noteikti atsakās rezervēt nodalījumus. Atsevišķa kapa vieta maksā mazākais $75, kas jānomaksā divos gados.

Bruklinas kapsētā, kur atdusas ap 30 latviešu, ir Evergrīna kapi. Tuvumā ir Fresh Pond krematorija, kur pārpelnoti 25 latviešu aizgājēji.

(Nobeigums 4. lpp.)

VĒSTULE TORONTIEŠIEM

Man pienāk daudz vēstuļu no tautiešiem, kuŗi šaubās par dažu notikumu patiesību, kas attēloti manos rakstos, viņiem liekoties, ka es pats tos izdomājot. Es viņiem atbildu, lai pamēģina vien viņi arī izdomāt kādus notikumus un lai uzraksta, tad varēs pārliecināties, ka tas nemaz nav iespējams. Un kādēļ arī tas vajadzīgs? Vai tad pasaulē nebūtu diezgan daudz notikumu, ka tos vēl vajadzēju izdomāt? Jau ikviena cilvēka nodzīvotā diena ir liels notikums, un ja cilvēki kopā dienu pavadījuši, tad jau var rakstīt romānu. Bet lielāka cilvēku grupa, kā, piem., Toronto latviešu kolonija rakstniekam vai žurnālistam dot tik daudz vielas, ka labi jāpadomā, ko ņemt, ko atstāt. Un ja nu paņemto autors dažreiz lasītājiem sniedz alegoriskā ietērpā, tad kāda notikuma attēlojums var likties kā izdomājums, arī var likties, ka autors kādu būtu gribējis izsmiet. Diezgan daudz tautiešu vēl arvien domā, ka Mērnieku laikos ir izsmieti Kencis, Pietuka Krustiņš, Švauksts un citi. Tā tomēr nav. Uz šo jautājumu Kaudzītes Matīss ir atbildējis:

„Kāpēc izsmiet? Mērnieku laikos neviens un nekas nav gribēts nedz izsmiet, nedz citādi kā noniecināt.“

Arī es savās vēstulēs nevienu un neko neesmu gribējis izsmiet, nedomāju to darīt arī turpmāk.

Savai šīsdienas vēstulei par pamatu esmu ņēmis vienu no Toronto latviešu chronikām. Anno 1955, finis.

Mīļie torontieši, apsveicu jūs ar šīm rakstu rindiņām un novēlu jums dzīvot mierā un saticībā; lai jūsu vidū nebūtu nekāda šķelšanās, bet vienības gars lai valdītu jūsu draudzēs un biedrībās; lai jūsu sestdienas skolas skolotāji dēstītu bērnu dvēselēs tikai zaļojošus kociņus, kas zied un nes augļus, bet ne nokaltušus, kas iemetami ugunī; lai Ērikas Freimanes korī pieteiktos vairāk dziedātāju, jo citādi šī lepnā vienība var izputēt; lai jaunais grāmatu apgāds Meduslācis izdod tādu grāmatu, kuŗā būtu izskaidrots, ar ko Kanadas latvieši atšķiras no ASV, Austrālijas, Brazilijas etc. latviešiem, kādu valodu viņi runā, kādas dziesmas dzied, kādu maizi cep, kā pirtī peras etc.; lai LPB Kanadas kopas pr-ce Biruta Senkēviča organizē palīdzības akciju kollēgām Bostonā, ka varētu iznākt 5. n-rs, jo tik daudz vēl ir ko rakstīt un rādīt, abonenti tikai vienu redaktoru dabūja redzēt raibos svārkos, vai citi ir sliktāki? Ja Akūlam jāaiziet no Argona aploka, tāpāt kā Jēkabam no Lābāņa nama, tad lai viņš uzcel Toronto trešo aploku, lai ņem līdzi visas lāsainās un svītrainās avis, tāpat kā Jēkabs darīja, tad viņam būs liels ganāmpulks, varbūt vēl notiek tā, ka Argonam nekas nepaliek, varbūt lāsainās un svītrainās vien visu laiku ir vedušās, kamēr Akūls pie Argona kalpo, tad trešais aploks būs jāuzcel Argonam, un viņš tad jau no paša sākuma zinās, ka divu ganu darbība vienā aplokā neveicina ganāmpulkā — kā zālēdēju organisma — vienību. Bet ja nu notiek tā, ka Argons dzenas Akūlam pakaļ, vai arī tā, ka Deobalds nāk viņam pretī ar nodomu ganāmpulku atņemt (tāpat kā Lābāns dzinās Jēkabam pakaļ un Esavs gāja pretī ar 400 bruņotiem vīriem), kad viņš ir pagriezies pret Sidrabeni vai ceļu uzsācis Saulaines virzienā, kur labas ganības, tad lai viņš dala savu ganāmpulku divi pulkos, ja Deobalds vienu pulku paņems sev, tad otrs paliks Akūlam, un tādā veidā tad notiks liela ganāmpulka dalīšana — kaujas laukā, nevis pie konferecnes galda, kā jūs, mīļie torontieši, mēdzat par šīm lietām runāt un spriest. Kad nu dalīšana būs sākusies, tad tā turpināsies, pēc kādes reakcijas, un nemaz nevar paredzēt, cik aploku Toronto 1956. gadā būs.

Visas jūsu chronikas, mīļie tautieši, nevaru izlasīt, jo Ziemsvētki jau tikpat kā klāt, jāgatavojas, Mārtiņš Dziedzeris atrakstījis vēstuli un aicina uz Milvokiem, būšot DV gada svētki, mans paziņa vadīšot garīgo aizkulisi, pēc tam būšot smagāku grozīņu takars, viņš man varēšot dot divus tematus reportāžai — stipri latviskotu norvēģu izcelsmes amerikānieti un solistu A. Kittu, par kuŗu varot teikt, ka tas esot vīrs ar koka kāju un zelta rīkšti, bet daudzos gadījumos gan noderot. Vispār neesot bijis, bet ko es esot varējis skatīt un darīt Milvokos, kad tur bez viņa zīmas ieradies? Vai tad šņabis tur garšojot labāk nekā citur? Viņi abi ar Plikumtikumu laikam norunājuši mani gada svētkos „pielikt pilnu,“ un tad viņiem abiem būs viela, temats un reportāža. Tādēļ tik smalkā stilā viņš raksta: „...grozīņš tev līdzi nov jāņem, ieejas biļete nov jāpērk, ej tik kasei droši garām, ja man būtu mašīna, tad aizbrauktu tev pretī, iepazīstināšu tevi ar Ruķu Kārli, kuŗš saviem trīsīšiem nesen pievienoja ceturto dēlu...“

Priecīgus Ziemassvētkus!

Jūsu Alumsalums

— Man šķiet, jaunkundz, ka jūsu izskats man ir pazīstams.

— Pilnīgi nelespējami. Tādā izskatā kā šovakar, es līdz šim sabiedrībā pirmoreiz.

ZVIEDRIJAS LATVIEŠU JAUNĀ VADĪBA

PAR PADOMES PR-DI IEVĒLĒTS PROF. J. VĀRSBERGS, BET PAR VALDES PR-DI — H. TEPFERS

Oktobŗa beigās (laikā no 18. — 25. okt.) ievēlētā Zviedrijas latviešu centrālā padome uz savu pirmo darba sēdi sapulcējās 3. un 4. decembrī. Jau pirms Padomes sēdes notika intensīva sazināšanās un apspriešanās atsevišķo grupu starpā par jauno Padomes vadību, par nākošo darbību utt., tā ka Padomes sēde sanāca jau stipri noskaldrotā atmosfērā, un tās darbs vairs nelija grūtus.

Padomes sēdi iesākot, Vēlēšanu komisijas priekšsēdis mag. iur. P. Pētersons paziņoja, ka no 30 Padomes locekļiem sēdē ieradušies 27 (iztrūka darbā aizkavēts ārsts, otrs, kas patlaban atrodas ASV, un tikai trešais nebija ieradies aiz pamatotiem iemesliem) tā jau ir laba disciplīnas un krietnas apņēmības zīmē.

Tad Padomes sēdi atklāj bij. pr-dis prof. J. Vārsbergs, kuŗš novēl dievpalīgu, kas Padomei vienmēr būs vajadzīgs. Par Padomes sēdes vadītāju, vienprātīgi tiek ievēlēts pulkvedis K. Lobe, kuŗš savā uzrunā uzsver, ka vēlēšanas noritējušas absolūti korrekti un likumīgi. Šīs vēlēšanas ir devušas iestādi, kas var runāt visu Zviedrijas latviešu vārdā.

Savas pilnvaras izbeigušās valdes darbības pārskatu sniedz bij. valdes pr-dis J. Landorfs (nac. darb.) un par kases stāvokli ziņo valdes locekļis V. Jaunzems (DV).

VĒLĒŠANAS

Par vēlēšanām bija panākta grupu pilnīga sapratšanās iepriekšējās sarunās, kādēļ tās noritēja lielā saskaņā un ātrumā.

Tā kā statūti atļauj Padomei izšķirties, vai balsot par visiem kandidātiem aizklāti vai atklāti, tad Padome vienbalsīgi nolemj vēlēšanas izdarīt ar atklātu nobalsošanu, kādēļ arī visi vēlēšanu rezultāti uzrādīja vienu un to pašu skaitli: 26 par, vienai balsij (t. i. pašam kandidātam) atturoties.

Un tā par Padomes priekšsēdi ievēlēja līdzšinējo — profesoru J. Vārsbergu, par priekšsēža vietnieku Dr. K. Vanadziņu (Zemn. sav.) un par Padomes sekretāru A. Paulu (DV). Valdē ievēlēja: par prsēdi LKOK kapt. Herbertu Tepferu, par viņa vietniekiem Dr. A. Ozoliņu (nac. darb.) un J. Mālīti (Zemn. sav.), par sekretāru red. A. Kroderu, par vicesekretāriem I. Freimani (DV) un mežkopi A. Padēlu (Zemn. sav.), par kasieri J. Milleru (nac. darb.). Revizijas komisijā par pr-di mag. oec. E. Sukši, K. Puķīti un Ž. Tamsonu.

DEBATES

Tad iesākās debates par turpmāko darbību. A. Kroders nāca ar vairākiem ierosinājumiem, piem.: 1) jācenšas, lai Apspiesto Nāciju asamblejā tiktu iesaistīti arī ukraiņi, kā viena no vislielākajām krievu apspiestajām nācijām; 2) iespējami vairāku apspiesto nāciju trimdiniekiem jācenšas panākt, lai angļu valodā ASV iznāktu šo nāciju kopējs izdevums kā mūsu cīņas mērķu paudējs brīvajai pasaulei; 3) jāpanāk visu apspiesto nāciju saslēgšanās vienā. Apspiesto nāciju brīvības pakta savienībā, iesākot ar baltiešu pasaulse kongresa sanākšanu.

K. Lobe šos ierosinājumus atbalsta ļoti spēcīgā runā,aicinot Padomes locekļus uz cīņu pret bolševismu. J. Mālītis (Zemn. sav.) prasa sabiedrības organizēšanos politiskam darbam uz iespējami jo plašākas bazes pamata. Padome pieņem J. Mālīša priekšlikumu: **„Padome pilnvaro valdi rūpēties par ZLCP darbības bazes paplašināšanu, iesaistot ārpus Padomes esošas grupas un personas. Šī mērķa reālizēšanai, ja tas izrādītos lietderīgi, valde tiek pilnvarota izstrādāt attiecīgus statūtu grozījumus.“**

Mag. iur. A. Kurmis aicina panākt Nacionālā fonda un Centrālās padomes saprašanos kopdarbībai. Vai ir piedodami, ka Fonds nav atsaucies uz Centrālās padomes aicinājumiem saprasties par kopēju, saskaņotu darbošanos.

(Nobeigums 4. lpp.)

SAVIENOTĀS VALSTĪS

ŅUJORKĀ

Vairāki Ņujorkas latviešu draudzes locekļi interesējušies par iespējām iegādāties ģimenes kapu vietas vai pat rezervētus nodalījumus šejienes kapsētās mirušo latviešu apglabāšanai. Cik izdevies noskaidrot, neviena kapsēta, kuŗa guldīts lielāks skaits latviešu, nevēlas rezervēt kapu vietas ilgākam laikam bez samaksas. Iespējams, ka zināmu atvieglinājumu varētu saņemt no Kensiko kapsētas Valhallā, apm. stundas braucienā no Manhatanas uz ziemeļiem Vestčesteras apriņķī. Kapsēta ir skaistā vietā, koku un zaļumu bagāta. Tās administrācija būtu ar mieru rezervēt latviešiem noteiktu rajonu, ja lielāko daļu par kapu vietām samaksātu triju gadu laikā. Kapa vieta maksā $70.00. Tuvumā atrodas krematorija. Kapsētā rezervēti nodalījumi abām Ņujorkas igauņu ev.-lut. draudzēm.

Fernklifa kapsētā pie Hartsdēlas, arī Vestčesteras apriņķī, apglabāts lielākais skaits latviešu, apm. 60. Mirušo piemiņas dienā Fernklifa kapsētā jau divus gadus noturēti mirušo piemiņas dievvārdi, kuŗos pulcējušies katrreiz ap 100 apmeklētāju. Uz vietas ir krematorija un mauzolejs urnu uzglabāšanai. Administrācija noteikti atsakās rezervēt nodalījumus. Atsevišķa kapa vieta maksā mazākais $75, kas jānomaksā divos gados.

Bruklinas kapsētā, kur atdusas ap 30 latviešu, ir Evergrīna kapi. Tuvumā ir Fresh Pond krematorija, kur pārpelnoti 25 latviešu aizgājēji.

Pētersona ziņojumu papildina Vēlēšanu komisijas vicepr-dis un techn. vadītājs J. Kreicburgs, kuŗš sniedza visai interesantu ziņojumu par latviešu skaitu Zviedrijā. Visaugstākais skaits bijis 1948. gadā, kad vēl nenotika tālākbraukšana un no Vācijas sāka ierasties pirmās latviešu bēgļu grupas. Tad šis kopskaitlis sasniedza 4870 personu, bet pēc tam tas sistēmatiski samazinājies. 1953. gadā vēl bija 4000, bet 1955. gadā jau vairs tikai 3.700. Ja no šī skaitļa balsstiesīgos (pēc zviedru metodēm) skaita 70 proc., iznāk 2600, un vēlēšanu materiāli piesūtīti 2413, personām resp. 86.2 proc. Iztrūkstošo 387 sameklēšanai Vēlēšanu komisija piešķīra vislielāko vērību, nodibinot visā Zviedrijā ap 60 vietējo pārstāvību, kas centās apzināt katru latvieti, pēc kam apzināto balsstiesīgo skaits pieauga no 86.2 uz 92.3 proc. No apzināto vēlētāju skaita Zviedrijas latviešu centrālā

CEĻA VĀRDI

Dievs ir tagadnes Dievs; kādu viņš tevi atrod, tādu pieņem. Viņš neprasa, kāds tu esi bijis, bet gan — kāds tu esi.

Meistars Ekehards

*

Lielākās dzīves atklāsmes piedzīvo tikai tie, kas māk pacelt garu lūgšanā.

Marks Aurēlijs

*

Mana lielākā vēlēšanās ir Dievu, ko es visur redzu ārpusē dabā, izjust arī iekšēji savā dzīvē. **Goethe**

*

Katru brīdi un gluži vienmēr mēs katrs stāvam Dieva priekšā. **Pīkārs**

A.D. Kristapsons -MEAT- & SAUSAGES 1095 QUEEN st.E. TEL. HA 5152

PIEDĀVĀ UZ ZIEMASSVĒTKIEM ŽĀVĒTU RULLĒTU ŠĶIŅĶI, ŽĀVĒTAS RULLĒTAS ZOSIS UN ŽĀVĒTAS CŪKAS GALVAS. TĪTARUS, ZOSIS, PĪLES, VISTAS U. C. PUTNUS. Dažādu šķiņņu uzgriežamos. Visas latviešu iecienītās desu šķirnes. Lašus un zušus. Pašu skābētus kāpostus. Dažādu zemju konservus. **Bezmaksas piegāde mājās.** **Lūdzam pasūtinājumus izdarīt laikus.** ADOLFS KRISTAPSONS

TRADICIONĀLĀ

JAUNGADA SAGAIDĪŠANAS BALLE

COLUMBUS ZĀLĒ 55/56 TORONTO

SESTDIEN, 31. DECEMBRĪ

Ieeja dāmām $1.50 Kungiem $2.00

DAUGAVAS VANAGU TORONTO NODAĻA

DAUGAVAS SKAUTU VIENĪBAS PIECU DARBĪBAS GADU ATCERE BOSTONĀ

Pie galda sēž L. Graudiņa, mazskautam Ivaram Skaģerim dāvanu pasniedz L. Saliņa, laimestus skatās vad. v. G. Zaļkalns, vad. v. V. Dreimane un skauts K. Ķirsis. V. Grāvīša foto

Skauti un gaidas sumina jendas pr-ku vadītāju A. Zemgali

Bostonas Daugavas Vanagu mītne 3. decembrī bija svētku ietērpā; tie Daugavas skautu vienības mazskauti, skauti un roveri kopā ar vecākiem, gaidām un pārējiem viesiem pulcējās kopā, lai atskatītos uz pieciem darbības gadiem.

Svētbrīdi vadīja māc. A. Galiņš. Svētrunā viņš skautus salīdzināja ar cīnītājiem, jo ikviens, kas iet ar paceltu karogu, ir cīnītājs. Mācītājs aicināja skautus šo cīņu par labo neatlaidīgi turpināt..

Pēc svētbrīža aktu atklāja vienības priekšnieks Edgars Treimanis, sniegdams pārskatu par vienības darbu un norādīdams, ka 5 gadi gan nav ilgs laiks, bet šai laikā no mazskautiem ir izauguši skauti, no skautiem roveri — no zēna ir izaudzis jaunietis. Viņš aicināja vadītājus nepagurt un turpināt šo darbu, jo: „lai arī dažiem no mums vadītājiem sirmāki ir kļuvuši mati, mēs varam būt lepni, ka esam bijuši daļa zēnu dzīvē." Vadītājs Treimanis vēlēja, lai Daugavas skautu darbība arī uz priekšu būtu tik strauja un nenogurstoša, kā pati Daugava, kuras tecējumu nav varējusi apturēt neviena sveša vara.

Vienības priekšnieks sveica vienu no vecākajiem skautu vadītājiem — ASV jendas austrumpiekrastes jendas priekšnieku un roveru dzimtas vecāko vad. Alfrēdu Zemgali 40 gadu jubilejā un skautu darbā, pasniedzot velti no vienības skautiem un ziedu velti Zemgaļa kundzei. Vēl veltes un ziedus saņēma vienības vadītāji, vadītāju vietnieki, skauti, vecāki un labvēļi.

No Bostonas skautu padomes (BSA) bija ieradies padomes direktors Lee Belleven, kurš pasniedza vad. A. Zemgalim atzinības rakstu.

No Bostonas Daugavas Vanagu apvienības, pie kuŗas darbojas vienībā, sveicienus nesa V. Burikovs, izsakot atzinīgus vārdus skautiem un vadītājiem. No Sauleskalna (7) gaidu vienības sveica priekšniece vad. Gaida Kalnāja, latviešu skolas pārstāvis J. Ansbergs, vecāku komitejas priekšsēdis V. Kenigs un Bostonas lietuveišu skautu prnieks A. Bonevičius.

Apsveikumu bija sūtījis ASV jendas priekšnieks Bruno Šmits, vēlēdams nepagurt, lai vienības darbs arī nākotnē vainagotos spožiem panākumiem latviskā skautisma tradiciju saglabāšanā. Apsveikumi bija arī no Zilā kalna gaidu un Rīgas skautu vienībām Nujorkā un Kuldīgas gaidu vienības Filadelfijā.

Pēc akta sekoja skautu, mazskautu un roveŗu priekšnesumi. Sevišķu piekrišanu izpelnījās mazskautu „gājiens caur dzīvi" un roveŗu zobenu cīņa uzvedumā „Divkauja pils tornī", tāpat arī lietuviešu roveŗu dubultkvartets.

Pēc priekšnesumiem viesi pulcējās pie vecāku komitejas atspirdzinājumiem, izmēģināja roku loterijā, kuŗā vērtīgākie laimesti bija trīs pāri slēpju. Tās laimēja gaida Daina Baumane, skauts Jānis Eglītis un vadītājs Ritvars Albergs.

Pēc rotaļām un dejām skauti ar viesiem vienojās skautu vakardziesmā.

Noslēgumā gribas vēlēt, lai teicamais skautu gars vēl ilgi paliktu šai vienībā un lai Dievs palīdz šiem skautiem pasaules tālēs augt vienotiem Latvijai!

L. Klava, Bostonā.

SIRSNĪGS PALDIES

Firmām: Phillips — Chesterfield, McDonald Lighting stūdijai, Lotus puķu veikalam, Tillings Co; Dzidrai Beiera kundzei un visiem citiem labvēļiem, kas ar ziedojumiem atbalstījuši lugas Raķetē uz mēnesi uzvedumu

DVTK uzdevumā V. Skudra-Vilkacis

PIEZĪMES LAPU MALĀ...

(Pārnesums no 3. lpp.)

visu tukšo solījumu un melu techniku. Viņš pieprot to tiešbas apgaroto melu patosu, kas cilvēkus pārliecina. Šis vīrs ir bīstams melu meistars, mākslinieks, kam netrūkst pārliecināšanas spēka.

Visi īsāda veida vīri slēpj paši sevī savu nelaimi. Pārliecinātāju melu meistari arvien zināmā mērā tic paši saviem meliem, jo ticība sev ir pārliecināšanas noslēpums. Ikkatrs propagandists reibst no saviem panākumiem, sāk ticēt, ka tukši vārdi ir izšķirīgs notikumu faktors un ātri aizmirst reālitātes. Šādu vīru pāriešana no iekšpolitikas uz ārpolitiku allaž samazina vēl tālāk viņu reālitātes sajūtu, jo viņi novērtē par zemu saimnieciskos un militāros dotumus.

CHRUSČEVS RISKĒ

Pasaules prātus sakarā ar Chruščeva un Bulgāņina braucienu uz Indiju nodarbina arī kāds cits jautājums. Līdz šim pieņēma, ka Kremlī joprojām nav izcēlušies noteikts varas sadalījums, ka joprojām notiek atsevišķu vadītāju cīņa par sava stāvokļa nostiprināšanu, ka arī Chruščevs vēl joprojām pārkārto sev par labu aizmuguri partijā un tās augstākajos organos. Ja tas tā būtu, viņš nevarētu atstāt uz veselu mēnesi Kremļa mašīnērijas vadīšanu. Vai Chruščevs ir jau nostiprinājies galīgi? Ko viņš tādā gadījumā atstājis par savu vietnieku, kas sargā varas atslēgas šī mēneša laikā? — Arī šiem jautājumiem, protams, nav nekādas noteiktas atbildes. Taču jāpieņem, ka gluži drošī Chr. vara nostiprināta nav, ka viņa prombūtnē vēl daži zāģē klusām viņa troņa krēsla kājas. Chr. ir izlēmis, ka viņa pretinieki nav viņam vairs bīstami. Tas nozīmē, ka viņam ir diezgan dūšas riskēt un izaicināt likteni. Un tas savukārt labi saskan ar viņa pašpalāvību, ticību un plātību. Tikai nākotne rādīs, vai viņš nebūs riskējis pēdējo reizi. Šobrīd viņš, ziedu vīnēm apkāries, reibst no Indijas asajām smaržām.

Liekas, ka vairāk skaidra prāta bija tiem vīriem, kas tai pašā laikā sēdās pie konferences galda Bagdadē. **Turpinājumā:**

Chruščevs un Maļenkovs

JAUNATNEI GAŖAJOS RUDENS VAKAROS

Atbildes

(Sk. rakstu LA 94. n-ra 5. lappusē)

1. Septembris —rudens mēnesis, oktobris — lietus mēnesis, novembris — salnas mēnesis. 2. Septembris cēlies no latīņu vārda septem, kas nozīmē septiņi. Vecajā romiešu kalendārā tas bija septītais mēnesis. 3. Oktobris no latīņu vārda octo — astoņi: vecajā romiešu kalendārā astotais mēnesis. 4. Novembris — no latīņu vārda novem — deviņi. 5. Ruds, rudiņš, rudacis, rudenisks, rudenīgs, rudens, rudmiese. 6. K. Skalbes „Rudens". 7. F. Bārdas „Lietus vīriņš" 8. a) Zinaīda Lazda, b) J. Jaunsudrabiņš, c) Zinaīda Lazda, d) Vilis Veldre, e) F. Bārda, f) Kaudzītes Matīss. 9. (Sameklēt Dainās!) 10. Bezdelīgas. 11. Rudzus. 12. Māris un Dainis, Anda un Rita. 13. Bitītes onkulis Teodors. 14. Ludis Bērziņš — 14. septembrī 1870. g., Krišjānis Barons 31. oktobrī 1835. g., Kārlis Skalbe 7. novembrī 1879. g. u. c. 15. Plaujas svētki, Ticības atjaunošanas jeb reformācijas diena, Lāčplēšu diena, Latviešu valsts dibināšanas svētki, Aizgājušo draugu piemiņas diena, Latvijas Universitātes gada diena, Miķeļi, Mārtiņi. —

LATVIEŠIEM...

(Pārnesums no 3. lpp.)

Plašākas debatēs izceļās par līdzekļu sagādāšanu Padomes turpmākajam darbam, un daudzos ierosinājumus nodod valdei konkrētu lēmumu pieņemšanai.

Kad Padomes darba kārtība izbeigta, piecelas Padomes loceklis, (DV Eskilstūnas nod. pārstāvis), jaunākās paaudzes vīrs, un saka: „Nav taisnība tiem, kas mums ir teikuši, ka „tie tur" tikai plēšas! Es tagad savām acīm redzēju, kādam nopietnam darbam ir gatava jaunā valde. Mājās aizbraucis, visiem teikšu, ka nav taisnība izteicieniem, it kā mēs pūstam no galvas..."

Sēdi slēgdams, Padomes pr-dis prof. J. Vārsbergs atgādina lielo saskaņu un savstarpējo uzticību sēdē, novēlot tādā garā darboties jaunai valdei.

Negantnieks

ROMĀNS

41. turpinājums

Vēl trakāk būtu, ja brauktu pats Kroņa cienīgtēvs un no torņa neatskanētu zvans. Tādu nolaidību cienīgtēvs nekad nepiedotu un varbūt pat atbrīvotu Miķelbrenci no zvaniķa amata. Un, beidzot, kā gan viņš attaisnotos savas Miķelbrencienes priekšā, kas to urdīja celties jau pirms saules lēkta, bet neko nepanāca, tāpēc ka Miķelbrencis pavisam nejauši vakarvakarā bija gājis gar Ūbeļu krogu... Nujā! Bet vai tad tā bija Brenča vaina, ka krogus uzcelts pašā lielceļa malā? Neba jau nu iesi nobradāt labību, iedams krogum ar lielu likumu pa lauku laukiem garām! Un — galu galā — vai tad svētdienas rīts nebija vienīgais visā nedēļā, kad cilvēks jel kaut cik dabūja atvilkt elpu? Citām dienām taču vajadzēja arvien celties pirms saules lēkta un slugot līdz lielai tumsai.

Bet lai paldies Dievam! Pie baznīcas vēl nebija neviena cilvēka. Miķelbrencis tāpēc mierīgi atslēdza lielās torņa durvis un, izgājis cauri baznīcai, atgrūda arī jērkambaŗa smago durvju bultu un atvēra mazo aizzaļējušo lodziņu. Sak, lai cienīgtēvam netop slikta dūša no nelabās smakas, ko bija radījušas peles, kas visu nedēļu rīkojušās pa jērkambari kā vienīgās saimniecēs.

Atnācis atpakaļ pie ieejas un apsēdies torņa kāpnēs, Miķelbrencis noslaucīja krekla piedurknē apsvīdušo pieri.

— Guli tu tavu gulēšanu! — viņš noņurdēja, — un labi, ka arī visi citi līdz ar pašu Kroņa cienīgtēvu šorīt, kā likās, bija vēlāk izlīduši no cisām, citādi... — Bet nu jau baznīcas gatvē iečīkstējās kokasu rati, kas rādīja, ka sākuši ierasties patālie Krapes un Lēdmanes baznīcēni. Tuvējie lielvārdieši un rembatieši jau nāca kājām, un tikai šo abu pagastu Pārogres gals plēsās pār Ogri braukšus, celdamies pār upi ar Glāzšķūņu celtuvi.

Miķelbrencis uzkāpa tornī un, atgrūdis mazo lodziņu aizvarus, sāka vērot, vai pa lielceļu no Kaibalas puses jau nebrauc Kroņa cienīgtēvs. Nē, cienīgtēvs gan vēl nebrauca, bet toties baznīcēni gan braukšus, gan kājām steidzās uz banīcu no visām pusēm. Parasti visi, kā jau daždien vasarā, nāca basām kājām, vīrieši vairumā pakāruši nūjā pār plecu garos ar trānu ieziestos zābakus vai tīri jaunas pastalas. Sievietes savus apavus bija ievīkstījušas rūtainos vai arī baltos autos. Baznīcas gatvē visi sasēdās pa grāvmalām un apāvās. Tikai muižas ļaudis, kam nebija necik tālu ko iet, nāca apautām kājām. To starpā bija arī Lielvārdes vagaris Baginskis ar dēlu un abām meitām. Jā, kas tad tādam vagarim nekaiš! Tas tev neskries vis klupdams un krizdams kā ērģeļu paminu minējs un zvaniķis Miķelbrencis, bet nāk arvien prātīgi un apdomīgi, glaudīdams ar roku savu kuplo bārdu. Tāpat arī viņa abas meitas nāk rāmos un nosvērtos soļos, bet saposušās gan uz nebēdu. Abām sarkani Glāžšķūņa mamzeles darināti vainagi galvā (gaidi, ka pašas sev tos darinās), brunči sajozti ar gaŗu garām jostām, kas nokārājas vai līdz pašiem celgaliem, bet krekli taisni sniega baltumā. Tām jau līdz netiek pat ne saimnieku meitas, kur nu vēl kalpu zeltenes! Tās klīrīgajām muižas meitām blakām izskatās pēc pelēkām zoss tiņām. Jā, tā tas nu reiz pasaulē ir, ka... Bet — vai aks! Tas tak ir Kroņa cienīgtēva pajūgs, kas pāri Rumbiņas tiltam nupat tuvojas Ūbeļu krogam! Kad tevi pats!... Nu vairs nav gaidīšanas! Miķelbrencis saspļauj plaukstās un sāk raustīt zvana auklu.

Zvanīdams viņš vēro lielceļu un redz, ka labu gabalu mācītāja pajūgam priekšā rikšo otrs divjūgs. Aha — tas ir skolaskungs Neilands, kas tur steidzas, jo viņam jau jāsagaida pie baznīcas cienīgtēvs. Līdz mācītāja muižai ir savas verstis piecas, bet līdz draudzes skolai labi, ja pilna versts, tomēr skolaskungs nekad nenāk uz baznīcu kājām, jo viņš jau ir tūliņ pirmais pēc cienīgtēva, tāpat kā tas pēc lielkunga. Skolaskunga palīgs aumeistars Krogzemis gan nāk arvien kājām, tik nu nav zināms, vai skolaskungs viņu negrib sēdināt sev blakām vai arī aumeistars tāpat lustes pēc grib pastaigāties.

— Bim-bam-bim-bam! Zvans svārstīdamies grūž pa mazajiem lodziņiem svinīgi dunošus dārdienus, kas pāri baznīcas gatvai un Ūbeļu krogum aizveļas līdz pat Rembates muižai un pat līdz Lindei otrpus Daugavai. Ļaudis nu steidzas, ko māk, lai laikā nokļūtu baznīcā, jo Kroņa cienīgstēvs rājas, ja čīkstina durvis, kad viņš jau iznācis altārī.

Skolaskunga pajūgs jau novietots daudzu citu pajūgu starpā pie kopējās slitas, bet mācītāja zirgus kučieris apstādina pie jērkambaŗa durvīm, kur kailām galvām stāv skolaskungs un pārmelderis Grigs. Pēdējais uzmanīgi saņem cienīgtēva somu un sainīti ar Latviešu Avīzēm un nedaudzām vēstulēm, ko raksta zaldāti no krievu zemes saviem piederīgiem, un par ko cienīgtēvs paziņos no kanceles, pēc tam kad būs nosaucis pārus, kas dosies svētajā laulības kārtā.

Kad mācītājs izkāpis no ratiem, viņam piesteidzas Bērnaukļu mežsargs un grasās satvert tā spārnu mēteļa piedurkni. Bērnauklis atvedis nokristīt savu puiku un domā, ka bez rokas skūpsta tas nav darāms. Bet mācītājs ir nelabā omā.

— Tu atnāks vēlāk, Bērnaukel! — viņš īdzīgi noraida mežsargu, un tas, pakasījis neziņā pakausi, atkāpjas sāņus.

— Nelaidās vis klāt —krusttēvs Skriblis jautāja.

— Nu ka nelaidās! Nav šorīt labā omā — ko tu darīsi?... —

— Ķeza jau ir , — kāds kristībnieks domāja, — būs, kā teikt, bijis ķiviņš ar cienīgmāti, tāpēc vēl ir tāds pūcīgs. Bet, kad būs mūs no kanceles labi nostrostējis un pēc jērkambarī uzvilks krietnu dūmu, tad kļūs atkal lādzīgs. —

Mācītājs iegāja kambarī, satraukts nometa uz galda platmali un nervozi susināja ar mutautu pieri, kas nemaz nebija nosvīdusi. Tad pagriezās pret Neilandu.

— Ich bin doch so aufgeregt! Denn das ist doch mal etwas... etwas! Schulmeister, ich bin aeusserst aufgeregt!... Jo tā ir viena nedzirdēta... tā ir viena neganta lieta! Tas tokš ir... ir... — Kā bišu dzenāts, cienīgstēvs riņķoja pa jērkambari, bet skolaskungs padevīgā uzmanībā sekoja viņa kustībām.

— Cienīgs mācītāja kungs?... — viņš beidzot iedrošinājās jautāt.

— Jā, jā, Neiland, es jums tokš saku! Tā ir viena pagānu būšana un apgrēcība visai manai Lielvārdes draudzei! To jums tokš galu galā būs saprast! —

— Es tiešām nezinu, kas jūs, cienīgs mācītāja kungs, tā?...—

— Ak jūs to nezināt, skolmeistar? — greizi smīnēdams, Kroons apstājās Neilanda priekšā. — Nu tad!... — viņš steidzīgi atrāva vaļā savu somu, izķēra no tās plānu grāmatiņu un pacēla to Neilandam pie acīm, — lasiet, lasiet, skolmeistar! —

— Dzejas no — Ausekļa, — Neilands lēni lasīja grāmatiņas virsrakstu.

— Jā, jā — jūs izlasījāt pareizi: Dzejas no Ausekļa, tā tur tiešām stāv rakstīts. —

— Bet, cienīgs... — Neilands neziņā savilka uz augšu plecus.

— Vai tiešām vēl nekā nesaprotat? Vai nezināt, kas ir šis — Auseklis? —

— Nezinu gan, cienīgs mācītāja kungs, — Neilands purināja galvu.

— Ha-ha-ha, — Kroons smējās piespiesti jautrā balsī, — jūs to nezināt? Bet es zinu ļoti labi! Šis Au-sek-lis nav neviens cits kā mūsu aumeistars! Vai nu jums jel kāda gaismiņa sāk ataust? —

— Tātad dzejas būtu rakstījis mans palīgs Krogzemis? —

— Diemžēl, to viņš ir gan darījis — šis... jo par to man nupat ir ziņojis mans amata brālis Bražes mācītājs. —

— Ja tā, tad tas būs gan tiesa. —

— Jā, tas ir tiesa! — Kroons ar nicinātāju žestu nometa grāmatiņu uz galda. — Auseklis? Pfui! Par Ausekli latvieši dēvē jauko, spožo rīta zvaigzni, kam Dievs liek ik rītus atspīdēt, lai ļaudis zinātu, ka pienācis laiks līst laukā no cisām un sākt savus ikdienišķos, godīgos darbus. Un nu-šis aumeistars, šis piena puika, kam vēl slapjš aiz ausīm, iedrošinās sevi nosaukt par Ausekli! Vai tā nav nedzirdēta lepnība un augstprātība, ja grēcīgs cilvēks nosauc sevi kādā no paša Debesu Tēva radīta spīdekļa vārdā? Vai tas nav grēks, no kuŗa mums būs bīties un sargāties? O! Jūs tūliņ arī zināsit, kāpēc viņš to dara un no kurienes rodas viņa augstprātība. O! Es ist schrecklich! Ich weiss überhaupt nich mehr! ... jo tā ir viena ēverģēlība, kādu es vēl neesmu dzirdējis! —

(Turpinājums sekos)

Dainas koŗa garīgais koncerts

Dainas koŗa saime svētdien bija aicinājusi Toronto latviešu koncertu apmeklētājus noklausīties Batersta ielas Apvienotā baznīcā interesantu un vispusīgu garīgas mūzikas programmu, kuŗā jo nozīmīga vieta bija ierādīta pirmatskaņojumiem un vairākām citām retāk dzirdētām latviešu un svešu tautiešu skaņražu kompozicijām. Koris ar dedzību un energiju strādājis, atbildīgās dziesmas sagatavojot, un pelna it sevišķu atzinību par skaisto nodomu veltīt koncerta ienākumus Sv. Jāņa draudzes jauniegādājamā dievnama fondam, jo, kā zināms, Sv. Jāņa draudze jau ilgāku laiku gādājusi paspārni koŗa mēģinājumiem. To arī savā svētrunā pasvītroja mācītājs A. Lūsis, atzīmējot „nerakstīto draudzības līgumu", kas saista draudzi ar Dainas kori.

Tā kā puse no programmā uzņemtiem skaņdarbiem veltīta Ziemassvētku laikam, saprotams arī nolūks šo koncertu sniegt kristīgas mīlestības un garīgas pacilātības piestrāvotajā adventa laikā. Citādā zīņā vienam otram koŗa darbam būtu derējis vēl ilgāks sagatavošanas laiks, lai dziedātāji apgūtu techniski brīvāku un artistiski pilnīgāku priekšnesumu. Jaundarbu iestudēšana diriģentam un korim prasa visnotaļ nesavtīgu ziedošanās darbu, kuŗā reti kad var gūt spožus tūlītējus panākumus. Šo skaņdarbu mūzikālā mērķtiecība palaikam arī atklājas tikai pamazām, korim tos vairākkārtīgi priekšā nesot, slīpējot un asimilējot sīkākās detaļas ekspresijas un vokālās technikas plāksnē, kuŗas pirmatskaņojumā nozūd citu, tiešāku apsvērumu priekšā.

Šo rindu autors arī šoreiz negaidīja un nesagaidīja atkārtojumu tam Dainas koŗa vokāli pārliecinošam un mākslinieciski brīljantam sniegumam, kādu tas skaisti demonstrēja savā 5 gadu jubilejas koncertā. Arī diriģentes E. Freimanes dedzība, entuziasms nespēja izkliedēt tās daudzās rūpes, kādas koŗa vadītājam uzstāda jauniestudējumi, un viņas žestam īsteni neatļāva atestēties ar viņai raksturīgo pārliecinātību. Viņas mūzikāliem nodomiem koris ne visur spēja dot atbilstošu, pārskatāmu atveidojumu. Bet vēlētos ne tikai diriģenti tencināt par padarīto darbu, bet arī izteikt gandarījumu par jauno dziesmu uzņemšanu programmā, tām veltīto degsmes pilno darbu, kuŗa nozīmi pati dziedātāji un arī klausītāji varēs īsteni novērtēt tikai nākotnē.

Dainas koŗa dziedātāji allaž atstājuši disciplinētu iespaidu, savu mākslinieciško darbu viņi cenšas veikt ar nosvērtību un izpratni. Altu grupa šobrīd dod vispārliecinošāko plūdumu ar tembrāli izlīdzinātu vienādu frazējumu, Tenoru dziedājums gluds, drošāki fražu uzsākumi šo pozitīvo iespaidu vēl pavairotu. Soprānu dziedājums visnotaļ tīkams, mazliet traucē tomēr dažas individuālu balsu vibrācijas, kamēr basi rastu labāku izlīdzinājumu ar tumšāki tembrētu, reljefāku intonāciju. Nija aicinājusi Toronto latviešu koncertu apmeklētājus noklausīties Batersta ielas Apvienotā baznīcā interesantu un vispusīgu garīgas mūzikas programmu, kuŗā jo nozīmīga vieta bija ierādīta pirmatskaņojumiem un vairākām citām retāk dzirdētām latviešu un svešu tautiešu skaņražu kompozicijām. Koris ar dedzību un energiju strādājis, atbildīgās dziesmas sagatavojot, un pelna it sevišķu atzinību par skaisto nodomu veltīt koncerta ienākumus Sv. Jāņa draudzes jauniegādājamā dievnama fondam, jo, kā zināms, Sv. Jāņa draudze jau ilgāku laiku gādājusi paspārni koŗa mēģinājumiem. To arī savā svētrunā pasvītroja mācītājs A. Lūsis, atzīmējot „nerakstīto draudzības līgumu", kas saista draudzi ar Dainas kori.

Tā kā puse no programmā uzņemtiem skaņdarbiem veltīta Ziemassvētku laikam, saprotams arī nolūks šo koncertu sniegt kristīgas mīlestības un garīgas pacilātības piestrāvotajā adventa laikā. Citādā zīņā vienam otram koŗa darbam būtu derējis vēl ilgāks sagatavošanas laiks, lai dziedātāji apgūtu techniski brīvāku un artistiski pilnīgāku priekšnesumu. Jaundarbu iestudēšana diriģentam un korim prasa visnotaļ nesavtīgu ziedošanās darbu, kuŗā reti kad var gūt spožus tūlītējus panākumus. Šo skaņdarbu mūzikālā mērķtiecība palaikam arī atklājas tikai pamazām, korim tos vairākkārtīgi priekšā nesot, slīpējot un asimilējot sīkākās detaļas ekspresijas un vokālās technikas plāksnē, kuŗas pirmatskaņojumā nozūd citu, tiešāku apsvērumu priekšā.

Šo rindu autors arī šoreiz negaidīja un nesagaidīja atkārtojumu tam Dainas koŗa vokāli pārliecinošam un mākslinieciski brīljantam sniegumam, kādu tas skaisti demonstrēja savā 5 gadu jubilejas koncertā. Arī diriģentes E. Freimanes dedzība, entuziasms nespēja izkliedēt tās daudzās rūpes, kādas koŗa vadītājam uzstāda jauniestudējumi, un viņas žestam īsteni neatļāva atestēties ar viņai raksturīgo pārliecinātību. Viņas mūzikāliem nodomiem koris ne visur spēja dot atbilstošu, pārskatāmu atveidojumu. Bet vēlētos ne tikai diriģenti tencināt par padarīto darbu, bet arī izteikt gandarījumu par jauno dziesmu uzņemšanu programmā, tām veltīto degsmes pilno darbu, kuŗa nozīmi pati dziedātāji un arī klausītāji varēs īsteni novērtēt tikai nākotnē.

Dainas koŗa dziedātāji allaž atstājuši disciplinētu iespaidu, savu mākslinieciško darbu viņi cenšas veikt ar nosvērtību un izpratni. Altu grupa šobrīd dod vispārliecinošāko plūdumu ar tembrāli izlīdzinātu vienādu frazējumu, Tenoru dziedājums gluds, drošāki fražu uzsākumi šo pozitīvo iespaidu vēl pavairotu. Soprānu dziedājums visnotaļ tīkams, mazliet traucē tomēr dažas individuālu balsu vibrācijas, kamēr basi rastu labāku izlīdzinājumu ar tumšāki tembrētu, reljefāku intonāciju. Nija aicinājusi Toronto latviešu koncertu apmeklētājus noklausīties Batersta ielas Apvienotā baznīcā interesantu un vispusīgu garīgas mūzikas programmu, kuŗā jo nozīmīga vieta bija ierādīta pirmatskaņojumiem un vairākām citām retāk dzirdētām latviešu un svešu tautiešu skaņražu kompozicijām. Koris ar dedzību un energiju strādājis, atbildīgās dziesmas sagatavojot, un pelna it sevišķu atzinību par skaisto nodomu veltīt koncerta ienākumus Sv. Jāņa draudzes jauniegādājamā dievnama fondam, jo, kā zināms, Sv. Jāņa draudze jau ilgāku laiku gādājusi paspārni koŗa mēģinājumiem. To arī savā svētrunā pasvītroja mācītājs A. Lūsis, atzīmējot „nerakstīto draudzības līgumu", kas saista draudzi ar Dainas kori.

Tā kā puse no programmā uzņemtiem skaņdarbiem veltīta Ziemassvētku laikam, saprotams arī nolūks šo koncertu sniegt kristīgas mīlestības un garīgas pacilātības piestrāvotajā adventa laikā. Citādā zīņā vienam otram koŗa darbam būtu derējis vēl ilgāks sagatavošanas laiks, lai dziedātāji apgūtu techniski brīvāku un artistiski pilnīgāku priekšnesumu. Jaundarbu iestudēšana diriģentam un korim prasa visnotaļ nesavtīgu ziedošanās darbu, kuŗā reti kad var gūt spožus tūlītējus panākumus. Šo skaņdarbu mūzikālā mērķtiecība palaikam arī atklājas tikai pamazām, korim tos vairākkārtīgi priekšā nesot, slīpējot un asimilējot sīkākās detaļas ekspresijas un vokālās technikas plāksnē, kuŗas pirmatskaņojumā nozūd citu, tiešāku apsvērumu priekšā.

Šo rindu autors arī šoreiz negaidīja un nesagaidīja atkārtojumu tam Dainas koŗa vokāli pārliecinošam un mākslinieciski brīljantam sniegumam, kādu tas skaisti demonstrēja savā 5 gadu jubilejas koncertā. Arī diriģentes E. Freimanes dedzība, entuziasms nespēja izkliedēt tās daudzās rūpes, kādas koŗa vadītājam uzstāda jauniestudējumi, un viņas žestam īsteni neatļāva atestēties ar viņai raksturīgo pārliecinātību. Viņas mūzikāliem nodomiem koris ne visur spēja dot atbilstošu, pārskatāmu atveidojumu. Bet vēlētos ne tikai diriģenti tencināt par padarīto darbu, bet arī izteikt gandarījumu par jauno dziesmu uzņemšanu programmā, tām veltīto degsmes pilno darbu, kuŗa nozīmi pati dziedātāji un arī klausītāji varēs īsteni novērtēt tikai nākotnē.

Dainas koŗa dziedātāji allaž atstājuši disciplinētu iespaidu, savu mākslinieciško darbu viņi cenšas veikt ar nosvērtību un izpratni. Altu grupa šobrīd dod vispārliecinošāko plūdumu ar tembrāli izlīdzinātu vienādu frazējumu, Tenoru dziedājums gluds, drošāki fražu uzsākumi šo pozitīvo iespaidu vēl pavairotu. Soprānu dziedājums visnotaļ tīkams, mazliet traucē tomēr dažas individuālu balsu vibrācijas, kamēr basi rastu labāku izlīdzinājumu ar tumšāki

Zinaīda Lazda

MĀTES VĒSTS

Pār mani, nīevāto, snieg, bērni, sniegs,
Manu sudrabs satumst, gredzens nolaupīts,
Ap galvu sirpis, ne vairs vainags vīts;
Un manas pēdas ātri aizvelk sniegs.

Vēl platām acīm raugos tālumā:
„Kur esi, dēls? Nāc, svešais namā sēž;
Dēls, pašus mūs kā mēslus projām mēž,
Mums dienas paiet grūtā dzīvībā.

Nāc, dzīvais dēls, nāc, brīvā soļa dēls,
Man durvis ver, pie galda atkal laid!
Vai nedzirdi, kā mūsu vērši vaid?
Mūs deldē laiks; jā, laiks jau tiešām vēls.

Kad svētku piemiņai tu maizi lauz,
Tad zini — saulā man tik asaras,
Kas karstas rit un ledū pārvēršas.
Dēls, rūgtu maizi svētku miņai lauz!

Jūs, meitas, kam vēl plecos villaines,
Jūs, kam vēl brīvu gaitu staigāt lemts,
Vai aizmirstat jau to, kas jums ir ņemts?
Vai vēstis nedzirdat no dzimtenes? —"

Pār mani, nievāto, snieg, bērni, sniegs,
Manu sudrabs satumst, satumst acu skats;
Man kapu klajums apkārt plešas plats:
Jel esiet modri, paņems nāves miegs.

Jauna lietuviešu opera

Lietuviešu komponists Kazis Banaitis beidzis jaunas lietuviešu operas Jurate un Kastitis komponēšanu. Banaitis agrāk bija Kauņas konservātorijas rektors. Tagad viņš dzīvo Nujorkā. Komponists saņēma atbalstu no lietuviešu sabiedrības, lai varētu pilnīgi nodoties pasāktajam darbam.

LATVIEŠU DIENA UPSALAS UNIVERSITĀTĒ

Latvijas universitātes teoloģijas doktors Haralds Biezais Upsalas universitātē aizstāvējis disertāciju par temu Galvenās dieves senajā Latvijā, iegūstot filozofijas doktora gradu

ZIŅOJUMS NO STOKHOLMAS

3. decembra rītā LA līdzstrādnieks Zviedrijā devās no Stokholmas uz zviedru seno universitātes pilsētu Upsalu, kur notika latviešu kultūras manifestācija, kam Zviedrijas latvieši bija veltījuši nopietnu uzmanību. Upsalas universitātes klausītavā bija redzams it prāvs latviešu zinātnieku pulciņš, kam laimējies turpināt darbu savās speciālitātēs.

Šo manifestāciju jau 2. decembrī ievadīja no Vācijas iebraukušais profesors E. Blese, kuŗš nolasīja lekciju par personības izteikšanu latviešu valodā. Viņu pielaida pie otro oponentu Dr. Biezā disertācijas aizstāvēšanā.

3. decembrī Upsalas universitātes 4. klausītava krietni pilna ieinteresēto, laimīgā kārtā pārsvarā latviešu.

Disertācijas darbs jau iepriekš bija publicēts iespiestā 460 lappušu biezā grāmatā. Latviešu interese bija saprotami liela, kā jaunais doktorands savu darbu aizstāvēs oponentu un visai stingro zviedru zinātnieku priekšā.

Dr. Biezais par sava darba problēmu bija izvēlējies noskaidrot Laimas, Māras, Dēklas un Kārtas nozīmi, latviešu mītoloģijā, cenšoties noteikt viņu būtību un savstarpējās attiecības, ar ko reizē ir nosacīta šo dieviešu vieta ne tikai latviešu ticējumos, bet arī to sakari ar līdzīgām parādībām indoeiropiešu tautu dzīvē. Doktorands operēja ar visai plašu folkloras, vēstures un filoloģijas materiālu. Doktorands secina, ka Laima ir vienīgā nepārprotami izteiktā likteņa dieviete starp visām indoeiropiešu tautu reliģijām. Bet Māras vārds ir tautas etimoloģijas pārveidots sv. Mārijas vārds un Māras kā dievietes būtībā ir sakusuši senie pagāniskie zemes dieves elementi ar kristīgajiem elementiem. Arī Dēkla nav piederīga pie latviešu mītoloģijas; tā radusies tikai Viduslaikos plaši izplatītā sv. Tēklas kulta ietekmē. Kārta ir pseudomītoloģisks veidojums, kas radies krietni vēlāk.

materiāliem, sevišķi dainu tulkojumiem vācu valodā, kur oponents vēlējās lielāku precizitāti, bet doktorands aizarādīja uz atrunu savā grāmatā, ka viņa nolūks bijis tikai pareizi tulkot šo materiālu, saturu, aizrādot, cik grūti dainas pavisam precīzi pārtulkot no dzejas viedokļa. Tādēļ doktorands arī jautāja oponentam, vai viņa tulkojumos ir notikusi atkāpšanās no materiālos izteiktajiem jēdzieniem un būtiskā satura, uz ko oponents atbildēja, ka tādas atkāpšanās nav. Arī prof. Blese atzina doktoranda darbu par vērtīgu ieguldījumu zinātniskajā literatūrā, uz ko doktorands atbildēja ar pateicības vārdiem.

Zviedru universitātēs ir sens paradums, ka doktora disertāciju aizstāvēšanā tiek pielaists arī tā sauktais trešais oponents, kuŗa uzdevums mums, latviešiem, ir visai neparasts, proti — pēc disputa visus klātesošos uzjautrināt ar asprātībām, raksturojot doktorandu, kā arī oponentus, piem., ievērojot, to, ka Dr. Biezais ir jau teoloģijas doktors, trešais oponents „brīdinoši" iesaucas: „Te notiek teologu ielaušanās filozofu rindās!" u.t.t. Šī mums neparastā loma bija uzticēta latviešu fil. kand. P. Šadurskim, kuŗš tad arī palaida pa jautram humoram.

Tās pašas dienas vakarā notika tā sauc. „doktora pusdienas" Upsalas universitātes Vestmanlandes novadnieciības telpās, kur vēlā naktī sēdēja kopā latviešu un zviedru draugi un paziņas. Jauno doktoru ar savu ierašanos pagodināja arī universitātes rektors prof. Sēgersteds, kas jaukā runā cildināja jauno doktoru, jo pats kādu laiku bijis viņa skolotājs. Arī reliģiju vēstures prof.Edsmans cildināja jaunā doktora apdāvinātību un darba spējas, izsakot cerību, ka viņam izdosies jauno doktoru iesaistīt zinātniskā darbā. Vēl doktoru Biezo sveica māc. Čuibe, no latviešu studentiem Zviedrijā P. Šadurskis, kā arī daudzi tautieši Zviedrijā un no citām zemēm **A. V.**

Dr. Biezais dzimis 1909. g. 10. jūlijā Lestenes pagastā kā turienes lauksaimnieka dēls. 1927. gadā beidzis Tukuma ģimnaziju, 1932. g. beidzis Latvijas universitātes teoloģijas fakultāti, pēc kam bijis mācītājs Gramzdā 1934. gadā ieguvis lic. theol. grādu un atstāts pie universitātes sagatavoties zinātniskam darbam, pēc kam devies uz Cīrichi, kur 1934.—35. g. studējis, nākošos divos gados studijas turpinot Strasburgas universitātē. 1939. gadā ieguvis Dr. theol. grādu un 1940. g. ievēlēts par privātdocentu, pēc kam atstājis Gramzdas draudzi, nododoties tikai zinātniskam darbam. 1942. gadā sācis studēt filozofiju LU, pēc kam to turpinājis Upsalas universitātē, kur 1948. gadā ieguvis fil. kand. gradu, bet 1952. g. fil. lic. un 1955. g. fil. Dr. gradu

Dr. Biezais, kuŗš tagad nu ir „dubultdoktors," ir arī vairākkārt piedalījies starptautiskās sanāksmēs, spīdoši aizstāvēdams Latvijas tiesības būt brīvai valstij. Tāpat viņš labi pazīstams latviešu laikrakstu redakcijās, jo diezgan plaši piedalās vairākos latviešu laikrakstos.

Novēlam arī no savas puses vislabākos panākumus nākošajā zinātniskā darbā.

Fakultātes nozīmētais pirmais oponents bija Oslo universitātes profesors R. Kristiansens, kas ļoti pievilcīgā, tīri akadēmiskā stilā gandrīz divas stundas garā runā atzina doktoranda darba secinājumus par pamatotiem un darba uzbūvi, kā arī materiāla metodisko apstrādājumu par teicamu. Norvēģu profesors pakavējās pie vairākām niansēm, kas izraisās no norvēģu materiāliem. Beigās profesors Kristiansens izteica jaunajam latviešu doktoram atzinības vārdus.

Ar otro oponentu profesoru E. Blesi disputs noritēja vācu valodā, kaut abi disputanti bija latvieši, bet auditorija un spriedēji zviedri. Profesors iesāka ar to, ka cēla iebildumus pret doktoranda kritiskiem latviešu mītoloģijas dažu pētījumu vērtējumiem, minot prof. P. Šmita, prof. K. Strauberga, prof. J. Lautenbacha u. c. vārdus, kuŗu darbi un šo darbu nozīme zviedru zinātniekiem nav pazīstami. Skaidrošanās ieilga par dažiem latviešu

Dr. L. SLAUCĪTĀJS DEVIES UZ DIENVIDPOLU

Tur, kur bijis tikai viens vienīgs latvietis, pie tam šis vienīgais ir viņš pats, atkal devies Laplatas universitātes profesors Dr. math. Leonīds Slaucītājs. Šī vieta ir Dienvidpols jeb Antarktīda, un šo ekspedīciju rīko Argentīnas valdība.

Ekspedīcija dodas ar ledlauzi uz Vedela jūru cerībā izlauzties līdz tās dienvidu krastam, no kurienes pols ir tikai 720 jūras jūdžu. Tālāko ceļu domāts veikt ar helikopteriem. Tiks apmeklēta arī Graham zemes rietumu mala, lai arī no turienes mēģinātu tuvoties Dienvidpolam.

Profesors Slaucītājs vadīs ģeofiziskos pētījumus, kas bija sākti viņa pirmajā ekspedīcijā 1951. gadā.

Tā kā uzturēšanās Antarktīdā līdzinās dzīvošanai ledusskapī, tad ekspedīcijas locekļi ir tā sabaķējušies, ka atgādina staigājošus zvērādu saiņus, izkļuvušus no Hudsona līča faktorijām. Vienīgie cilvēki — paši ekspedīcijas locekļi, visi vīrieši, un vienīgās sievietes — pingvīnietes. Lielajā vientulībā, kas ir uzticama pavadone ekspedīcijas locekļiem, garās naktis pavada līdz apnikumam spēlējot kārtis, klausoties skaņu plašu mūziku vai lasot kuģa bibliotēkas grāmatas. Tāpēc arī uz ekspedīcijas beigām (tā ilgst apm. 4 mēnešus) pat ledlauža pavārs jau prot no galvas izvilpot Bēthovena 9. simfoniju.

Antarktīda ir vēja kaucienu un zilu, zalu un baltu krāsu zeme, kas gan iepriecina acis, bet dvēseli noskaņo skumjām ,tāpēc cerams, ka prof. Leonīds Slaucītājs kā mākslu draugs — komponists un glezno-tājs — atvedīs jaunas melodijas un ainavas.

Vigilans

KULTŪRAS APSKATS

A. Kalnāja apgādā iznākušas šādas grāmatas: Pētera Ērmaņa Lapu lasītājs — trimdas dzejoļu izlase, Ād. Ersa Latgales stāsti un Dr. D .Bīskapa Ārstniecības kalendārs 1956. gadam.

Austrumberlīnē atgriezušās 23 kastēs iesaiņotas 750 bij. Drēzdenes mākslas galerijas gleznas, ko krievi 1945. gadā evakuēja uz Padomju Savienību. Gleznu vidū ir arī Rafaeļa darbs Siksta madonna, kā arī Rembranta Pašportrets ar Saskiju. Pēc izstādes Austrumberlīnē gleznas no jauna novietos Sempera galerijā Drēzdenē, ko pašreiz atjauno.

RAĶETĒ UZ MĒNESI

Kliforda Odeta luga DV Kanadas teātŗa uzvedumā

Gandrīz gribētos Kliforda Odeta lugai likt virsrakstu „Raķetē uz mīlestību", jo pēc tās ilgojas un tiecas visi lugā rādītie tēli, un katram no viņiem, sākot ar Princi un beidzot ar Dr. Kuperu, varētu likt mutē Kleo teiktos vārdus: „Neviena mīļa cilvēka", ar vienīgo iespējamo izņēmumu baletmeistara Vaka personā, kas griežas pats ap sevi kā viļņiem pamesta laiva, un no griešanās jau tik tālu apreibis, ka vairs pat nemeklē steķi, kur sirdi piesiet. Pamestības un nedrošības apziņa un dzīves jēgas trūkums raksturo Odeta lugā tēlotos divdesmitā gadu simteņa histerijas laikmeta cilvēkus, kas, dzīves un pašu dvēseles labirintos pēdas nozaudējuši, maldās katrs savā mazajā pasaulītē, meklēdami izeju un gribēdami atrast jēdzīgāku un gaišāku saturu savai dzīvei.

Režisors V. Skudra šo lugas vadmotīvu teicami uztvēris un parādījis savā vispārējā interpretācijā, kaut gan visdzīvāko kontaktu ar publiku panāca komiskie skati, dažuviet skatītāju smieklus pārnesdami arī mazāk humoristiskajos momentos. Te, protams. talkā nāca arī dialogos bagātīgi iebārstītās trīs amerikāniskās divdomībiņas, ko tulkotājs bija rūpīgi pārcēlis latviešu mēlē.

Tēlotājus režisors likās izlasījis kā ar Prokrusta gultu, pie tam tikai retumis vajadzējis kādu pieturēt vai sastumt, un izrādes dienā ārpus gultas mēriem bija palisis tikpat kā neviens.

E. Junčevskis deva izjustu, kaut gan vienu otru reizi samocītu tēlojumu, parādīdams izlīdzinātu spēli ar maz izcilņiem vai ieliekumiem, un viņa Dr. Starks, pats savas gribas trūkumā sapinies, klīda cauri visiem lugas notikumiem, sievas stumdīts un viļņošās Kleo apmāts. Viņa sievas Bellas tēlojumu sākumā traucēja drusku nervozā spēle, kas sevišķi parādījās sarausīgajās un piepiestajās kustībās,bet toties pēdējā cēlienā patika. Mirjamas Bērziņas nosvērtā Starka kundze, kas, savu rīcību pārdomājusi, atradusi vienīgo ejamo ceļu.

Ausma Sungale ir jauns spēks Toronto latviešu teātŗa saimē, un gribas cerēt, ka Kleo lomai nākotnē pievienosies vēl daudzas citas. Sungale spēlēja izturēti un pārliecinoši, tikai mīlas skatos ar Dr. Starku varēja vēlēties vairāk techniska viegluma un dvēseliska dziļuma, bet tas drošā nāks, jaunajai aktrisei iesildoties rampas gaismā. Kleo sevišķi patika beigu cēlienā, kur tik labi parādījās starpība starp meiteni, kas atnāca strādāt Dr. Starka kabinetā, un sievieti, kas aiziet meklēt ceļu, kā rast savai dzīvei piepildījumu, aiz sevis atstājot maldugunis: citas sievas vīru, savu dzīvi nodzīvojušu vīrieti un cilvēka čaulu baletmeistaru Vaku.

Pats režisors it kā pārspēlējās savā lomā — ne jau visi dzērāji streipuļo; dažs labs noiet taisnāk nekā kāds nedzērājs, un tik rūdīts stipra malka mīlētājs jau nu droši prastu uz savām kājām turēties. Tak Kupera izmisuma pilno tukšumu V. Skudra parādīja teicami.

Baletmeistars Vaks sniedza ļoti raksturīgu un noslīpētu tēlojumu un, kaut gan dialogu laikā varen kustīgs, Frenčijs patika ar savu labi tverto caurmēra amerikānismu.

E. Ābele Prinča lomā rādīja sevi no vēl neredzētas puses un veikli atveidoja izdzīvojušos dendiju ar visiem viņa smalkajiem gājieniņiem, mēles veikļību un savdabīgo šarmu, reizumis tomēr atklādams gluži negaidītas saprāta dzirksteles. Ābeles spēlē noskatījušamies, priekškaram aizveroties, kaut kas palika, vārdos netverams, bet skaidri jūtams: lūk, te bija teātris.

Ļoti labu iespaidu radīja modernais skatuves iekārtojums ar īstām mēbelēm un pārējiem rekvizītiem parasto pārsegto un citādi nomaskoto krāmu vietā, tāpat arī glītie aktieŗu tērpi.

B. P.

MARGARITA KOVAĻEVSKA

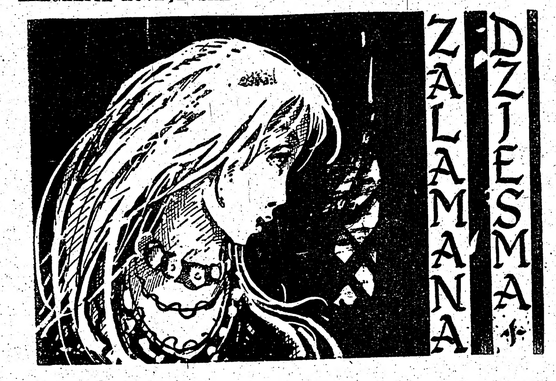

ROMĀNA POSTA PUĶES II DAĻA

VI NODAĻA

69. turpinājums

„Au!" Marija aiz sāpēm iekaucās: „Mamm!"

„Jūs mani apmētāsit ar akmeņiem? Aizliksit šķēršļus?"

„Nu tad—", viņa tomēr neizslējās, nenoliecās arī pie nobrāztās kājas, bet klibodama pārvilkās ceļa otrā pusē un ieklupa grāvī: „Neaizturiet, mamm, neķerieties ar dadžu rokām man svārkos un matos. Nevelciet atpakaļ. Nē, mamm — es tomēr esmu un esmu brīva."

Viņa izrāpās uz šauras grāvmales teciņas.

Bija nozaudēts plecu lakats, bija atsprādzis ņieburs. Krūtis brīvi cilājās skŗējiena atelpā, par visu seju tecēja sviedru urdziņas, pie vaigiem un kakla lipa mati.

„Līdz nesamaņai karsts. Rimsties, neaulo sirds, rimsties. Mēs esam ienākušas pasakā. Kāda ķēniņa valstī, kam pieder zelta ābeles, vaska spārnu vanagi. Varbūt kurmītis, varbūt taurenis pados mums balstam savu plecu. Līmstu."

Viņu sagaidīja auzu lauks. Skaras kā saktu karekļi apzvanīja katru soli, pretī izspurdza putniņš un vilināja vēl dziļāk Gauru burvībā.

„Jā," Marija uzlika smaidam pirkstu: „Esmu Gauru laukos."

Viņa gāja garām rūsganu lakstu vagām, pietupa un apglaudīja grozu, kapli, no zemes izvēlušos kartupeli.

„Varbūt šovakar kūpēsi Edmunda rokās uz vakariņu galda."

Brīdi pasēdēja, atpūtās, un uzmanīgi, tik tikko skardama zemi, laipoja tālāk pāri nokoptajiem tīrumiem, platiem jo platiem — kā no vienas vietas ar zelta adatām saspraudītiem saules lakatiem. Kāds pārpalicis statiņš ar savu ēnu sargāja platvēderi krūzi.

„Atļauj," Marija saņēma to rokās. „Skaista. Plaisainas glazūras krūze — vai tu — vai no Rīgas debesmājām?" Un ar lūpām kļāvās visapkārt malām, it kā dzēra, it kā mutēja osu. „Gards."

Viņa atlaidās statiņa ēnā, atmeta no sevis rokas, pret debesjumu salieca ceļus: „Šī te ir drošuma zeme. Te es gribētu dzemdēt bērnus."

Viņa pamanīja sev blakus vārpu: „Un cept maizi! Griezt kukuļus rikās, smaržīgās rupmaizes rikās. Apziest ar sviestu: „Lūdzu, Edmund, lai tev spēks un veselība. Lūdzu, mūsu abu dēļi un meitas, Edmundi un Edmundas." Virs sviesta kārtas spīdēdama kustu laime.

Kaut kur apvārsnī tarkšķēja plaujammašīna, kāds trina izkapti. Kaut kur, nezin kur, nosprauslojās zirgs. Te, visapkārt, valdīja klusums un miers, vibrēja tikai gaiss, auzu lauks un strēmele pļavas.

Marija izslēja kājas. Tās bija putekļu klātas, pavisam baltas, labi saderēja ar tīrumiem un debesīm. Viņa uzvilka pāri stilbiem lielus burtus: „Edmunds." Burti bija saules brūnumā, tāpat kā viņas āda. Viņa aptina un sasēja virs ceļa salmu, aizsprauda āboliņa trijlapīti: „...prieve."

„Kaut mācētu no salmiem pīt arī sieviški koķetes kurpes..."

Aizvērās acis. Un košļājot stiebru, aizdomājoties pie nākotnes rožainajām prievēm, tērpiem, stikla, sudraba un zīdpapīra kurpēm, viņa dungāja dziesmu. Zālamana dziesmu, kas lokāma un izstiepjama ,kā vien sirds to vēlas. Bet pamazām atraisījās arī vārdi, tādi it kā spētu sakarst, apdedzināt mēli, un lūpas vairs nevarētu aizvērt muti.

„Mans draugs — mans draugs! Man ir mirru pušķis pie manām krūtīm piespraustus. ans draugs, man ir vīna ķekars Eņģedi vīna dārzos,"

Viņa pārmeta sāpīgā pirksta kāju pāri otrai, šūpoja to un uzšūpoja arī balsi.

„Cik skaisti ir tavi soļi kurpēs, tu, valdnieka meita. Tavi gurni tā salikti kā divi sprādzes, ko gudra meistara roka darinājusi. Tavs klēpis ir kā kviešu kopa, apsprausta ar liljēm. Tavas acis ir kā dīķi Ebānā pie Batrabim vārtiem. — Tavas lūpas ir kā purpura auklas, tavi vaigi ir kā granāta ābolu puses. Tu esi skaista, mana draudzene. Un es piederu savam draugam — piederu —, vai dzirdat, Jeruzālemes meitas? Vai dzirdat — sešdesmit ir ķēniņieņu un astoņdesmit liekosievu. Liekās — vai dzirdat? Un tas jaunavu pulks nav izskaitāms. Bet — bet viena vienīgā ir viņa balodis — viena vienīgā — vai dzirdat? Vai zināt? Vai esat to redzējuši — jūs — Tāļu meitas, no tālās Jeruzālemes?"

Dziesmu aprāva zvirbuļu bars. Tie ielaidās statiņa cekulā, ķīvējās, čivinādami apčiepa vārpas, pamanīja Mariju un aizspurdza uz auzu lauku.

„Putnu biedēkle —", viņa smaidīdama cēlās sēdus: „nupat, tikko biju skaistā Sulamite," viņa griezās pret sauli un spēji uguns sarkanumā pielēca kājās. Tieši zem saules uz zeltrugāju paklāja stāvēja Gaurs.

„Edmunds," sirds kūleņodama metās pretī. Taču sagrīļojās pasaule, un Marija palika stāvam.

„...man ņieburam atsprāgusi poga, man izjukuši mati, esmu saburzīta... man, man nav ap kaklu nevienas rotas, neviena uzroča. Kaut būtu lakats, pārvilktu acīm. Neesmu paspējusi, es nebiju, biju un nebiju — manas kurpes — mans kruzuļa tērps. Ak, lūdzu piedodi, esi kā ķēniņš Zālamans. Palieci, kur esi — nenāc tuvāk. Vilsies, kaut kas sagrūs, pagaisīs uz visiem laikiem. Nenāc! Nā-āc... Nenāc!"

Viņa pārlika virs acīm plaukstas jumtiņu un gāja projām, it kā meklētu auzās noklīdušu govi.

Gaurs nogaidīja, apmeta loku un nāca pretī.

Marija atkāpās aiz statiņa, mēģināja aizpogāt ņieburu, ar pirkstu grābekli sukāt matus, sakņupa, ieelsojās, no jauna saņēmas un devās uz otru pusi.

Taču Gaurs atkal bija priekšā.

Marija pasvārstījās šurpu un turpu, atstatums tomēr neatvairāmi saīsinājās un kaut ap Gaura pleciem neplandījās vēja piepūstais kažoks, un pret vienmērīgo debess zilumu izdalījās tikai melnie mati un pakausī atstumtā cepure, viņš rādījās vēl lielāks un platāks kā toreiz birzī.

Marija apstājās. Arī Gaurs. Viņus vairs šķīra tikai nedaudzi soļi.

Viņiem abiem bija sasprēgājušas lūpas, abiem karstuma nomocītas sejas, un varbūt tādēļ nevajadzēja vārdu. Viņi pazina un saprata viens otru tāpat. Viņi uzlūkoja viens otru bez smaidiem, bez uzrunas. Bet varbūt viņi ar skatiem vēla viens otram virsū ilgi krājušos pārpratumu rūgtumu, gaidīja, kuŗš pirmais pastieps izlīguma roku.

Garām laidās pusviru knābja vārna, uz viņas smagi cilātiem spārniem laikam bija atgūlusi diendusas stunda. Sanēja ausīs. Bija grūti elpot.

(Turpinājums sekos)

928 BLOOR ST. W TORONTO
Latviešu nekustamu īpašumu pirkšanas — pārdošanas birojs
Sagādājam aizdevumu līdz $3000 par 3% gadā

PURINS-GALVAN REAL ESTATE
TĀLRUNIS OL 7561

Nekustami īpašumi visā pilsētā un apkārtnē. Nekustamus īpašumus pērkot un pārdodot, labākā un ātrākā būtu izkārtošana ar mūsu biroja starpniecību.

W. GOBA, R.R. 4, tel. 94 J 13, Dundalk
Piedāvā lauksaimniecības latviešu pagastā un tās apkārtnē.

HILLCREST MOTORS LIMITED
1438 BATHURST ST., TORONTO
FORDA UN MONARCHA PĀRSTĀVNIECĪBA
1956. gada Fordi, sākot ar $1865 un iemaksu $200 uz nomaksu līdz 3 gadiem
Pārstāvis P. BERNĀTS
Tel. darbā KE 1104, mājā HU 8-1488

RIDOUT REAL ESTATE LTD.
A. KAMPE, 490 College St., WA 4-7121
AIZDEVUMU SAGĀDE PAR 3% GADĀ
BATHURST — HARBORD iemaksa $2.500, 8 istabu dubultķieģeļu pusmājai, 2 virtuves, eļļas apkure, dārzs un garāžas iespējas. Pilna cena $13.500.
COXWELL — O'CONNOR. Iemaksa $4.000 6 istabu atsevišķai ķieģeļu mājai; ūdens-eļļas apkure, 2 vannas istabas, privāts iebraucamais ceļš un 2 istabu dzīvoklis pagrabā. Māja 5 gadi veca.
RIDOUT — Kanadas lielākais nekustamu īpašumu pirkšanas un pārdošanas birojs

Tirdzniecību sāka 10. decembrī 1955. g.
JAUNS LATVIEŠU PĀRTIKAS PREČU VEIKALS SUNNYSIDE RAJONĀ,
113 RONCESVALLES AVE.
Tel. OL 2515, Toronto
Laipni lūdzam namamātes un tautiešus pārliecināties par preču izvēli un pieņemamām cenām.
Jau iepriekš sakām latvisku paldies par mūsu veikala apmeklējumu.
A. M. Kūlaiņi
THE SPRIGG MARKETERIA

A. FLAUMS
Pulksteņu, zelta un sudrablietu veikals-darbnīca, 88 Richmond St., W., Toronto, tel. EM 8-5790
Piedāvā uz Ziemassvētkiem plašā izvēlē augstākās kvalitātes Sveices pulksteņus, kā OMEGA, ZENITH un ALPINA un citu firmu ražojumus. Latviskas rotas lietas. Saderināšanās un laulājamos gredzenus.
IEVĒRĪBU: Izmantojiet bezprocentu nomaksu.

Līgavu buķetes un citi ziedu sakārtojumi eiropiešu un kanadiešu stilos.
Visplašākā izvēlē griezti ziedi un podu puķes. Ziemassvētku svecītes un lukturīši.
Kanadas latviešu daiļamatnieku savienības salons.
802 Bathurst ielā pie Bloor, tel. KE 3884, Toronto
LOTUS

ELZA PĒRKONE
KOPJ: seju, galvas ādu, matus; IZNĪCINA: liekos matiņus, sarkanās dzīsliņas, kārpas uz visiem laikiem. Sniedz padomus visos daiļuma kopšanas jautājumos un piemēro tieši jums domātos preparātus. Diatermija — Elektrolize — Galvanizācija — Kalnu saule. Matu, skropstu un uzacu krāsošana. Ilgviļņi.
Pieprasiet mūsu cenrādi.
AMARYLLIS COSMETOLOGICAL INSTITUTE,
61 Charles St. W., Toronto, tel. WA 1-9011

RAKSTĀMMAŠĪNAS
ar un bez latviešu taustiņu iekārtas uz izdevīgiem noteikumiem un lēn piedāvā ALEKSANDRS KĀNBERGS
596 Sherbourne St., Toronto
Iznoma rakstāmmašīnas ar latviešu taustiņu iekārtu.

ALBERT'S DELICATESSEN
LATVIEŠU DELIKATEŠU VEIKALS
375 BROADVIEW AVE (pie Gerrard St.) RI 4473, TORONTO
Piedāvājam jums uz Ziemassvētkiem:
dažādu šķirņu gaļas izstrādājumus, konservus, žāvētus šašus un zušus, visu šķirņu desas un citas pārtikas preces.
Visādu šķirņu maizi un cepumus. Tortes uz pasūtinājumu no labāko Eiropas meistaru — cepēju — latviešu un vācu konditoreju ražojumiem. ALBERTS JAKUBAITIS

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St. W. Toronto, tel. LL 6792, pie Grace

DEJU STUDIJA
N. ŠVĀNEBACHS
175 College St. (pie McCaul), WA 1-4318
Fokstrots — lēnais valsis — tango — valsis — mambo — samba — rumba — Swing.
Privātstundas ar iepr. pieteikšanos

A. SILAVS
DRĒBNIECĪBA, TIRA, KRĀSO, IZLABO DĀMU KAŽOKUS
Garantēts darbs.
415 DUNDAS STREET., E. Toronto (pie Parliament)
Tel. EM 4-0089

Latviešu apavu veikals
PETER'S SHOES
Piedāvājam jums uz Ziemassvētkiem kungu, dāmu un bērnu no
Vācijas importētos augstākās kvalitātes apavus,
kā arī vietējos ražojumus. Sveices Nicky puloverus un Perlona dāmu zeķes.
243 Danforth Ave, Toronto. Tel. GE 7319

RADIOTECHNIĶIS A. EGLĪTIS LABO
Eiropas un vietējos radio, auto radio, televīzijas aparātus, plašu spēlētājus. Rūpīgs un garantēts darbs. Visi labošanas un noskaņošanas darbi tiek veikti ar vismodernāko instrumentu palīdzību.
62 Langley Ave, Toronto Tel.: RI 6477

KAŽOKI UN JAKAS PAR $10
Lielā izvēlē kažoki, kas ir ļoti labā kārtībā. Piemēroti dāvanām aizjūras zemēm. Mums pašlaik ir plašā izvēlē melnas, brūnas un pelēkas krāsas kažoki.
Lūdzu apskatiet mūsu plašos krājumus
DIRECT FUR SALES
218 John St., Toronto, tel. EM 4-3246
Brīva glabāšana, cik ilgi vajadzīgs

ŠAUJAMIEROČU IZPĀRDOŠANA
Sauer & Sohn, modelis 5 - $129.00
Sauer & Sohn, modelis 8 - $152.00
JUNCTION SPORT CENTRE
2972 Dundas St., W., RO 2-7940, Toronto

HAMBURG – CENTRE
146 Danforth Ave, HA 7562, Toronto
(Īp. O. Strazds)
Dāvanām ievesti no Vācijas:
RADIO — PORCELĀNS (Rosenthal, Meissen, Henneberg).
PERLONA dāmu zeķes (stiprākas par nailonu)
KRISTALLS — PILDĀMSPALVAS (Montblanc, Tintenkuli u. c.).
ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI — LELLES
KOSMĒTISKIE LIDZEKĻI (4711 - Mouson u. c.)
GRĀMATAS — ŽURNĀLI.
Nāciet un pārliecinieties. Mēs esam droši, ka būs daudz lietu, kas jums patiks.

AUSTRUMEIROPAS PRECES
Uz pasūtinājumu pagatavoju kungu un dāmu apģērbus Izvēlei 1000 jaunākās un labākās angļu drānas. Ātrs pasūtinājumu izpildījums. Zemas cenas.
387 MILVERTON BLVD., GE 6813, Toronto
V. KUČĀNS
Pieņem darbdienās no plkst. 9-21, sestdienās no plkst. 9-16.

VENUS
LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
231 Roncesvalles Ave. (pie High Park Blvd.)
OL 4645, Toronto
Ziedi un ziedu izstrādājumi katram gadījumam.
Latviešu keramika. Ādas izstrādājumi.
Laikraksti.

ALJAs rakstu krājuma
JAUNĀ GAITA
2. numurs
iznāk 15. decembrī
Paplašinātajā saturā dzejnieka A. Kaugara ievadraksts, Dz. Freimaņa godalgotā īsluga Zinta, A. Runģa romāns Vai, bālipi, tālu jūsi, Z. Ritmaņa Ezerzeme, O. Stumbra, M. Medņa, V. Burģa, V. Noras un A. Runģa dzejoļi, Ē. Krūmkalna novele Atgriešanās, A. Neretas īsstāsts Tālrunis zvana, V. Noras Saldenrūgts, Bezmēra feļetons Acis, V. Nollendorfa Jaunais un vecais, Čikāgas stāsts, Pa ALJAs pēdām ar Lalitu Lāci un Acurauga I humora nodaļa.
VECĀKI!
JAUNĀS GAITAS abonements ir brīnišķīga ZIEMASSVĒTKU DĀVANA
katram jaunietim un jums pašiem.
JAUNĀ GAITA pasūtināma pie
AIVARA ROŅA, 2910 Vine St., Lincoln 3, Neb., U.S.A.
vai lielākajos jaunatnes pulciņos.
4 nr. abon. $2.50, atsev. eks. 75c,
1. numurs vēl dabūjams nelielā skaitā.
Lasiet neatkarīgo jaunatnes izdevumu!

Delikatešu veikals LITTLE RIGA
343 RONCESVALLES AVE., TORONTO
Tel. OL 8974
Īpašnieks JURIS DZEGUZE

Uzmanību TV īpašnieki!
Eiropas lietpratēji izlabos jūsu radio vai televīzijas aparātu labi un lēti.
Zvanīt ME 7242
ECONOMY TV Co.
1408 Dundas St. W., Toronto

MONTREALA
FOTO STUDIJA
OSKARS ASMENIS
1248 Mackay St., Apt. 1
Montreal, P. Q. Pilsētas centrā
Tel. WE 5543

JUVELIERA UN PULKSTEŅU LABOŠANAS VEIKALS
Bagātīga visu firmu pulksteņu izvēle ● Dabūjami Šveices un cīti Eiropas firmu labākie pulksteņi — dāmām un kungiem. ● Par darbu garantējam un dodam latviešiem 10% atlaidi
702 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT., EM 4-7788

NATURAL GAS
NAV JĀMAKSĀ LĪDZ 1956. G. APRĪLIM
PAR BRĪVU
● Krāsns nojaukšana
● Gaisa filtra apmainīšana
● Kurināmās ierīces tīrīšana un labošana
● Darbus veicam 24 stundās
Gāzes un eļļas apkure ir mūsu speciālitāte
GARNEY & CO
15 BARTON AVE, TORONTO, TEL. ME 2554

J. GRĪSLIS
Drēbnieks
188 Davenport Rd., Toronto, tel. WA 3-5295
Agrāk: Rīgā, Berlīnē, Stokholmā

SINGER
Pārbūvētās pārnesamās elektriskās
ŠUJAMMAŠĪNAS
Pilna cena $19.95
5 gadu garantija.
Jauns apgaismojums, jauns pārvalks, jauns motors un jauna pēdas kontrole.
Pārbūvētas lietpratēju uzraudzībā un ar IMPERIAL mašīnu daļām.
Demonstrē par brīvu
Tel. WA 1-5161
IMPERIAL SEWING Machine Co. Ltd.
289 College St. Toronto
vai
762 King St., E. Kitchener, tel. 2-6853

Latviešu grāmatnīca Toronto austrumos.
Piedāvā latviešu grāmatas, skaņu plates, Deltas smaržas.
Z. DREIFELDE, 21 Heyworth Cres, Toronto
(pie Kingston un Woodbine) Tel. OX 9-8258

Dr. JĀNIS REKAI
ķirurgs un dzemdību palīdzība
Dr. PAULS REKAI
iekšķigās slimībās un Rentgena uzņēmumi
219 St. Clair Ave, W. Toronto, Ont. WA 3-2395
Iepr. telef. pieteikšanās

JAMES J. HALL
ADVOKĀTS UN NOTĀRS
229 YONGE ST.,
Room 203, EM 4-3141, Toronto

A. KERSON
IGAUŅU JURISTS
229 YONGE ST., Room 203, EM 4-3141, vakaros MA 0141
Runā vāciski un krieviski

JANIQUE TRADING CO
Galvenais birojs:
835 Queen St. W., Toronto, Ont., EM 4-4025
Nodaļas: Winnipeg-Manitoba, 677 Main St., tel. 92-7695.
St. Catharines, Ont., 198 King St., tel. MU 2-6793.
Hamilton, Ont., 652-A Barton St., East, tel. LI 5-0264
Edmonton, Alta, 10649 - 97th Street, tel. 2-3889.
Windsor, Ont., 439 Mercer St., tel. CL 6-3866.
Buffalo, N.Y., U.S.A., 1162 Broadway, tel. FI 1272.
Cleveland, Ohio, 1029 Fairfield Ave, tel. CH 1-5547.
JAUNAS UN LIETOTAS MANTAS uz visām AUSTRUMEIROPAS zemēm.
Pārsūtīšana un muita samaksājama šeit

Zobu ārsts Dr. N. NOVOŠICKIS
(Lietuvietis). Diplomēts Vācijā un Kanadā
345 Bloor St. W. (tuvu Spadina Ave)
Zvanīt WA 3-2008 pēc norunas pp. un vakaros katru dienu
Runā vācu un slavu valodas.

Dr. med.
K. ZYMANTIENE
Arste chirurģe sniedz dzemdību palīdzību 1393 Dundas St. W., Toronto (darbā Rusholme - Gladstone). Pieņem katru dienu no 1-3 un 6-8, sestdienās no 11-2 un pēc vienošanās. Tel. OL 6851.
Runā latviski un vāciski

Dr. MICHAEL BALKANI
spec. sieviešu slimībās un dzemdību palīdzībā
202 ST. CLAIR AVE pie Avenue Rd., Toronto, pieņem slimniekus
Tel. WA 1-6333 un MU 2-7341

V. PALMA

RI 3670 visu dienu no plkst. 6 rītā — 12 vakarā

G. Batcheller, Broker — 33 Fairview Blvd.

DANFORTH — GREENWOOD rajonā 5 istabu māja. Kopējā cena $12.200, bez iemaksas.

RUNNYMEDE — BLOOR rajonā atsevišķa, ļoti labā stāvoklī 6 istabu ķieģeļu māja, ūdens-eļļas apkure, garāža. Iemaksa tikai $1.500.

RONCESVALLES ielā Sporta piederumu veikals. Gada apgrozījums $50.000. Ļoti izdevīgs darījums.

Mēs sagādājam aizdevumus uz visizdevīgākiem noteikumiem. Lūdzu vērojiet obligāciju notecēšanas terminus.

Ja jums ir $500 vai vairāk naudas, tad svaniot mums nesaistošai informācijai. Mēs piedāvājam mājas visos pilsētas rajonos.

VISU NEPIECIEŠAMO ZIEMASSVĒTKU GALDAM, KĀ ARĪ SVĒTKU SVECĪTES UN ŠOKOLĀDES IZSTRĀDĀJUMUS piedāvā

LITTLE RIGA

DELIKATEŠU VEIKALS,

343 RONCESVALLES AVE., OL 8974, TORONTO

Grāmatnīcā jaunākās latviešu apgādu grāmatas

Kad ārā lēni sniegs...
jūsu kluso stundu draugs
ir dzeju grāmata

Es sacu paldies

Izsūtīta visām lielākajām grāmatnīcām

Apgāda MEDUSLĀČA galvenais pārstāvis

DV GRĀMATNĪCA

123 Huron St., Toronto, Ont.

PĀRTIKAS UN DELIKATEŠU PREČU VEIKALI:

731 Broadview Ave, tel. GL 9905 un
277 Dundas St. E., tel. EM 8-8525, Toronto

PIEDĀVĀ ZIEMASSVĒTKU GALDAM:

Cūkas šņukuru ar zirņiem. — Piparkūkas. — Tortes, kūkas un dažādus cepumus. — No putniem: Tītarus, zosis, pīles.

Lūdzam svētku pasūtinājumus nodot laikus.

Piektdienas vakarā un sestdienā piegādājam mājās

EDUARDS TILMANIS

ARNOLDS BĒRZIŅŠ REAL ESTATE

paziņo saviem god. klientiem, ka, sākot ar 17. decembri, esam pārvietojušies uz jaunām, plašākām telpām, un mūsu adrese ir:

IZGRIEZT! UZGLABĀT!

ARNOLDS BĒRZIŅŠ REAL ESTATE

316 HARBORD ST.

Tel. OL 8447, Toronto, Ont.

Visus maksājumus par apdrošināšanas polisēm lūdzam kārtot pēc jaunās adreses. Jaunais birojs ērti sasniedzams ar Harbord tramvaju līdz Grace St.

THE NORSEMAN OIL BURNER

NATURAL GAS

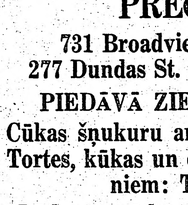

RED D

ŪDENS SILDĪTĀJS $120

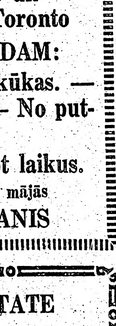

Laboju un iekārtoju pēc izvēles visu firmu eļļas un gāzes apkures (burner) sākot ar $290.00 uz 3 gadu nomaksu par 5%. Tiem, kas vēlēsies pasūtināt eļļu, dodu gratifikāciju $5. Iekārtoju un laboju ūdens un gaisa apkures vecās un jaunās mājās. Garantēts darbs. Par krāsns un eļļas apkures tīrīšanu $6.00.

A. LAGUNS,

204 Oakwood Ave, Toronto, tel. ME 6583

ATSAUCOS!

Kādam draugam, kas mani meklējis.

A. KRAMIŅŠ

no Mežotnes,
13795 Bloom St.,
Detroit 12, Mich.
U.S.A.

STEIDZĪGI PĀRDOD LIETOTU

2 riņķu elektrisko plīti 20 dol.; veļas mašīnu 15 dol.; Westinghouse ledusskapi 90 dol.

Pēdējiem ielikti jauni 60 ciklu motori. Apskatīt

26 Woodside Ave., W. Toronto

(pie Runnymede Rd.)

(1184)

SVĒTKU DĀVANAI — AKORDEONI!

Atlicinot nedēļā $1.34, jums pieejams 12 basu iesācēju instruments

Atlicinot nedēļā $3.95, jums pieejams 120 basu pilnīgs instruments

Speciāls piedāvājums: (Hohner akordeoni)

Agrāk $249.50, — pašreiz $199.50

Uzrādot šo sludinājumu, speciāla atlaide

Zvanīt A. KRŪMKOKS, tel. OR 6486, Toronto

GEO. DARTEN MUSIC STUDIO

2803 Bathurst Street

Kristapu Eltermani lūdz rakstīt

Zigis, 247 Delaware Ave, Toronto, tel. LL 7951

MEKLĒJU RUDOLFU LEZDIŅU.

Lūdzu rakstīt: R. Gīmis, 79 Mortimere Ave, Toronto, Ont.

Jūs meklē māsa Emma.

(1183)

MEKLĒ

EDMUNDU BRIGMANI un JURI BALODITI. Lūdzu rakstīt Z. ILDENIM, 20 Swanvick Ave Toronto. Ir ziņas (1180)

IZĪRĒJAMS dzīvoklis — 2 istabas un virtuve un viena mēbelēta istaba ar virtuvi — labā rajonā. Tel. — LA 1798, Toronto. (1157)

HIGH PARK rajonā izīrējams nemēbelēts dzīvoklis — 2 istabas un moderna virtuve. Uz vēlēšanos garāža. Zvanīt RO 7-5370, Toronto. (1175)

HIGH PARK — QUEBEC rajonā izīrējams nemēbelēts dzīvoklis — 2 istabas un virtuve 2. stāvā. Zvanīt RO 9-3081, Toronto. (1191)

DIVAS mēbelētas vai nemēbelētas istabas ar virtuvi izīrējamas, arī garāža. Tel. LA 1457, Toronto. (1190)

DIVAS mēbelētas istabas un maza virtuve izīrējamas par 12 dol. nedēļā, Tel. OL 8306, Toronto. (1192)

HIGH PARK rajonā izīrējama mēbelēta istaba ar virtuvi. Zvanīt pēc plkst. 5 vakarā RO 6-4651, Toronto. (1174)

KUNGAM izīrējama mēbelēta istaba. Vārīšanas iespējas, ledusskapis un garāža. Bloor — Lansdowne. rajonā. Zvanīt OL 3146, Toronto. (1185)

S. VASARĀJA

TRANSPORTA UZŅĒMUMS (BALTIC MOVERS)

Izdara pakalpojumus TORONTO, kā arī IK NEDĒĻAS uz Montreālu, Hamiltonu, Londonu, North Bay un Sudbury

Lūdz zvanīt OL 1403

80 DEWSON ST., Toronto, Ont.

LATVIJAS AMERIKĀ MODERNĀ SPIESTUVE TORONTO

pieņem visāda veida iespiedumdarbu pasūtinājumus:

Pieņem visāda veida iespiedumdarbu pasūtinājumus: laulību ielūgumu un komerciālu darījumu kārtes; dokumentus biedrību vajadzībām; koncertu programmas, sarīkojumu biļetes un dziesmu lapiņas, grāmatas, u. c.

Darbus apzinīgi un gaumīgi veic kvalificēti amatnieki ar praksi

Pasūtinājumus pieņem:

spiestuvē, 154 St. Patrick St., EM 8-3239 un kantorī, 123 Huron ielā, tel. EM 8-0792, Toronto, Ont., Canada

PAVASARA MAIZNĪCA - KONDITOREJA

PIEDĀVĀ ZIEMASSVĒTKIEM:

- Piparkūkas, speķa pīrāgus un štriceles
- Tortes, kūkas, cepumus un dažādas maizes
- Delikateses, ārzemju konservus un sierus

Sestdienās pasūtinājumus piegādājam mājās

398 Queen St., E., Toronto

Tel. EM 4-4993

Ziemassvētku pasūtinājumus lūdz nodot laikus

BAZNĪCAS ZIŅAS

NJUJORKĀ

Betlēmes baznīcā, Third Ave un Pacific St., Brooklyn.

4. adventā, svētdien, 18. decembrī, plkst. 3 pp. regulārais dievkalpojums Betlēmes baznīcā un plkst. 2 dienā Port Vašingtonā.

Gadskārtējā visas draudzes bērnu eglīte ar svētd. skolu priekšnesumiem Arlingtona zālē, Menhetenā. Lielais sarīkojums mazajiem sāksies, kā parasti, plkst 2 dienā.

Ziemassvētku vakarā, 24. dec., pl. 7 liturģisks dievkalpojums. Betlemes baznīcā. Koris un solisti dziedās jaunos skaņdarbus.

Ziemassvētku vakarā būs vēl šādi dievkalpojumi: plkst. 4 pp. Beišorā sv. Lūka baznīcā, māc. R. Zariņš; plkst. 6 Port Vašingtonā — Mūsu Pestītāja baznīcā, māc. F. Treus; pl. 6.30 Bronksā sv. Toma baznīcā, māc. A. Ozols.

1. Ziemassvētkos, 25. decembrī, plkst. 9.45 rītā Džamaikā māc. A. Ozols; plkst. 12.15 Bruklīnā māc. R. Zariņš; plkst. 2 Port Vašingtonā māc. F. Treus; plkst. 2 Hempstedē, māc. D. Grauds.

2. Ziemassvētkos koncerts Bronksā plkst. 4 pp.

Detroitā, sv. Pāvila ev.-lut. draudzē Ziemassvētku vakara dievkalpojums 24. decembrī, plkst. 5.00 pp., Emaus ev.-lut. baznīcā, 4432 12 th St. Māc. Valters Līventāls. Soliste — L. Gleške (soprāns) un Detroitas latviešu koris dirig. P. Bandera vadībā.

ČIKĀGĀ

Māc. G. Straumanis, 1144 N. Kedzie Ave, Chicago 51, Ill.

Dievkalpojumi Čikāgas ev.-lut. latviešu sv. Jāņa draudzes baznīcā — 1540 N. Spaulding Ave — notiek katru svētdienu plkst. 3 pp.,

Māc. A. Sudārs, 1030 - 30 Ave, Bellwood, Ill

Čikāgas latviešu ev.-lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 1 dienā, lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Čikāgas latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W. Ferdinand St., sestdien, 17. decembrī, plkst. 7 vakarā Bībeles stunda; svētdien, 18. dec., plkst. 11 rītā 4. adventa dievkalpojums ar dievgaldu, māc. A. Rautenšilds. Pl. 4 pp. Draudzes skolas eglīte: I. Vīksniņas luga — Ziemassvētki lauku sētā H. Eglāja režijā, skolēnu priekšnesumi A. Kalngaras un O. Landovskas vadībā.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11 dienā, 5000 W. Ohio St., māc. A. Stefenbergs. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9.30 no rīta. Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru pl. 7.30.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave tel. 4-4619.

Kalamazū sv. Jāņa ev.-lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības luterāņu baznīcā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.15.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.15.

San Džosefā, Saron lut. baznīcā mēneša 3. svētdienā plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1.15.

Māc. A. Piebalgs, Kalamazū, 328 S. Rose St., tel. 4-8255.

Kalamazū Ciānas luterāņu baznīcā, 523 Pine St., mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 13.

Saginavas St. Paula Episkopālā baznīcā mēneša 2. un 4. svētdienā plkst. 15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMCAs telpās, 120 W. Lexington Ave.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S.E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 1 pp.

Svētdienas skolā nodarbības ne plkst. 9.30-12.30.

Bērnu un jaunatnes dievkalpojumi katra mēneša pirmajā svētdienā.

Milvoku latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 2 pp. Faith ev.-lut. baznīcā — 1004 S. Layton Blvd., māc. J. Meisters. Svētdienas skola tai pašā laikā baznīcas telpās.

Minneapoles St. Paula latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S. 17th Ave, katru svētdienu plkst. 11 pr. p., māc. P. Langins.

DIEVKALPOJUMI KANADA

Prāv. A. Mitulis (331 Argyle St. Port Arthur, Ont., tel. 4-0302).

Sestdien, 17. decembrī, plkst. 5 Prosvita zālē Fort William Simpson ielā, aiz kino Lake ēkas, eglītes vakars.

Lidijas Pērļupes luga: Sevišķi jauki svētki. Uzvedīs draudzes jaunieši un latviešu skolas bērni E. Upmanes režijā.

Sestdien, 24. decembrī, plkst. 5 vakarā Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Dziedās vīru dubultkvartets. Būs dziesmu lapiņas.

Māc. V. Sēfers, (659 Piccadilly St., London, Ont.).

Londonā, 16. dec, plkst 6 vak. eglīte bērniem un 24. dec., plkst 6 vak. Trīsvienības baznīcā Ziemassvētku vakara dievkalpojums.

Londonā, 24. decembrī, plkst. 6 vakarā, Trīsvienības baznīcā Ziemassvētku vakara dievkalpojums.

St. Katarīnēs 25. decembrī, Ziemassvētkos plkst. 1 pp. Kristus bcā dievkalpojums.

Vellandē, 25. decembrī, Ziemassvētkos, plkst. 3 pp. Ungāru baznīcā dievkalpojums.

Niagara Falls, 31. decembrī, pl. 5 pp. Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd. N.

Londonā, 1956. g. 8. janvārī, pl. 4 pp. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

Māc. E. Bērziņš, 5833-45 Ave Red Deer, Alta.

Edmontonā, 18. dec., plkst. 3 pp. Grace lut. baznīcā adventa dievkalpojums.

Red Dīrā, 24. decembrī, plkst. 7 vakarā dievkalpojums baznīcā.

Kalgarijā, 25. dec., plkst. 3 pp. Mt. Kalvārijas baznīcā, Ziemassvētku dievkalpojums.

Vinipegā, 1. janvārī, plkst. 3 pp. Immanuela baznīcā dievkalpojums.

Māc. A. Cops, (115 Isabella St. Toronto, Ont., tel. WA 3-1873, Toronto Sv. Andreja bazn., Carlton un Jarvis ielu stūrī. Telefons — WA 4-1563.

18. decembrī, plkst. 3 pp. bērnu Ziemassvētku eglītes vakars ar priekšnesumiem un Ziemassvētku vecīša piedalīšanos. Bērni saņems pa paciņai.

Ziemassvētku svētvakarā, sestdien, 24. decembrī, plkst. 7 vakarā Svētvakara dievkalpojums.

Pirmos Ziemassvētkos, 25. decembrī, plkst. 10.30 dievkalpojums.

Vecā gada vakarā, 31. decembrī, plkst. 7 vakarā dievkalpojums ar dievgaldu.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto. Ont., tel. LO 2510.

Māc. A. Briedis, 50 Dewson St. Toronto. Ont., tel. OL 3171.

18. decembrī, plkst. 1 pp. Ziemassvētku eglīte draudzes bērniem — Centr. YMCAs telpās (College St. starp Bay un Yonge).

24. decembrī, Ziemassvētku svētvakara pirmais dievkalpojums, pl. 6 vakarā, sv. Jāņa baznīcā, māc. A. Lūsis.

24. decembrī, Ziemassvētku svētvakarā otrs dievkalpojums plkst. 8 vakarā, sv. Jāņa baznīcā — māc. A. Briedis.

25. decembrī, 1. Ziemassvētkos, plkst. 4 pp. dievkalpojums sv. Jāņa baznīcā, māc. A. Lūsis.

31. decembrī, Vecgada vakarā, pl. 10 vakarā dievkalpojums ar dievgaldu sv. Jāņa baznīcā, māc. A. Lūsis.

31. decembrī, Vecgada vakarā, pl. 9 vakarā dievkalpojums Trīsvienības baznīcā, māc A. Briedis.

Bramptonas latviešu ev.-lut. dr. — Ziemassvētku eglīte 26. decembrī, plkst. 4 pp. Grace United baznīcā.

Māc. E. Pavasars, 209 East 33th St., Hamilton, Ontario.

Hamiltonā latviešu draudzē, Sv. Trīsvienības b-cā, 18 Victoria Ave. S.

Sestdien, 17. decembrī, pl. 6.30 vakarā draudzes svētdienas skolas eglītes vakars baznīcas apakšējās telpās. Svētbrīdis, bērnu priekšnesumi.

Svētdien, 18. decembrī, plkst. 4 pp. dievkalpojums.

Māc. Arturs Voitkus, Kristus ev.-lut. latviešu draudze Hamiltonā 87 Jackson St., W. tel. JA 3-2259 Jāņa ev.-lut. baznīcā.

Svētdien, 18. decembrī, pl. 9.45 no rīta dievkalpojums.

Ziemassvētku vakarā, 24. decembrī, plkst. 5.45 dievkalpojums.

Ziemassvētkos, 25. decembrī, pl. 9.45 no rīta dievkalpojums.

Vecgada vakarā, 31. decembrī pusnakts dievkalpojums pl. 11.15 naktī.

Svētdienas skola, ik svētdienas plkst. 10.45 no rīta.

Vindzorā, sv. Pāvila ev.-lut. dr. kopas Ziemassvētku dievkalpojums, 25. decembrī, plkst. 6 vakarā, First Lutheran baznīcā, Giles un Victoria ielu krust. Māc. Valters Līventāls. Pēc dievkalpojuma kopēja Ziemassvētku maltīte.

Māc. H. Kuślis (4571 Coolbrook Ave, Montreal, P.Q., tel. DE 8394).

Montreālā, Debesbraukšanas baznīcā, Outremont un Blair Ave stūrī.

Montreālā, Debesbraukšanas baznīcā, Outremont un Blair Ave stūrī.

24. decembrī, pl. 6 vakarā Ziemassvētku svētvakarā dievkalp.

31. decembrī, plkst. 9.15 vakarā — Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Draudzes eglītes vakars svētdien, 18. decembrī, plkst. 2 pp. baznīcas zālē.

Otavā, sv. Pāvila baznīcā, 210 Wilbrod St.

25. decembrī, plkst. 2 pp. — Ziemassvētku dievkalopujms ar sekojošu draudzes vakaru baznīcas zālē.

Kornvalē, Anglikāņu baznīcā, 1st. un Morobo St. stūrī.

17. decembrī (sestdien), plkst. 6 vakarā dievkalpojums

Māc. Ed. Ķerģis, 153 Bancfort Dr. **Sudbury,** Ont., tel. OS 3-3284.

Kirklandleikā, svētdien, 18. decembrī, pl. 8.45 lut. baznīcā dievkalpojums.

Virdžinjtaunā, svētdien, 18. decembrī, plkst. 14 anglikāņu baznīcā dievkalpojums.

Norandā, svētdien, 18. decembrī, plkst. 17 United baznīcā dievkalpojums.

Māc. R. Avetiņš, 1174 West 12 Ave, Vancouver, B.C.

17. decembrī, plkst. 5 vakarā dr. eglītes vakars.

24. decembrī, pl. 9 vakarā Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums.

25. decembrī, pl. 3 dienā Ziemassvētku dievkalpojums.

1. janvārī, plkst. 3 dienā Jaungada dievkalpojums ar Latviešu Veco strēlnieku Ziemassvētku kaužu atceri.

Māc. F. Ruperts, 159 Maryland St. Winnipeg 10, Man. SU 3-5463.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vinipegas draudzē notiek sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu krustojumā.

TORONTO LATVIEŠU MISIONES

dievkalpojumi notiek sestdienās, pl. 8 vakaros. Svētdienas skola svētdienās 12 dienā, lūgšanas sapulces svētdienās 1 dienā. People Church 100 Bloor St. E., misiones namā, Park Road 14, tel. AM 1-4218.

TORONTO LATVIEŠU BAPTISTU

draudzes kārtējie dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 4 pp. Walmer Rd. angļu baptistu baznīcas telpās.

PĀRDODAMAS

kungu drēbes vidējam augumam. 92 Queen ielā, E., Toronto.

Ieeja no Mutual ielas pa dzelzs vārtiem, 1 kāpni. Apskatīt katrā laikā.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ

123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA .....

līdz ..... uz ..... mēnešiem ar šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $.....

.....abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts .....

ABONEŠANAS MAKSA: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn.; $16.00 par gadu

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanags, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. LĀCI 397 Bridgewater Court, Brooklyn 24, N.Y., U.S.A., tel. NI 8-2963

DAUGAVAS GRĀMATAS ZIEMASSVĒTKOS

RITA LIEPA
SVEŠA VASARA
romāns, $3.50
...tur pagrabā dzīvokli ir kādreiz izlutinātais rakstnieks un redaktors.

KNUTS LESIŅS
AKLĀ IELA
noveles un stāsti $2.60
...visa dzīve Arnim likās kā šī Aklā iela, no kuras nebija izejas...

KĀRLIS SKRAIDS
NĀVES IELENKUMĀ
romāns, $3.50
...traģēdija, kuras beigu cēliens vēl nav nospēlēts...
R. VALDESS
JŪRAS VILKI
$3.25
J. VESELIS
VIESTURS VARAPOGA
$2.50
K. SKALBE
KOPOTI RAKSTI
I.-VII. gr., $4.50-$4.75
J. VITOLS
LATVIEŠU TAUTAS DZIESMAS
$11.00
H. PUDULS
CILVĒKS DZĪVES SPOGULĪ
$2.75
VESELĪGA DZĪVE
$2.10
J. STRAUBERGS
SEN TO RĪGU DAUDZINĀJA
$2.50

V. fon HEIDENSTAMS
KAROLIŅIEŠI
Tulk. L. SKALBE
romāns, $3.80
Kārlis XII ir viens no tiem karavadoņiem un karaļiem, ap kuriem vēl arvien tinas zilganu noslēpumu migla, un lai to zinātu, ir jālasa šī grāmata.

DV GRĀMATNĪCA
123 Huron St., Toronto

Vērtīgākā Ziemassvētku dāvana ir ASTRAS apgādā izdoto slaveno autoru darbi.
Ir iznākusi sengaidītā Z. MAURIŅAS

TĀLĀ GAITA

Šai darbā, kas jau ieguvis pasaules slavu, individuālā un tautas dzīve vienreizēji saaužas izteiksmīgā likteņdziesmā. Dziļš saturs ietērpts vienkāršā, bet mākslinieciski izcilā literārā formā. Bagāta tipu galerija, dzīves izpratne, pazīšana un mīlestība.
Ārzemju kritika par Z. Mauriņu saka: „Tālā gaita ir ģeniāla autora liela stila romāns."
ED. DZEŅA zīmējumi. Grāmatas cena $4.00.

K. Raudives romāns NEREDZAMĀ GAISMA, $3.90
Romāns iznācis arī vācu valodā Thomas apgādā Cīrichē. Ārzemju kritika autoru vērtē kā vienu no izcilākiem mūsdienu rakstniekiem.
Ortegas-Y-Gasset MEDITĀCIJA PAR MILESTIBU, $3.35
LATVIEŠU TRIMDAS DESTMIT GADI — Dr. H. Tichovska redakcijā, $4.20
Z. Mauriņa CILVĒCES SARGI, $3.50
Z. Mauriņa PILSĒTAS UN CILVĒKI, broš. $2.75, $3.45
J. Kūdzēja VIŅAS UN VIŅI, broš. $2.65,$3.35
Dr. Freimaņa romāns VIŅI iznāks š. g. 20. decembrī
Grāmatas dabūjamas visās grāmatnīcās vai
ASTRAS APGĀDĀ c/o ANNA TICHOVSKIS,
129 Indian Rd., Toronto, Ont., Canada, LL 8682

OSKARS PERRO
REAL ESTATE
Lielākais un aktīvākais latviešu nekustamu īpašumu birojs Kanadā.
1597 BLOOR ST. W., TORONTO, LL 5555
Mājas austrumos - ziemeļos - rietumos.
BLOOR — RUNNYMEDE rajonā 6 istabu dubultkieģeļu atsevišķi stāvoša māja ar 2 saules istabām, ūdens-ceļļas apkure, garāža ar privātu iebraucamo ceļu, liels dārzs. Māja bez parādiem. Zvanīt A. BULLEM, LL 5555.

KAS GARŠOJUŠI, SAKA
IR LABI
NOGARŠOJIET ARĪ JŪS!
Exclusive Delicatessen Co.

MODEL DĀMU FRIZIERSALONS
VIJA GRIMBA
109 Moberly Ave Toronto, tel. OX 4-0464
Danforth—Woodbine, 2. stāvā

LATVIEŠU PUĶU SALONS
CALLA
727 Danforth Ave, pie Pape, tel. HA 9911, Toronto
Piedāvājam Ziemassvētkiem bagātīgā izvēlē ziedošas podu puķes, grieztos ziedus, tropiskos un zaļuma stādus. Keramiku, āudumus, sudraba un dzintara izstrādājumus. Ziemassvētku svecītes.
Pasūtinlet nekavējoties.
Mēs piegādājam mājās

GREGORY CHARLAP
B.A.M.Sc., M.C.L.
ADVOCATE, BARRISTER and SOLICITOR
Biedrs pie augstākās tiesas, runā vācu un slavu valodas
Birojā UN 6-8791 MONTREAL, P.Q. Mājās AT 1858
University Tower Bldg., 660 St. Catharine St. W., Room 604

ŠVEICES PULKSTEŅI
par fabrikas cenām, ar garantiju, nodoti pārdošanai mazumā pie:
AD. JANĪTIS, foto studijā, 181 Carlton St., Toronto un
A. GREBLIS, 2219 Prud'homme Ave, Apt. 9, Montreālā
Jauns sūtījums — jauni modeļi. P. IKŠELS, imports

DĀMU FRIEZIERE
pieņem klientus 73 Ritchie Ave,
(pie Dundas un Roncesvalles) arī vakaros. Pirmklasīgs darbs pie ilgviļņiem, matu krāsošanas un balināšanas. Mērenas cenas.
Zvanīt Annai, LO 0134, Toronto

850 Bloor St. W. pie Ossington Ave, Toronto,
Tel. LO 7076

MATINEE HATS
DĀMU CEPURU VEIKALS
Krājumā: Velvetu, filču, veluru un... kokteiļu cepures. Pagatavojam arī no pienesta materiāla — tāpat arī gatavojam līgavām, līgavas māsām.
MARTA ŠVERNS

LAMPATĀNA ZIEMASSVĒTKI

Kartītes nopirkt palīdzējis Augusts Nopūta, markas laizījusi Zete Palete

II

Svētku priekšdarbi

Noskaidrojis, ka katrs kārtīgs cilvēks, Ziemassvētkiem tuvojoties, sūta draugiem un paziņām svātku noskaņas veicināšanas kartītes, Lampatāns atguva veco labsajūtu — beidzot viņš zināja savas agrākās drūmās sajūtas cēloni.

„Skaidrs," viņš teica, „kas jādara, tas jādara. Vai man kāds naids?"

Pirmajā brīvajā sestdienā viņš iegāja veikalā un gribēja nopirkt vajadzīgos materiālus — kartītes, aploksnes un pastmarkas.

Lieta tomēr nebija tik vienkārša, kā viņš to bija iedomājies.

Kartīšu, izrādījās, bija milzums, un katra citāda. Tas bija iemesls, kāpēc pie kartīšu galda drūzmējās sievas kā gada tirgū, kā jaunas meitas ap pērpekoku siržu būdu. Viņas rakās pa kartīšu kaudzēm kā vistas pavasarī pa leceķtīm, ka bildes vien juka uz visām pusēm: pacēla kartīti, pagrozīja pirkstos um — nē, atkal nolika atpakaļ. Citai izdevās kartīti trāpīt vecajā vietā, citai ne, bet nopirkt tikai retā kādu nopirka.

„Nupat darbs beidzies, tāpēc tādā drūzma," Lampatāns nodomāja, „pagaidīs, kamēr kļūs retāks. Vai man laika trūkst?"

Bet drūzma neplaka. Ja arī kāda sieva aizgāja, tās vietā nāca cita. Pēc laiciņa tomēr pircējas, likās, Lampatānu bija ievērojušas un cita citai piegrūdzamas, gan paslepus uz šo paskatijās, gan atkal kaimiņienei parādīja, bet visām bija ļoti nelaipni ģīmji.

„Nu tu joks!" Lampatāns brīnījās, „Vai es šām ko zadzis, ka viņas tā?"

Bet beidzot viņu ievēroja arī pārdevēja, paskatījās viņā pāris reižu un tad sāka zvanīt kādu zvanu. Pēc laiciņa atsteidzās vēl viena — un tad abas sačukstējās, laiku pa laikam paskatīdamās Lampatānā. Beidzot otra joņiem vien aiznesās kaut kur prom.

„Tu redzi, kā viņām ar visu lielo pirkšanos iznāk laika trīt mēles gar svešiem vīriešiem," Lampatāns domāja, bet tālāk netika, jo tieši tai brīdī viņu aiz piedurknes paraustīja kāds neredzēts vīrietis. Tam blakus stāvēja otra pārdevēja. Vīrietis Lampatānam kaut ko klusām stāstīja, ko viņš tomēr nesaprata, un tad acināja Lampatānu iet šim līdzi.

„Man nav laika," tas atrunājās, „jāgaida, kad tur tiks drusku klajāks. Man arī sveicienu kartītes jāpērk."

— Nekas. Lai nākot vien, un pie tam tā, ka neviens nemanot.

„Sorrī," Lampatāns savus uzskatus tik viegli nemainīja, "es jau teicu — nav laika."

Bet svešais neatlaidās. Viņš esot mājas detektīvs, un par Lampatānu esot ienākusi sūdzība, ka viņš te stāvot un uzglūnot sievietēm.

„Tu tak neesi skaidrā," Lampatāns pazina tādu stāvokli, „kuŗai tad?"

Todien no kartīšu pirkšanas tomēr nekas neiznāca jo kamēr Lampatāns veikala birojā izskaidrojās un atguva brīvību, veikals jau bija slēgts.

Vienīgais mierinājums bija, ka par svešajam pārplēsto krekliu viņam nebija jāmaksā.

Nākamajā sestdienā veikals bija vēl pilnāks, bet lai atkal neiznāktu nepatikšanas, Lampatāns, pircēju barā tukšāku starpu noskatījis, metās iekšā kā peldētājs viļņos. Lai nebūtu daudz jāgrūstās un viņam atkal nepiesietu kaut kādus dullumus, viņš daudz neizmeklējās — ņēma pirmās, kas gadījās, jo galu galā lielu atšķirību uz tām nemanīja. Tāpat vien uz visām bija dažādas bildītes — gan Ziemsvētku vecītis, gan kāds bērniņš, gan puķītes, gan citi šādi tādi kiņķēziņi. Uz visām bija arī kaut kas rakstīts gan dzejā, gan tāpat taisnās rindās, un ar dzelzs gabaliņu piesprausta cena un pareiza lieluma aploksne.

Pārdevēja, kartītes apskatījusi un cenas saskaitījusi, kaut ko prasīja, bet Lampatāns lāga nesadzirdēja un, lai neiznāktu liela runāšana, kur tik daudz svešu cilvēku klāt, viņš tikai laipni atsmaidīja un noteica:

„Jes, jes. Ol rait. Okē."

Mājās pārgājis, Lampatāns daudz netielējās, bet sēdās pie darba: ņēma un sarakstīja vispirms uz aploksnēm vārdus un adreses, kam sūtīt, un tad salika sapirktās kartītes rindā un sāka tās citu pēc citas parakstīt.

Skolas laikos viņš bija apskaudis skolotāju, kad to reiz skolotāju istabā bija redzējis parakstām daudzās liecības: sēd tik un raksta savu vārdu. Visvairāk viņam patika, ka vārds uz visām liecībām iznāca gluži vienāds: sākuma burts liels un apaļš un tad jo tālāk, jo burtiņi kļuva mazāki, un tad apakšā liela, bieza svītra, un pāri vārdam vēl gaŗa, taisna līnija.

Otrreiz viņš bija noskatījies, kā nometnes pārzinis Vācijā parakstīja dīvi kartītes — ņēmis pa kārtai un tikai vilcis vārdu apakšā. Un katrai kartītei līdz ar to radies liels spēks — tik tā pievilktā vārda dēļ.

Arī Lampatāns bija kārtīgi izstrādājis savu paraksta techniku: burtam „L" viņš apakšējo zaru vilka labi gaŗu, lai uz tā varētu uzsēdināt visu pārējo vārda daļu. Līdz ar to tas „ampatāns" jauki gulēja kā zīdainis uz krusttēva rokas. Beidzamajam „s" viņš piegrieza klāt vēl tādu ieapaļu cilpu, un vidējā „ā" gaŗumzīmi uzvilka tādu paļu kā skolas pārzinis — pāri visam vārdam.

Visu simtu kartīšu parakstījis, Lampatāns atviegloti uzelpoja, salika aploksnēs, salīmēja markas un steigšus vien aiznesa uz pastu.

Vakarā, priecīgs par padarīto, viņš uz brīdi iegriezās pie Taisnībām, bet tur valdīja nemājīga jušana, jo Taisnībene, tautisko garu kopt gribēdama, bija sākusi mīcīt piparkūku mīklu, un tagad izpūrušiem matiem un sarkanu ģīmi grozījās pa virtuvi, ik brīdi saukdama uz istabu:

„Plušķīt! Nāc un —" un katrreiz pavēlēdama vīram darīt kaut ko citu — vai nu pasniegt kādu bļodu, vai iedot nazi, vai piebērt mīklai kādu šņaucienu miltu, vai citādi kā nodarbinādama.

Cits nekas neatlika kā iet krogū, bet arī tur Lampatāns nejutās visai labi un tāpēc aizgāja mājās, lai tur viens pats klusumā un mierā izdzertu savu pudelīti alus un pārdomātu dzīvi. Pārdomādams viņš atzina, ka rīkojies ļoti pareizi, ka savā laikā nav jāvies brūtes untumiem un appreķējies.

Dažas dienas vēlāk viņam tomēr iznāca atzīt, ka cilvēka prāti un izturēšanās nav ne izskaidrojami, ne saprotami.

Pirmā nesapratšanās viņam iznāca ar darba biedru. Ar to pašu, kam viņš pērn bija sūtīto kartīti atdevis. Šogad, zinot lietu, viņš darba biedram bija izmeklējis sevišķi skaistu, kur Ziemsvētku eņģelītis sēd starp rozēm un Marija savu bērniņu nav vis ielikusi prastā silītē, bet mīkstā gultiņā. Lampatāns tāpēc nekādi nevarēja saprast, kas darba biedram lēcies, ka tas pirmdienas vakarā, kad tie satikās nakts maiņā, iznāca vien un pat doto labdienu neatņēma.

„Nu tu, joks!" Lampatāns nodomāja, „Vai nu sieva būs apkaitinājusi, vai pagīrās iedzīvojies. Parasti gan bija medzērājs, jo ar nieŗēm neesot labi."

Pēc pusnakts darba biedrs tomēr pats nenocietās: ja šis — Lampatāns gribot cilvēkus izjokot, tad lai meklējot jaunākus, ne tādus, kam jau sešdesmitais godam uz plēciem, un kam jau mazdēli brūtes meklējot.

Lampatāns no visa tā tomēr gudrāks netika.

Bet darba biedrs nebija vienīgais, kas Lampatānu satiekot, izteica nesaprotamas piezīmes par joku dzīšanu nevietā un ka katrai lietai esot mērs un robežas. Skaidrīk tomēr neviens neizteicās. Tikai ļoti rets kāds teica paldies par piesūtīto svētku sveicienu, un Lampatānam krūtis pamazītiņām vien sāka rasties vecā baiļu un baiguma sajūta.

Skaidrība radās, kad sestdien Lampatāns pa paraudumam iegriezās Taisnību namā, lai apskatītos, vai Taisnība pats kaut kā nevarēs izmanīties no mājas laukā.

Kad Taisnībene viņu ieraudzīja, tā iespiedzās un izplīvoja virtuvē, no kurienes deva vīram instrukcijas:

„Plušķīt! Atceries, ko tev teicu! Ne vārda ar šo ciniķi!"

Lampatāns sākumā domāja, ka runa par kādu citu, bet tad ievēroja, ka arī Taisnība pats tāds modīgs — sēd sabozies un tikai pa brīdim nosaka:

„Well, well. — Well, well!"

Kas tev par uellu?" Lampatāns beidzot nenocietās, „Ko te vellojies? Nāksi līdzi kādu slapjumu raudzīt vai nenāksi?"

„Ej vien pats, ej," Taisnība apvainots runāja, „es tevi līdz šim par draugu turēju, bet tev jau nekas nav svēts — ne draudzība ne otra gimenes laime, ne mājas pavarda miers, nekas!"

Vārds pa vārdam nu noskaidrojās, ka kaut kādas kļūmīgas pārskatīšanās dēļ Taisnības ar Lampatāna mākslīgo parakstu bija saņēmuši nevis Ziemsvētku sveicienu, bet tādu kartīti, kur sūtītājs novēl labu atveselošanos no pārciestas katastrofas. Tā kā Taisnībene pirms dažām dienām bija drusku savu veco ietesusi, tad Lampatāna sveiciens bija gan pienācis laikā, bet radījis kaut sapratamu, tak nelāgu reakciju.

Vēlāk noskaidrojās, ka Lampatānam ar kartīšu izvēli vispār nebija laimējies: darba biedrs bija saņēmis līdzjūtības kartīti par smagu zaudējumu, Taisnības sievas mātei — godājamai Čemura kundzei, ar ko Lampatāns gribēja ieturēt sevišķi labas attieksmes, bija trāpījies aizsūtīt tādu, ko sūta jaunām mātēm, Žēlastības bija saņēmuši laimes vēlējumu uz saderināšanos — un tā vēl daudz un dažādi.

Lampatāns sašutumā devās uz veikalu žēloties un atprasīt naudu, bet pārdevēja tikai raustīja plecus — šī jau toreiz esot brīnījusies, kam šis tādas kartītes izmeklējis, bet viņš esot atteicis, ka viss esot olrait!

Nu arī viņam pašam uzausa rīta blāzma, kāpēc tai stūrī toreiz pie kartīšu galda bija klajāks bijis.

Un Lampatāns smagu sirdi jautāja, vai jaunkundzei neesot tādas kartītes, kur rakstīts, lai šo atvainojot, ka šim misējies.

Turpinājums vēl vienmēr sekos, un trešā daļā būs rakstīts kā Lampatāna kungs pērk svētku veltes.
Augusts Nopūta.

Angļu zinātnieki apkaro ķirmjus

Britu zinātnieki pašlaik mēģina atrisināt problēmu, kā apkarot mazos koka grauzējus — ķirmjus. Pēdējā lēnām, bet neatlaidīgi sagrauž koka daļas visām slavenām angļu celtnēm, kā Westminsteras hallei, sv. Paula katedrālei u. c. Jaunie ķirmju kāpuriņi iegraužas dziļi koka šķiedrās un kādreiz paiet vairāk kā 10 gadi, pirms tie parādās jau kā „pieauguši" virspusē un rada jaunas pēcnācēju ciltis.

Līdzšinējie ķirmju apkarošanas līdzekļi nav bijuši pietiekami iedarbīgi. Tagad zinātnieki nolēmuši ķerties pie atomapstarošanas, cerot, ka kobalta bumbas izstarojumi iznīcinās mazos grauzējus tāpat kā iznīcina vēža šūniņas dzīvajā ķermenī.

Ja arī apstarojumi nespēs iznīcināt grauzēju sīksto dzīvību, tad zinātnieki cer, ka tie vismaz padarīs tos sterilus, un tagadējā audze būs arī pēdējā. Laiks rādīs kuŗš kuŗu pieveiks...

ZELTA SVĒTDIENĀ
18. DECEMBRĪ
DV GRĀMATNĪCA
123 Huron St., Toronto būs atvērta no plkst. 9 rītā līdz plkst. 18.00 vakarā

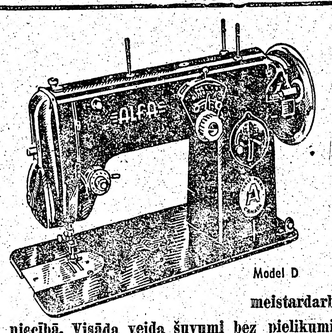

Brīnišķīgas, automatiskas šujammašīnas
ANKER
kas ieguvusi zelta medaļu Vācijā, un
ALFA
Model D
kas ir meistardarbs šujammašīnu rūpniecībā. Visāda veida šuvumi bez pielikumiem. Zig-zag šuvumi.
City Sewing Machine Co.
151 James St., N., Hamilton, tel. JA 7-1495

DAUGAVAS VANAGU TORONTO NODAĻA
rīko sestdien, 17. decembrī, plkst. 6 vakarā,
123 Huron St., savā namā, Toronto
EGLĪTES VAKARU
AR BĒRNU PRIEKŠNESUMIEM.
Bērnus lūdz pieteikt pa telefonu EM 8-0792 līdz 15. decembrim

SPORTS

SPARTA ZAUDĒ

Sākoties 2. rīķim Ontario latviešu meistarsacīkstēs basketbolā, klubs megaidīti un ar pārsteidzoši augstu rezultāta starpību pieveica Hamiltonas „Spartu". Pirmajā puslaikā ritēja ļoti vienlīdzīga spēle. Klubieši spēlēja nosvērtāk un ar ļoti pareizu pieeju pret „Spartas" zonas aizsardzību. Abām vienībām ne visai labi veicās ar metieniem, un puslaiks beidzās 28:27 kluba labā.

„Spartas" sabrukums sākās otrā puslaika pirmajās minūtēs, kad klubs guva pēc kārtas 10 punktus. No tā brīža „Sparta" nespēja vairs rezultāta starpību daudz samazināt. Beidzamajās 7 minūtēs noteikti dominēja klubs, galvenokārt ar Ozoliņa metieniem rezultātu vēl paaugstināja, uzvarot 77:67. Otrais puslaiks bija bagāts sodiem, un, pietrūkstot rezerves spēlētājiem, spēles pēdējās 2 minūtes „Sparta" spēlēja 3 un kluba 4 vīru sastāvā. Ļoti labi spēlēja Ploriņš. Ātrs, enerģisks un iemetienu veiksmīgs bija Ozoliņš.

Klubam pirmo uzvaru guva un punktus ieguva: Ploriņš — 20; Ozoliņš — 18; Grasmanis — 4; Kazaks — 0; Pērkons — 6; Krūmiņš — 12; Circenis — 10 un Masītis — 7.

Spartai: Lakševics — 10; Bulte — 17; Kuncāns — 13; Treimanis — 5; Ansons — 16 un Moruss — 1.

UZVARU SĒRIJA PĀRTRAUKTA

Toronto Metro līgā vairs nav nevienas vienības bez zaudējumiem. Klubs piedzīvoja pirmo zaudējumu pret žīdu vienību Bnai Briths. Vēl 7 sekundes pirms spēles beigām klubs atradās 1 p. vadībā, taču nevajadzīgi izpelnoties tehnisko sodu (Grasmanis), žīdu basketbolisti svinēja uzvaru. Kaut soda metiens bija nesekmīgs, līdz ar beigu svilpi pretnieki guva uzvaru nesošo grozu.

IGAUNIS KIVISILDS UZVARĒJIS 5 JŪDŽU DISTANCĒ

Igauņu distanču skrējējs Kivisilds uzvarēja Toronto Gladstones kluba rīkotās cross — country sacīkstēs 5 jūdžu distancē ar laiku 28:26.0. Šīs pašas distances veikšanai Londonā, Anglijā, latvietim Elmāram Salnājam vajadzēja 25:11.0 laika. Salnājs 1954. gada vasarā dzīvoja un startēja Toronto, bet pēc atgriešanās Anglijā saistījies angļu Kvīnsparka klubā, un apvidus skrējienos sasniedzis atzīstamus panākumus.

Lampatāns raksta svētku kartītes